பொன்மணி

சமர்ப்பணம்

வெளிச்சத்தில் நாம் வாழ – தன்
விழிகளில் விளக்கு வைத்து
வழிகாட்டிய
பொன் மணியின் நன்மணியாம்
எம் அன்புத் தெய்வத்தின்
பாதார விந்தங்களில்
இச் சிறுமலரை
கண்ணீரோடு
காணிக்கையாக்குகின்றோம்

- *குடும்பத்தினர்*

அமரர்

திருமதி நாகேஸ்வரி கதிரவேலு

அவர்கள்

தோற்றம்	மறைவு
11-07-1940	01-07-2020

திதி வெண்பா

சார்வரி ஆண்டு ஆனியதில் அணிசெய் புதன்
சீர் ஏறு பிறை துவாதசியில் - எய்தினளே
பார் போற்றும் மங்கை நல்லாள் நாகேஸ்வரி
தக்கார் சேர் சிவனடிக்கே தேர்ந்து

வீமன்காமம் வடக்கு தெல்லிப்பழை

அமரர் நாகேஸ்வரி கதிரவேலு அவர்களின்

வாழ்க்கை வரலாறு

இந்துமா சமுத்திரத்தின் எழில் முத்து எனத் திகழும் இலங்காபுரி திருநாட்டின் மணி முடியாய் விளங்கும் யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தின் வடபால், சைவசமய அனுசார அனுட்டானமும் அறிவும் உயர்ந்த பண்பான ஒழுக்கங்கள் நிறைந்த உத்தமர்கள் வாழும், கல்விச் சாலைகளும் வரலாற்றுப் பெருமை மிக்க ஆலயங்களும் அமைந்த பொன் கொழிக்கும் செம்மண் நிலவளமும் புதுப்புனல் ஊற்று நீர் வளமும் இயற்கையாக வாய்க்கப்பெற்ற வலிகாமம் பிரதேசத்தின் வடகீழ் திசையில் அமைந்துள்ள ஒர் அழகிய கிராமம் வீமன்காமம் வடக்கு ஆகும்.

பண்டைய நாட்களில் தென்னிந்தியாவில் உள்ள தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்து வந்த முதுகுடிகள் சிலர் ஈழநாட்டின் வடபகுதியில் நல்லாட்சி புரிந்த பண்டைத் தமிழ் மன்னர்களின் ஆட்சியிலே அரசசேவை செய்வதற்காக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்திற்குப் புலம் பெயர்ந்து வந்தனர்.

இத் தொல்குடிகளின் வழித்தோன்றலாக வீமன்காமம் வடக்கில் ஏர்வளம் பெருக்கி, சீர்பல பெற்று, சைவ வேளாண்குல அரசனும் விரும்பும் திறன் வாய்ந்த பிரபுக்களாக வாழ்ந்து வந்தவர்களில் ஒருவர் இராசகெம்பீர முதலியார் ஆவார்.

இராசகெம்பீர முதலியார் கான்முளையாகிய கந்தப்பிள்ளை அவர்களின் இரு புத்திரச் செல்வங்கள் பூதப்பிள்ளையும் சின்னத்தம்பியும் ஆவார்கள். சின்னத்தம்பியின் வழித்தோன்றலான இளையதம்பி பொன்னம்பலம் (Chief Accounts Clerk – Police Department) அரச சேவையில் இணைந்து கடமையாற்றும் காலத்தில், பூதப்பிள்ளையின் வழித்தோன்றலான கந்தப்பிள்ளை மூத்ததம்பி - முத்துப்பிள்ளையின் இரண்டாவது புதல்வியான உருக்குமணி அவர்களை மணம்புரிந்து பெற்றெடுத்த முத்துக்கள் மூன்று - நாகேந்திரன், நாகேஸ்வரி, நாகேஸ்வரன்.

இவர்களில், 11-07-1940 ஜனனமாகி 01-07-2020 அமரத்துவம் அடைந்த திருமதி நாகேஸ்வரி கதிரவேலு அவர்கள் தான் இந்நினைவுமலரின் காரணகர்த்தா ஆவார்.

அன்னார் தனது ஆரம்பக் கல்வியை கொழும்பு கொட்டாஞ்சேனை வுல்வெண்டால் பெண்கள் உயர்தர பாடசாலையிலும் (Wolfendhal Girls High School) பின்பு சிறிது காலம் வசாவிளான் மத்திய மகா வித்தியாலயத்திலும் கற்றார். இயல்பாகவே இயல், இசை, நாடகத் துறைகளில் ஆர்வமுள்ள இவர் குறிப்பாக வீணை வாசிப்பதில் மிகுந்த ஈடுபாடு உள்ளவர். மேலும் தையல் மற்றும் சமையல் கலைகளிலும் சிறந்து விளங்கினார். கொழும்பு விவேகானந்த சபையினரால் நடாத்தப்படும் அனைத்து சமய நிகழ்ச்சிகளிலும் தன்னால் இயன்ற பங்களிப்பை தனது சிறுவயதிலேயே வழங்கி வந்தார்.

அன்னாரது பெற்றோர்களின் வழித்தோன்றலும் மற்றும் மயிலிட்டி கனகரத்தின முதலியார் வழித்தோன்றலுமான ஆறுமுகம் அப்புக்குட்டி - செல்லாச்சி தம்பதிகளின் ஏக புத்திரன் ஸ்ரீமான் கதிரவேலு (Engineer Colombo Municipal Council Water Works Department) அவர்களை 24-08-1958 அன்று கரம்பிடித்தார். இத்திருமண உறவின் மூலம் வள்ளியம்மை கந்தையா, பரம்சோதி விசுவலிங்கம், மனோன்மணி செல்லத்துரை ஆகியோரை மைத்துனியாக அமையப் பெற்றார். இல்லறமே நல்லறமாக இருவரும் சீரும் சிறப்புமாக கொழும்பில் வாழ்ந்து வரும் காலத்தில் அதன் நற்பேறாக ஆறு குழந்தைகளை மாவை ஆறுமுகன் அனுகிரகத்தினால் பெற்றுப் பெருமை அடைந்தார்கள். குழந்தைகள் அனைவரையும் எவ்வித குறையும் நேராவண்ணம் செல்வச்செழிப்புடன் கண்ணும் கருத்துமாக வளர்த்தார்கள்.

கொழும்பில் வசிக்கும் அன்னாரின் மூத்த மகன் ஸ்ரீரங்கன் (ஓய்வு நிலை அதிபர்) வீமன்காமம் வடக்கு இராசகெம்பீர முதலியார் வழித்தோன்றலான கதிரித்தம்பி வேலாயுதபிள்ளை - அல்வாய் மேற்கு திக்கத்தைச் சேர்ந்த பொன்னம்மா தம்பதியினரின் மூத்த மகள் வனஜா அவர்களைத் திருமணம் புரிந்து பெற்றெடுத்த புத்திரச் செல்வங்கள் அச்சுதன் (Economist-Research, First Capital Holdings PLC), Dr. ஆர்த்திகை, விவேகா (Engineer), வர்ணசுதன் (2nd Year Engineering Student, University of Moratuwa) ஆவார்கள். Dr. ஆர்த்திகை, மீசாலையைச் சேர்ந்த கதிரவேலு யோகநாதன் - கோப்பாய்யைச் சேர்ந்த பத்மராணி தம்பதியினரின் செல்வப் புதல்வன் Dr. வசீதன் அவர்களைத் திருமணம் செய்து மகள் வர்ஷினியுடன் கொழும்பில் வசித்து வருகின்றார். விவேகா, தனது பேர்த்தியார் பொன்னம்மாவின் உறவினரான சாவகச்சேரியை சேர்ந்த வேலுப்பிள்ளை விவேகானந்தன் - அல்வாய் மேற்கு திக்கத்தைச் சேர்ந்த கமலரேகா தம்பதிகளின் ஏக புத்திரன் முகுந்தராஜ் (Engineer, Senior

Application Consultant- Singapore) அவர்களைத் திருமணம் புரிந்து மகள் அனந்தரேகாவுடன் கொழும்பில் வாழ்ந்து வருகின்றார்.

யாழ். கந்தர்மடத்தில் வசிக்கும் அன்னாரது மூத்த மகள் Dr. யாழினி நாரந்தனையைச் சேர்ந்த பொன்னையா வைத்தியலிங்கம் - சிவபாக்கியம் தம்பதிகளின் ஏக புதல்வன் Dr. யோகேஸ்வரன் அவர்களைத் திருமணம் புரிந்து பெற்றெடுத்த புத்திரச் செல்வங்கள் Dr. அபிராமி, அபிவர்மன் (Engineer, Senior Analyst) ஆவார்கள். Dr. அபிராமி, ஆனைப்பந்தியைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் இராஜரட்னம் குமாரவடிவேல் - இராஜினி தம்பதிகளின் இளைய புதல்வன் Dr. நிருத்தன் அவர்களைத் திருமணம் புரிந்து கொழும்பில் வாழ்ந்து வருகின்றார். அபிவர்மன், குரும்பசிட்டியைச் சேர்ந்த கனகசுந்தரம் குருபரன், வீமன்காமம் வடக்கு இராசகெம்பீர முதலியார் வழித்தோன்றலான கதிரித்தம்பி வேலாயுதபிள்ளை - பொன்னம்மா தம்பதியினரின் இளைய புத்திரி ஜெயபவானி தம்பதிகளின் மூத்த மகள் கீர்த்தனாவை (Quality Assurance Manager) திருமணம் புரிந்து சுவிஸ்சர்லாந்தில் வசித்து வருகின்றார்.

ஆஸ்திரேலியா சிட்னி மாநகரில் வசிக்கும் அன்னாரின் இரண்டாவது மகன் ஸ்ரீதரன் (Engineer) காரைநகரைச் சேர்ந்த முருகேசு கனகரத்தினம் - மங்கையற்கரசி தம்பதிகளின் செல்வப் புதல்வி சந்தானலஷ்மி (Medical Technical Officer) அவர்களைத் திருமணம் புரிந்து பெற்றெடுத்த புத்திரச் செல்வங்கள் Dr. ஹரி பிரகாஷ், Dr. தாணியா ஈஸ்வரி, கணன் விஷாகன் (Commerce/Law Student, University of Sydney) ஆவார்கள்.

கொழும்பில் வசிக்கும் அன்னாரின் இரண்டாவது மகள் கமலினி (Chemical Engineer) கரணவாய் வடக்கைச் சேர்ந்த கனகசபை கந்தையா - இளவாலையைச் சேர்ந்த சிவபாக்கியம் தம்பதியினரின் மூத்த புதல்வன் மனோகரன் (Operation Manager - Saudi Arabia) அவர்களைத் திருமணம் புரிந்து பெற்றெடுத்த புத்திரச் செல்வங்கள் நிவேதினி (Former Banker: Assistant Manager - Retail & SME Credit), ஹரிராஜன் (Software Engineering Student, SLIIT), விஜிராஜன் (Student, St Thomas College, Mount Lavinia) ஆவார்கள். நிவேதினி, வீமன்காமம் வடக்கு இராசகெம்பீர முதலியார் வழித்தோன்றலான குமாரசிங்கம் அருந்தவநாதன் - மானிப்பாயைச் சேர்ந்த கஜவதனி தம்பதியினரின் செல்வப் புதல்வன் நிருசன் (Civil Engineer, Singapore) அவர்களைத் திருமணம் புரிந்து மகன் ரிஷிக் அவிக்னாவுடன் கொழும்பில் வாழ்ந்து வருகின்றார்.

பிரான்ஸ்சில் லூவர் மாநகரில் வசிக்கும் அன்னாரின் இளைய மகன் ஸ்ரீமுகுந்தன் (Proprietor - S. Sharen International) நீர்வேலியைச் சேர்ந்த

இரத்தினம் அமுதபாலன் - வீமன்காமம் வடக்கைச் சேர்ந்த தவமலர் தம்பதியினரின் மூத்த புதல்வி அமிர்தரஞ்சினி அவர்களைத் திருமணம் புரிந்து பெற்றெடுத்த புத்திரச் செல்வங்கள் சாரங்கி (Teacher), சங்கீதா (Accountant), சாருதன் (Student - BTS - Business Management) ஆவார்கள்.

ஆஸ்திரேலியா நியூ காஸ்சில் மாநகரில் வசிக்கும் அன்னாரின் இளைய மகள் சிவாயினி (Accounts Officer) அச்சுவேலியைச் சேர்ந்த சிவகுருநாதர் சுந்தரலிங்கம் - பத்மாவதி தம்பதியினரின் இளைய புத்திரன் சத்தியலிங்கம் (Accounts Officer) அவர்களைத் திருமணம் புரிந்து பெற்றெடுத்த புத்திரச் செல்வங்கள் மிதுஷன் (BCom-ProfAccgBBusAnalytics Student, Macquarie University), மகிஷா (Student - Merewether High School) ஆவார்கள்.

அன்னாரின் சகோதரன் பொன்னம்பலம் நாகேந்திரன் (Mathematics Teacher - Head of the Department, Grammar School, UK) கட்டுவனைச் சேர்ந்த அம்பலம் பொன்னையா - செல்லம்மா தம்பதிகளின் ஏக புத்திரி புட்கலாதேவியைத் (Teacher) திருமணம் புரிந்து பெற்றெடுத்த புத்திரச் செல்வம் அனுராதை ஆவார். அனுராதை நல்லூரைச் சேர்ந்த பொன்னுத்துரை பத்மநாதன் - சகுந்தலாதேவி தம்பதியினரின் மூத்த புத்திரன் கேசவன் அவர்களைத் திருமணம் புரிந்து பெற்றெடுத்த புத்திர செல்வங்கள் அனகன் அத்துல், ஸ்ரீமன் அஜா ஆவார்கள்.

அன்னாரின் இளைய சகோதரன் நாகேஸ்வரன் பால் மணம் மாறாத பாலப் பருவத்திலேயே இறைவடி சேர்ந்தார்.

08-04-1971 அன்னாரின் வாழ்வில் பேரிடியான செய்தி ஒன்று கிடைத்த நாளெனலாம். அன்னாரின் அன்புக் கணவர் அரச புலமைப் பரிசில் கிடைத்து ஆஸ்திரேலியாவிலுள்ள University of New South Walesக்கு படிக்கச் சென்றிருந்த வேளை மாரடைப்பினால் திடீரென அமரத்துவமடைந்தார். அப்பொழுது அன்னாரது மூத்த மைந்தன் பதினோரு வயதுப்பாலகன் மேலும் இளைய புதல்வி பத்துமாதக் கைக்குழந்தை ஆவார்கள். இவ்விழப்பு அன்னாரை சில வருடங்களாகப் படுத்த படுக்கையாக்கிவிட்டது. அன்னாரின் தெய்வ நம்பிக்கை, மனஉறுதி, அவரது பெற்றோர் மற்றும் உறவினர்களின் உதவிகள் என்பன அவரை அந்நோயில் இருந்து மீண்டு வருவதற்கு உறுதுணையாக இருந்தன. குறிப்பாக, அன்னாரின் அன்புச் சகோதரன் பொன்னம்பலம் நாகேந்திரன், சிறியதந்தை நாகலிங்கம் இராமலிங்கம், சிறியதாயார் இராசமணி இராமலிங்கம் அவர்களின் அளப்பரிய பங்களிப்பை இவ்விடத்தில் நன்றியுடன் நினைவு கூறுவது சாலப்பொருத்தம் ஆகும்.

தனது கணவரின் மறைவிற்குப் பின்னர் தனது பெற்றோரின் முதுமையை முன்னிறுத்தி தனது சொந்தக் கிராமத்தில் குடியிருக்க விரும்பி 1971ம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் கொழும்பில் இருந்து தனது பிள்ளைகளுடனும் பெற்றோர்களுடனும் வீமன்காமத்தில் குடியேறினார். தனது முதல் மூன்று பிள்ளைகளைத் தெல்லிப்பழை மகாஜன கல்லூரியிலும் பின்னாட்களில் கடைக்குட்டிகள் மூவரைத் தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரியிலும் சேர்த்து கல்வி பயில வைத்தார். பிள்ளைகளின் கல்விச் செயற்பாடுகளில் தீவிர கவனம் செலுத்தி அவர்கள் அனைவரையும் கல்வியில் உயர்நிலைகளுக்கு வருவதற்கு உறுதுணையாக இருந்தார்.

அன்னாருக்குப் பலவழிகளில் உதவி புரிந்த அவரது அன்புத் தகப்பனார் 1975ம் வருடம் மாசி மாதம் 27ம் நாள் அமரத்துவம் அடைந்தார். ஈடில்லா தகப்பனாரின் இழப்பு அன்னாரைப் பெரிதும் வாட்டியதுடன் முழு குடும்பச்சுமையையும் அவரே தனியே ஏற்று நடாத்தவேண்டிய சூழ்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட வேளையில், அதைத் துணிவுடன் எதிர்கொண்டு குடும்பத்தை திறம்பட நிர்வகித்தார்.

நீதிக் கதைகள் மற்றும் இதிகாச உப கதைகள் போதிப்பதில் வல்ல அன்னாரின் அன்னையார் 1985ம் வருடம் சித்திரை 8ம் நாள் மீளாத்துயில் கொள்ளும் வரை இவரது குடும்ப நிர்வாகத்திற்கு உறுதுணையாக இருந்தார்.

1990ம் ஆண்டு நாட்டின் வடபகுதியில் நிலவிய அசாதாரண சூழ்நிலைகள் காரணமாக தனது சொந்தக் கிராமத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு தற்காலிகமாக இணுவிலில் குடும்பத்தினருடன் தங்கி இருந்தார். பின்னர் தனது புத்திரிகளின் மேற்படிப்புகள் காரணமாக கொழும்பு மாநகரில் வசித்து வரும் நாட்களில் 1996ம் ஆண்டு ஆஸ்திரேலியாவில் வசித்து வந்த தனது மகனின் பிள்ளைகளுக்கு உறுதுணையாக இருப்பதற்காக அங்கு குடிபெயர்ந்தார். அன்னாரது இளைய மகள் தனது குடும்பத்தினருடன் 2006ம் ஆண்டு ஆஸ்திரேலியாவிற்கு குடிபெயர்ந்த பின்பு அவர்களது நலன்கருதி அவர்களுடன் உறுதுணையாக வாழ்ந்துவந்தார்.

சத்திய சாய் பக்தையான அன்னார் 2012ம் ஆண்டு தனது புதல்விகளின் குடும்பத்தினர்களுடன் புட்டபர்த்திக்குச் சென்று சாய் தரிசனம் கிடைக்கப் பெற்றதனை தனது வாழ்வின் பெரும் பேறாகக் கருதினார்.

அன்னார் ஆஸ்திரேலியாவில் வசிக்கும் நாட்களில் 2013ம் ஆண்டு பிரான்சில் வசிக்கும் தனது இளைய மகனிடம் சென்று தங்கி அவரது உறவுகளைக் கண்டு அகமகிழ்ந்த பின்பு நீண்ட நாட்களாக

பார்க்கமுடியாமல் இருந்த தனது மூத்த மகனைச் சந்திப்பதற்காக ஐக்கிய இராச்சியத்திற்கும் சென்று வந்தார். 2014ம் வருடம் பிரான்ஸில் நடைபெற்ற தனது இளைய புத்திரனின் மூத்த புதல்வி சாரங்கியின் நடன அரங்கேற்ற விழாவுக்கும் நேரில் சென்று வாழ்த்தியதுடன் பல நாடுகளில் இருந்து அந்த நிகழ்ச்சிக்கு வந்த தனது உறவுகளைச் சந்தித்ததில் மிகுந்த மனநிறைவும் அடைந்தார்.

2016ம் ஆண்டு தனது தாய் நாட்டிற்குத் திரும்பிய பின் தனது அன்புப் பேரக்குழந்தைகள் ஐவரின் திருமண நிகழ்வுகளில் பங்கேற்று மிகவும் மனமகிழ்ந்தார். பேரப்பிள்ளைகளும் இவரது பிரசன்னத்தை தமது பூர்வஜென்ம பாக்கியமாகவே கருதினார்கள். அளவற்ற இறை பக்தி மேலோங்கிய அன்னார் தமது குல தெய்வமான குருந்தடி ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி அம்மன் ஆலய புனருத்தாரணத்திற்கு தன்னால் இயன்ற பங்களிப்பைச் செய்தார்.

2018ம் வருடம் மாசி மாதம் 07ஆம் நாளன்று நிகழ்ந்த அவரது மூத்த சகோதரன் இழப்பு மனதளவில் பாரிய தாக்கத்தை அவருக்கு கொடுத்தது. ஏற்கனவே உடலை வருத்திய நோய்கள் இந்த மனவருத்தத்துடன் மேலும் தீவிரம் அடைந்தன.

அன்பு, பொறுமை, தியாகம் முதலிய நற்பண்புகளின் இருப்பிடமாக விளங்கிய திருமதி நாகேஸ்வரி கதிரவேலு, தனது அந்திம காலத்தை யாழ்ப்பாணம் கந்தர்மடத்தில் வசித்துவரும் தனது மூத்த புத்திரியான யாழினின் மற்றும் மருமகன் யோகேஸ்வரனின் எல்லையற்ற அன்பு அரவணைப்புகளில் கழிக்கும்கால் சில காலமாக நோய்வாய்பட்டிருந்தார்.

நோய்க்கு உரிய சிகிச்சைகள் எல்லாம் செய்தும் அற்றம் பார்த்து காத்திருக்க சார்வரி வருடம் ஆனி மாதம் பதினேழாம் நாள் (01-07-2020) பூர்வ பக்க துவாதசி திதியும் விசாகா நட்சத்திரமும் சித்தாமிர்தம் யோகமும் கூடிய வேளையில் குருந்தடி ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி அம்மன் அவர்தம் பாதாரவிந்தத்தில் அன்னாரைச் சேர்த்து கொண்டார்.

அன்னாரது நிறைவான வாழ்வை உயிர் ஊனுடன் உள்ளவரை அவரது ஆறு பிள்ளைகளும் ஆறு மருமக்களும் பதினேழு பேரப்பிள்ளைகளும் மூன்று பூட்டப்பிள்ளைகளும் தங்கள் உற்றார் உறவினர் மற்றும் நண்பர்களுடன் அகமகிழ்வார்கள். அவ்வேளையில் அவரது ஆன்மாவும் அவரது அயராத உழைப்பும் இவர்கள் எல்லோருடாகாவும் என்றென்றும் வாழ்வாங்கு வாழும்!

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தி அடைவதாக!

Late Mrs. Nageswary Kathiravelu

Sri Lanka is an island country that lies within the vast expanse of the Indian Ocean and is often referred to as the pearl of the Indian Ocean for its renowned beauty. The Jaffna Peninsula is located on the northern aspect of Sri Lanka and is its crown jewel, with its population recognised for their well-educated nature and traditional observance of Hinduism. Within the Jaffna Peninsula lies Valikaamam, a region rich in fertile land and cultural heritage. Notably, Veemankaamam is one of the villages towards the North at Valikaamam.

In ancient times, the ancestral inhabitants of the Jaffna Peninsula migrated from Tamil Nadu in South India. These ancestral inhabitants fulfilled the role of governing Northern Sri Lanka on behalf of the ancient Tamil kings of Tamil Nadu. Rajakambira Mudaliar is one such ancestral inhabitant who resided in Veemankamam North; he was a nobleman of Saiva Vellalar caste who was renowned for his good nature, resourcefulness and respected relationship with the king.

Kandapillai is a descendant of Rajakambira Mudaliar, and he had two sons, Poothappillai and Sinnathambi. One of the descendants of Sinnathambi is Illayathambi Ponnampalam (Chief Accounts Clerk) who married Rukumani, the second daughter of Moothathambi and a descendant of the aforementioned Poothapillai. The three beloved children of Ponnampalam and Rukumani are Nagendran, Nageswari and Nageswaran.

This remembrance book is lovingly dedicated to celebrating the life of Mrs. Nageswari Kathiravelu who was born on 11/07/1940 and died on 01/07/2020.

Nageswari completed her primary school education at Wolfendhal Girls High School, Kotahena, Colombo and she was briefly at Vasavilan Central College, where she excelled in the fields of music, drama, sewing and culinary arts. She was an excellent player of the veena and was also heavily involved in activities hosted by the Colombo Vivekananda Society.

Nageswari married Kathiravelu (Engineer) on 24/08/1958, who is the son of Arumugam Appukutty and Sellachi, hailing from Veemankaamam North, and more broadly, a descendant of Myiliddy Kanagaratnam Mudaliar, with a further shared ancestral link to Nageswari also. Through

this marriage, Nageswari gained three sisters-in-law – Valliyamai Kandaiah, Paramsothi Visuvalingam and Manonmani Sellathurai. Whilst they lived happily in Colombo, Nageswari and Kathiravelu were blessed by God's grace with six children, namely Srirangan, Yarline, Sritharan, Kamaliniy, Srimukunthen and Sivagini. They raised their children with an abundance of love and fulfilled their every need in a devoted manner.

Nageswari's eldest son, Srirangan (Retired Principal) married Vanaja, who is the daughter of Kathirithambi Velayuthapillai and Ponammah, hailing from Veemankaamam North and Thikkam Alvaai west respectively. Their children are Atchuthan (Economist), Arthihai (Doctor), Viveka (Engineer) and Varnasuthan (Engineering Undergraduate). Arthihai is married to Vaseethan (Doctor), who is the son of Kathiravelu Yokanathan and Padmarani, hailing from Meesalai and Kopay respectively. Arthihai and Vaseethan live in Colombo and are blessed with a beautiful daughter, Varshini. Viveka is married to Muhuntharaj (Engineer), who is the only son of Vellupillai Vivegananthan and Kamalareka, hailing from Chavakachcheri and Thikkam, Alvaai West respectively, who is a relative of grandmother Ponammah. Viveka and Mukuntharaj are blessed with a beautiful daughter, Ananthareka.

Nageswari's eldest daughter, Yarline (Doctor) married Yoheswaran (Doctor), who is the only son of Ponniah Vaithialingam and Sivapackiam, hailing from Naaranthanai. Their children are Abhiramie (Doctor) and Abhivarmmen (Engineer). Abhiramie is married to Niruththan (Doctor), who is the youngest son of Rajaratnam Kumaravadivel (Professor) and Rajini, hailing from Aanaipanthi. They are currently living in Colombo. Abhivarmmen is married to Keerthanah (Quality Assurance Manager), the daughter of Kanagasundaram Kuruparan and Jeyabawani; the latter is the daughter of Kathirithambi Velayuthapillai and Ponammah, who hail from Veemankaamam North and Thikkam, Alvaai West respectively. They are currently living in Switzerland.

Her second son, Sritharan (Engineer) married Shanthanaluxmy (Medical Technical Officer), who is the daughter of Murugesu Kanagaratnam and Mangayakarasi, hailing from Karainagar. Their children are Hari Prakash (Doctor), Thanya Easwari (Doctor) and Ganan Vishagan (Commerce & Law Undergraduate). They are currently living in Sydney, Australia.

Her second daughter, Kamaliniy (Engineer) married Manoharan (Operational Manager), who is the eldest son of Kanagasabai Kandiah and Sivapackiam, hailing from Karanavai North and Ilavaalai respectively. Their children are Nivethini (Banker), Harirajan (Engineering Undergraduate) and Vijirajan (High School Student). Nivethini is married to Nirusan (Engineer), who is the son of Kumarasingam Arunthavanathan and Kajavathani, hailing from Veemankaamam North and Manipay respectively. Nivethini and Nirusan are blessed with a handsome son, Rishik Avighna.

Nageswari's youngest son, Srimukunthen (Businessman) married Amritharanjini, who is the eldest daughter of Rathinam Amuthabalan and Thavamalar, hailing from Neerveli and Veemankaamam North respectively. Their children are Sharangi (Teacher), Shankeetha (Accountant) and Sharudan (Business Management Undergraduate). They are currently living in Paris, France.

Nageswari's youngest daughter, Sivajini (Accounts Officer) married Sathialingham (Accounts Officer), who is the son of Sivagurnathar Suntharalingham and Pathmavathi, hailing from Achchuveli. Their children are Miedhushan (Business Undergraduate) and Mahisha (High School Student). They are currently living in Newcastle, Australia.

Her elder brother, Nagendran (Teacher) married Putkalathevi (Teacher), who is the only daughter of Ambalam Ponnaiah and Chellamma, hailing from Kadduvan. Their only daughter Anuradai (Tutor) is married to Kesavan, who is the eldest son of Ponnuthurai Padmanathan and Sakunthaladevi, hailing from Nallur. Their children are Anagan Athul and Sriman Ajaa. They are currently living in Toronto, Canada.

On 08/04/1971, Nageswari received the shocking news of Kathiravelu's death, with him having a heart attack whilst studying a Masters in Environmental Engineering at the University of New South Wales in Australia on a state scholarship. At that time, her eldest son was eleven years old and her youngest daughter was ten months old. The profound grief that followed this tragic news rendered Nageswari ill and she remained bedridden for more than a year. Her gradual recovery was aided by her deep-seated belief in God, self-resilience and strong bonds with her parents and family. The tremendous contribution of her brother (Ponnampalam Nagendran), uncle (Nagalingam Ramalingam) and aunt (Rasamani Ramalingam) in this difficult time need to be especially recognised.

Following the death of her husband and in the context of her parent's age, Nageswari moved with her children and parents from Colombo, back to Veemankaamam North in December 1971. Her eldest three children studied at Mahajana College, Tellippalai and her youngest three children studied at Union College, Tellippalai. She diligently worked to ensure her children received the best education.

Her father, Ponnampalam, was a great pillar of strength and support for Nageswari in these times. He died in February 1975 and his irreplaceable loss thrust the bulk of family responsibility on her. Nageswari thrived in this difficult situation and managed her family's affairs singlehandedly and skillfully.

Her mother, Rukumani died in April 1985 and was a stalwart supporter of Nageswari until this time. Rukumani is fondly remembered for instilling strong morals and Hindu values in her children and grandchildren through her retelling of religious epics and fables.

The death of her sole living brother, Nagendran, in 2018 brought a sense of profound loss and grief to Nageswari, and had a compound effect on her physical ailments at that time.

Due to the civil war that engulfed Sri Lanka in 1990 and the particularly dire situation in the Jaffna Peninsula, Nageswari and her family left their hometown of Veemankamam North and settled in Inuvil. Shortly after this, Nageswari again moved her family to Colombo, in the interest of providing her children with the best higher education. In 1996, Nageswari migrated to Australia to assist in caring for her grandchildren through her son, Sritharan. When her youngest daughter, Sivajini, migrated to Australia with her young family in 2006, Nageswari relocated to Newcastle to care for her grandchildren.

She was an ardent Sai Baba devotee and in 2012, she had the opportunity to visit Puttaparthi with her daughters, Sivajini and Kamaliniy, and their families to obtain blessings in person from Sai Baba. Nageswari fondly cherished this moment as one of the greatest boons of her life.

Whilst residing in Australia, in 2013, she went to visit her youngest son, Srimukunthen and his family in Paris, France and also had the opportunity to see her eldest son, Srirangan after several years in London, England on the same trip. In 2014, Nageswari rejoiced at being able to attend her granddaughter, Sharangi's Arangetram in Paris and to greet her many relatives who lived in various countries at this event.

In 2016, Nageswari returned to live in Sri Lanka. At this juncture, she was delighted to attend the weddings of five of her dear grandchildren, with each of these grandchildren considering her presence a true blessing. With her strong devotion to God, she contributed to the best of her ability to the temple dedicated to her family deity, Kurunthadi Sri Rajarajeshwari Amman.

Nageswari, who was the embodiment of love, patience and sacrifice, spent her later days living with the loving care of her eldest daughter, Yarline at Kantharmadam, Jaffna where she was unwell for some time. Despite the use of all available treatment, she passed away and merged with God on 01/07/2020.

Six accomplished children. Six adoring children by marriage. Seventeen spirited grandchildren. Three - and god willing many more - beautiful great grandchildren. Nageswari led by example and taught each one of these individuals how to love, she taught each one of them to always smile, and she taught each one of them to hold their heads high. Her tenacity and fortitude in the face of immense adversity has blessed the world with doctors, engineers, lawyers, teachers, accountants, businessmen and businesswomen. Nageswari's love lives on in these individuals, and the fruits of her selfless service will ripple through time for generations to come.

May her soul rest in peace!

Om Shanthi! Shanthi! Shanthi!

இளமைக் காலம்

ஏழு வயதில்

பத்து வயதில்

பதின்மூன்று வயதில்

பதின்மூன்று வயதில்

பதினாறு வயதில்

தனது குடும்பத்தாருடன்

தந்தை தாய்

மாமா, மாமி

மணவிழாவில்

உ

சிவமயம்

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம் பிறை போலும் மெயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்து அடி போற்றுகின்றேனே

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுறை 1

தோடுடைய செவியன்விடை
யேறியோர் தூவெண்மதிசூடிக்
காடுடையசுட லைப்பொடிபூசிஎன்
உள்ளங்கவர் கள்வன்
ஏடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந்
தேத்தஅருள் செய்த
பீடுடையபிர மாபுரம்மேவிய
பெம்மானிவ னன்றே.

திருமுறை 2

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமேலணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள்செவ்வாய் புதன்வியாழம் வெள்ளி
சனிபாம்பி ரண்டு முடனே
ஆசறு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

திருமுறை 3

மானின்நேர்விழி மாதராய்வழு
திக்குமாபெருந் தேவிகேள்
பானல்வாயொரு பாலனீங்கிவன்
என்றுநீபரி வெய்திடேல்
ஆனைமாமலை ஆதியாய
இடங்களிற்பல அல்லல்சேர்
ஈனர்கட்கெளி யேனலேன்திரு
ஆலவாயரன் நிற்கவே.

திருமுறை 4

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை
மலையான் மகளொடும் பாடிப்
போதொடு நீர்சுமந் தேத்திப்
புகுவா ரவர்பின் புகுவேன்
யாதுஞ் சுவடு படாமல்
ஐயா றடைகின்ற போது
காதன் மடப்பிடி யோடுங்
களிறு வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங்
கண்டறி யாதன கண்டேன்.

திருமுறை 5

அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
என்னம் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோவிப் பிறவியே.

திருமுறை 6

அப்பன்நீ அம்மைநீ ஐய னும்நீ
அன்புடைய மாமனும் மாமி யும்நீ
ஒப்புடைய மாதரு மொண்பொரு ளும்நீ
ஒருகுலமுஞ் சுற்றமும் ஓரு ரும்நீ
துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவுந் தோற்று வாய்நீ
துணையாயென் நெஞ்சந் துறப்பிப் பாய்நீ
இப்பொன்நீ இம்மணிநீ இம்முத் தும்நீ
இறைவன்நீ ஏறூர்ந்த செல்வன் நீயே.

திருமுறை 7

மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்றிருப்
பாத மேமனம் பாவித்தேன்
பெற்ற லும்பிறந் தேனி னிப்பிற
வாத தன்மைவந் தெய்தினேன்
கற்ற வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை
யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்ற வாவுனை நான்ம றக்கினுஞ்
சொல்லும் நாநமச்சி வாயவே.

திருமுறை 8

கண்களிரண்டும் அவன்கழல் கண்டு களிப்பன ஆகாதே
காரிகை யார்கள்தம் வாழ்விலென் வாழ்வு கடைப்படும் ஆகாதே
மண்களில் வந்து பிறந்திடு மாறு மறந்திடும் ஆகாதே
மாலறி யாமலர்ப் பாதம் இரண்டும் வணங்குதும் ஆகாதே

பண்களி கூர்தரு பாடலொ டாடல் பயின்றிடும் ஆகாதே
பாண்டிநன்னாடுடை யான்படை யாட்சிகள் பாடுதும் ஆகாதே
விண்களி கூர்வதோர் வேதகம் வந்துவெளிப்படும் ஆகாதே
மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து வெளிப்படும் ஆயிடிலே.

திருமுறை 9

ஒளிவளர் விளக்கே உவப்பிலா ஒன்றே !
உணர்வுசூழ் கடந்ததோர் உணர்வே !
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே !
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே !
அளிவளர் உள்ளத்(து) ஆனந்தக் கனியே !
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

திருமுறை 10

ஆர்த்தெழு சுற்றமும் பெண்டிரும் மக்களும்
ஊர்த்துறைக் காலே ஒழிவர் ஒழிந்தபின்
வேர்த்தலை போக்கி விறகிட்டு எரிமூட்டி
நீர்த்தலை மூழ்குவர் நீதியி லோரே.

திருமுறை 11

இறைவனே எவ்வுயிரும்
தோற்றுவிப்பான் தோற்றி
இறைவனே ஈண்டிறக்கம்
செய்வான் - இறைவனே
எந்தாய் எனஇரங்கும்
எங்கள்மேல் வெந்துயரம்
வந்தால் அது மாற்றுவான்.

திருமுறை 12

கற்பனை கடந்த சோதி
கருணையே உருவம் ஆகி
அற்புதக் கோலம் நீடி அரு
மறைச் சிரத்தின் மேலாம்
சிற்பர வியோமம் ஆகும் திருச்
சிற்றம்பலத்துள் நின்று
பொற்புடன் நடம் செய்கின்ற பூங்
கழல் போற்றி போற்றி.

திருப்புகழ்

ஏறுமயில் ஏறிவிளையாடு முகம் ஒன்றே
ஈசனுடன் ஞானமொழி பேசு முகம் ஒன்றே
கூறும் அடியார்கள் வினை தீர்க்கு முகம் ஒன்றே
குன்றுருவ வேல் வாங்கி நின்ற முகம் ஒன்றே
மாறுபடு சூரரை வதைத்த முகம் ஒன்றே
வள்ளியை மணம் புணர வந்த முகம் ஒன்றே
ஆறுமுகம் ஆனபொருள் நீ அருள வேண்டும்
ஆதி அருணாசலம் அமர்ந்த பெருமாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்தவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

தெல்லியம்பதி வீமன்காமத்தில் கோவில் கொண்டருளிய

குருந்தடி ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி அம்பாள் மீது

திருவூஞ்சற் பாக்கள்

இப்பாடல் திரு வே.சி தாமோதரப்பிள்ளை அவர்களின் இடையறா முயற்சியால் மாவையம்பதி வாழ் குருகவி பண்டிதர் உயர் திரு வே.மாகாலிங்கசிவம் அவர்களால் பாடப்பெற்று ஆசிரியப்பெருந்தகை திரு அண்ணாமலை வேலாயுதப் பிள்ளை அவர்களால் ஏட்டு சுவடியில் பிரதியாக்கம் செய்யப்பட்டது.

கணபதி காப்பு

திருவார் குருந்தடியிற் றேஜோ மயமாய்
வருராஜ ராசேஸ் வரியார்க்(கு) - உருகுமன்பால்
பாடவரு மூசற் கவிதழையப் பாலிக்கும்
ஆடுங் கணேச னருள்.

சீராரும் நறுமலர்த்தன் டலைசூழ்செல்வத் தேசுதிகழ் குருந்தடியிற் சிறந்துமேவி
பாராரும் பல்லுயிர்க்கும் கருணைபூத்து பரிந்துறையு ரீஸ்வரிமீ தாஞ்சல் பாட
ஏராரும் ஒரு மருமருப்பும் இரண்டு காதும் இலகு முக்கண் ணால்வாயைங்கரமுமேந்தும்
காராரும் கரடகரி முகத்துத்தெய்வக் கற்பகத்தின் பொற்றபதங்கள் காப்பதாமே.

திருவாழ மலர்வாழி கழைவில் வாழத் திகழ்தருபா சாங்குசங்கள் சிறந்துவாழ
அருளாரும் பஞ்சதசி மனவும் வாழ அறங்குலவு சாத்ரவா கமங்கள் வாழத்
தெருளபரு மடியர் குழாத் சிறந்து வாழ்த், திருந்திய செங்கோன் மன்னர் சீரும்வாழ
இருளாரு குழன்மடவீ ராடீரூசல், இராசராசேஸ்வரியே யாடீருசல்.

கொங்கவிழு நறுமலர்ப்பூம் பொழிலின்கண்ணெ, குளிர்பவளக் காற்றுவிக் குலாவவைத்த
பங்கமறு வையிரவிட்டத் தவிர்செம் பொன்னாற் பாங்குயர்சங் கிலிநாற்றிப் பலகையாகத்
துங்கமர கதத்தமைத்த வசன்மீது, சுடர்தருமின் னசைவதெனச் சோதிவெள்ள
மெங்குமொழு குறத்தாயே யாடீசல் இராசராசெஸ்வரியே யாடீசல்.

வந்தெதிர்த்து மன்னரை நின்னாளால் வென்று, மதிமுகத்து சசிகலையை மன்றல் செய்தே
யந்தமினை பதத்தகலா வன்புயின்பு, மான்றிலகு சுதர்சனன்போ லகிலம் வாழப்
பந்தமயத் திருள் கடிந்து கருணைவெள்ளம், பாச்சுமொரு பொன்முகிலே பவளச் செவ்வாய்
இந்திராயே சரஸ்வதியே யாஞ்சல் இராசராசேஸ்வரியே யாடீஞ்சல்.

கண்டகரா வுலகனைத்தும் வருத்திவாட்டும், கைடபன்ற மிரக்கண்ணன் சும்பன் வெய்ய
சண்டனென முண்ணடை சம்பனாதி, தைத்தியரை பற்றியும் கனைத்தங் காக்கும்
ஒண்பொடியே பசுங்கிளியே மலாப்பூங்கொம்பே, யொளிரமதியே சுகநிதியே யுணர்வாா்
நெஞ்சத் தெண்டகுமா னந்தமே யாடிரு சல், இராசரா சேஸ்வரியோடீருசல்.

வென்றிதரு மவீராழிப் படையினாலும், விரைக்கமலத் தயமைடல் விடையினாலும்
மன்றல் கமழ் கருங்கூந்த லமரநாட்டு , வனிதையரும் வானவரும் வலாரியோ
துறை திசைக் காவலரும் பிலத்தினாரும், தொழுகின்ற மானிடருஞ் சூழ்ந்து நின்றார்
என்மருள் கற்பகமே யாடீசல், இராசரா சேஸ்வரியே யாடீஞ்சல்.

மாயவனுந் திரவுமொரு வட்தொட்டாட்ட மலாயம் வாணியமோர் வடந்தொட்பாட்ட
சேய்வமை வள்ளியுமோ வடந்தொட்பட்ட , வேரைமா தேவியுமோர் வடத் தொட்பாட்ட
ஆய்தருநான் மறைவாழி வாழியென்ன, அமரர் குழாஞ் சயசய வென் றதரிக்க
ஏயவெங்க ணாயகியே யாடருதல், இராசரா சேஸ்வரியே யாடீருசல்.

ஓங்கு மிருக் காதிமறை நான்குமாட, உபநிடதம் புராணமா கமங்களாடப்
பாங்குயருந் தவமுனிவர் குழாங்களாடம், பயில்கின்ற சக்தியரி வாரமாடத்
தாங்குமடி யார்கூட்டந் தழைவுற்றாடச், சயசயவென் றமரரிரு சார் நின்றாட
ஈங்கெமக்கோர் நற்றாயே யாடீசல், இராசரா சேஸ்வரியே யாடீசல்.

பண்டுக்கும் முனிவயைக் கிரிவன்றன்பாற், பரிவிடை னினதுமறை பணிந்து கேட்டுத்
தொண்டுசெய வருள் புரிந்த சுடரேமாறன் , றுதிபுரிய வைங்கணையுங் கருப்பு வில்லுங்
கொண்டுலகைச் செயங்கொள்ள வநளுஞ் தெய்வக், குலமணியே, கனகமே குளிர் பூங்கொம்பே
எண்டகு டாமணியே யாடீசல், இராசராசேஸ்சரியே யாடீருசல்.

மந்தார மணங்கமழங் குழலங்கோல, மதிமுகமும் நகையுமருள் வழியுங்கண்ணஞ்
சந்தாரு மென்றோள்க ணான் கும்பாத, தாமரையு மாகவொரு கோடிபானு
வந்தாலிங் கெனமருவு மனமேஞான, வாரிதியே சுகோதயமே வையகத்தோ
ரெந்தாயே யெவருவீா் ஆடஞ்சல், இராசரா சேஸ்வரியே யாடீஞ்சல்.

தோற்றமிகுந் திரிபுரையே யாடீசல். சோட்சியே லஸிதையே யாடீருசல்
சிற்றமிகுங் காளியே யாஞ்சல், சின்னமஸ்தா, தர்க்கையே யாடீசல்
போற்றுமருட் பைரவியே யாடீசல் புகல்பகலா முகிதாரா வாடீசல்
ஏற்ற – புவ னேஸ்வரியே யாருசல், இராசரா சேஸ்வரியே யாடீருசல்.

சரணம்

தேசார்சிவ ஞானோதய சீரநாயகி சரணம், சிறியோமொன் றறியோமுன் தாளின்றுனைசரணம்
பாசாடவி யுழலாவகை பாலிக்குதி சரணம் , பாமுந்துயர் பற்றாவகை பார்த்தேயருள் சரணம்
ஆசாரியர் பலருந்தொழு மமுதக்கடல் சரணம், அடியாரிரு தயமேவிய அருணாயகி சரணம்
ஈசன்னை முதலோர் புகழ் இன்பக்கடல் சரணம் , இரசேஸ்வர் இரசேஸ்வரி இராசேஸ்சரி சரணம்

வாழி

மலர்மடந்தை கலைமடந்தைக் கரியோய் வாழி, வருமமர மகளிர்சிகா மணியே வாழி
குலவியசந் திரன் போல முகத்தோய் வாழி, குலமகரக் குழையுடை தாயே வாழி
மலைமகளே குலமகளே மணியேவாழி, மரகதமே திருவருளின் வடிவே வாழி
இலகுபகாங் கிளியே பொன்மயிலே வாழி , இராசரா சேஸ்வரயே வாழிவாழி

அம்மா என்றால் அன்பு...

ஸ்ரீரங்கன்
அன்பு மகன்

"அம்மா என்றால் அன்பு, அன்பு என்றால் அம்மா" என்பதற்கு இலக்கணமாய் எம்மை அன்பால், பாசத்தால், நேசத்தால், தியாகத்தால் எவ்வித குறைகள் இடர்கள் நோய் நொடிகள் அண்டாது இரவு பகலாய் பாதுகாத்து நின்ற தெய்வத்துள் உறையும் தெய்வம் தாங்கள்.

எனக்கு சிறுவயதில் பாடசாலையில் தரப்படும் வீட்டுவேலைகளிற்கு தங்கள் கண் விழித்து இருந்து உதவி செய்வது இப்பொழுதும் என் கண்முன்னே வந்து போகின்றன. புது வருடம் தீபாவளி போன்ற பண்டிகைகளுக்கு உங்கள் கைகளால் எமக்கு தைத்து போடும் உடுப்புகளை நண்பர்களுக்குப் பெருமையாகச் சொல்லி மகிழ்ந்த காலம் மனதில் இப்பவும் உண்டு.

எனது தகப்பனாரின் அமரத்துவத்தின் பின்னர் நீங்கள் காட்டிய அரவணைப்பும் கண்டிப்பும் என்னையும் எனது உடன்பிறப்புகளையும் நன்னிலைமைக்கு வருவதற்கு உந்துகோலாக இருந்தது. எவ்விதமான கஷ்டங்களையும் பிரச்சினைகளையும் பொறுமையாகவும் இன்முகத்துடனும் நீங்கள் கையாண்டவிதம் எமக்கு நீங்கள் போதித்த மாபெரும் பாடமாகும்.

எமது வளவுகளில் இருந்து வரும் விளைபொருட்களில் எமது தேவைக்கு மிஞ்சியதை விற்று வரும் வருமானம் அக்காலத்தில் எமக்கு பெரும் உதவியாக இருந்தது. பலவேளைகளில் சிலரிடம் பணம் அறவிடாமல் "தம்பி அவர்களுக்கு சும்மா கொடு, அவர்கள் பாவம் பாவம் என்பீர்கள்". உங்களிடம் இருந்த அந்த ஈகைக் குணம் எனது பிள்ளைகளிடம் இருப்பதில் நான் பெருமைப்படுகின்றேன். இப்படி உங்களைப் பற்றி கன விடயங்களை எழுதலாம்.

உங்கள் பிள்ளைகள் எல்லோரையும் உயர் நிலைக்கு வந்துவிட்டார்கள் இனி இவ்வுலக வாழ்வு போதும் என்று எண்ணி எம்மை விட்டுச் செல்ல ஆசைப்பட்டீர்களா?

நீங்கள் கூறிய நல்வழிகள் மூலம் நீங்கள் காட்டிய பாதையில் பயணிப்போம் என்று உறுதி கூறி நீங்கள் எப்போதும் இறைவனடியில் இன்புற்றிருக்க பிரார்த்திக்கின்றேன்.

அன்பால் அரவணைத்த அன்னையே...

வனஜா ஸ்ரீரங்கன்
அன்பு மருமகள்

நான் உங்கள் மகனைத் திருமணம் புரிந்து வந்த காலத்தில் இருந்து நீங்கள் அவுஸ்திரேலியா செல்லும் வரை உங்களுடன் இருந்த காலத்தை நினைத்துப் பார்க்கின்றேன். அன்புத் தாயாகவும் மாமியராகவும் எம்முடன் இருந்து எங்களுக்கு தேவையான பொழுதில் உதவிக்கரம் நீட்டி எம்மை சந்தோசமாக இருக்க பலவழிகளில் உதவினீர்கள்.

பேர்த்தி என்ற இடத்தின் உச்ச நிலையில் இருந்து உங்கள் பேரப்பிள்ளைகளை அன்புடனும் சீராட்டி பாசத்துடனும் வளர்த்தவிதம் அளப்பரியது.

எவ்விதமான கஷ்டங்கள் வந்தாலும் நீங்கள் அமைதியாக அதனை எதிர்கொள்ளும் பாணி உங்களிடம் நான் கற்றது. சுவையானதும் ஆரோக்கியமானதுமான சிற்றுண்டிகள் தயாரிப்பதற்கு நீங்கள் வழங்கும் உத்திகள் தரமானது.

அன்பின் வடிவமும் பொறுமையின் சிகரமும் ஆகிய நீங்கள் எங்கள் அனைவரையும் ஆறாத் துயரத்தில் விட்டுவிட்டு இறைவனடி சேர்ந்து விட்டீர்கள். உங்கள் இனிய ஆன்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல குருந்தடி ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி அம்மன் அருள்பாலிப்பாராக.

ஓம் சாந்தி ! சாந்தி ! சாந்தி !

அடுத்த பிறவியிலும் உங்கள்
மூத்த பேரனாக வேண்டும்

ஸ்ரீ. அச்சுதன்
மூத்த பேரன்

உங்கள் பதினேழு பேரப்பிள்ளைகளில் மூத்த பேரப்பிள்ளை என என்னை நான் சொல்லிக்கொள்வதில் எனக்கு எப்பொழுதும் பெருமையாக இருக்கும்.

நீங்கள் என்னை "சங்கர்" என செல்லமாக அழைப்பீர்கள். நான் குழந்தையாக இருக்கும் பொழுது என்னை அழகாக உடுத்தி உங்களுடன் பல வைபவங்களுக்கு எமது குடும்பம் சார்பாக கூட்டிச் செல்வீர்கள்.

எனக்கு இன்றும் பிடித்த உணவுகளில் ஒன்று சோறும் தயிரும் ஆகும். இதற்கு காரணம் எனக்கு நீங்கள் எனது குழந்தைப் பருவத்தில் பாசமுடன் ஊட்டிய உணவு பழக்கம் தான்.

உங்களுடன் கதிர்காமம் சென்று வந்தது இப்பொழுதும் மறக்கமுடியாத அனுபவங்களில் ஒன்று அப்பம்மா.

நீங்கள் கொழும்பில் வாழ்ந்த காலத்தில் ஆர்த்திகையும் நானும் ஒவ்வொரு கிழமையும் உங்களுடன் கொட்டாஞ்சேனையில் உள்ள புனித அந்தோனியார் தேவாலயத்திற்கு சென்று மெழுகுவர்த்தி ஏற்றியது இப்பொழுதும் எனக்கு ஞாபகத்தில் உள்ளது.

நானும் எனது சகோதரிகளும் செய்யும் குறும்புகளை நீங்கள் அன்புடன் கண்டிப்பது இப்பொழுதும் எனது நினைவில் வந்து செல்கின்றன.

என்னை நீங்கள் பாதுகாப்பதற்காக ஒரு முறை பம்பலப்பிட்டி மெஜஸ்டிக் சிட்டி கடைத் தொகுதிக்குச் சென்றிருந்தவேளை இயங்கும் படிக்கட்டில் இருந்து வீழ்ந்தீர்கள். இன்று வரை எனக்கும் எனது சகோதரிகளுக்கும் இயங்கும் படிக்கட்டைக் கண்டாலோ அல்லது அக் கடை தொகுதிக்குச் சென்றாலோ உங்கள் ஞாபகம் தான் வரும்.

எனக்கு 9 வயதில் இருக்கும் போது நீங்கள் அவுஸ்திரேலியாவுக்குச் சென்றீர்கள். எனினும் நீங்கள் தொலைபேசியூடாக உங்கள் பாசத்தைக் கொட்டிக் கதைப்பீர்கள் மற்றும் எமது முன்னேற்றத்திற்குத் தேவையான ஆலோசனைகளை வழங்கவும் தவறமாட்டீர்கள்.

உங்களது அந்திம காலங்களில் நீங்கள் என்னை உங்களது மூத்த மகன் என நினைத்து எனது அப்பாவின் பெயரைச் சொல்லி அழைத்தீர்கள்.

உங்கள் பிரிவால் வாடுகின்றேன். எம்மையெல்லாம் தெய்வமாக என்றென்றும் காத்திட வேண்டுகின்றேன்.

எமக்கு கிடைத்த மாபெரும் பொக்கிஷம்
அப்பம்மா

ஆர்த்திகை, வசீதன், வர்ஷினி
அன்புப் பேரப்பிள்ளைகள், பூட்டி

பாசமான அப்பம்மா நீங்கள். உங்களுடன் நாங்கள் கழித்த சிறுபராயம் மிகவும் மறக்க முடியாதத் தருணம். நாங்கள் உங்களுடன் செய்த குறும்புகளோ ஏராளம் ஏராளம்!

என்னையும் எனது சகோதரியையும் சங்கீத வகுப்புக்குக் கூட்டிச் செல்வீர்கள். பின்பு வீட்டில் எமக்கு சங்கீதம் சொல்லித்தருவீர்கள். எங்கள் மேல் நீங்கள் காட்டிய அக்கறை அளப்பெரியது.

செவ்வாய், வெள்ளிக்கிழமைகளில் கொட்டாஞ்சேனை புனித அந்தோனியார் தேவாலயத்திற்கும் பொன்னம்பலவாணேஸ்வரர் ஆலயத்திற்கும் எம்மை அழைத்துச் செல்வீர்கள்.

நீங்கள் அவுஸ்திரேலியா செல்லும்வரை உங்களுடன் கழித்த காலங்கள் மற்றும் பெற்ற அனுபவங்கள் சொல்லில் அடங்காதவை. 13 வருடங்கள் கழித்து உங்களைப் பார்ப்பதற்கு நாங்கள் விமானநிலையத்தில் ஆவலுடன் காத்திருந்த தருணம் என் கண்முன்னே வந்து செல்கின்றன.

நான் ஒரு வருடம் யாழ்ப்பாண போதனா வைத்தியசாலையில் கடமையாற்றும் பொழுது உங்களுடன் தங்கியிருக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இது எனக்குக் கிடைத்த மிகப்பெரிய வரம். அவ்வேளை என் மீது நீங்கள் காட்டிய அதீத கவனிப்பு என்றும் மறக்கமுடியாதது. நான் வேலைக்குப் புறப்படும் பொழுது யன்னலில் நின்று வழியனுப்புவதுடன், நான் திரும்பி வரும்வரை காத்திருப்பீர்கள். சிறிது காலம் தாழ்த்தி வந்தால் அந்நேர இடைவெளியில் பல தொலைபேசி அழைப்புகளை நீங்கள் எனக்கு மேற்கொள்வீர்கள்.

நான் வேலைக்குச் செல்வதினை நீங்கள் நான் கல்வி கற்க பல்கலைக்கழகம் செல்வதாக எண்ணி என்னை எப்போதும் "படி, படி" என்பீர்கள். இந்த அக்கறை, ஊக்குவிப்பு, பாசம் என் வாழ்வில் பெறமுடியாத மிகப் பெரிய பொக்கிஷம்.

என்னுடைய திருமணத்திற்கு நீங்கள் நேரில் வந்து ஆசிர்வதித்தது நான் செய்த பாக்கியம். நீங்கள் எப்போதும் குடும்ப உறவுகளின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைப்பீர்கள். எமது வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பல அறிவுரைகளைக் கூறினீர்கள். நான் அவற்றை நிச்சயமாகப் பின்பற்றுவேன்.

உங்கள் பூட்டி வர்ஷினியை, உங்களுக்கு காட்டுவதற்கு வரமுன் நீங்கள் தெய்வத்தின் திருவடிகளைப் பற்றிவிட்டீர்கள் அப்பம்மா. உங்கள் இனிய நினைவுகளும் பாசங்களும் எங்களை என்றுமே விட்டு அகலாது.

ஓம் சாந்தி ! சாந்தி ! சாந்தி !

சகோதரனுடன்

மழலை மொழி பேசும் அப்பம்மா

முகுந்தராஜ், விவேகா, அனந்தரேகா
அன்புப் பேரப்பிள்ளைகள், மூத்த பூட்டி

ஆறு பெற்ற பேறு பெற்றவரே
ஊரு போற்ற பேரு பெற்றவரே
அப்பம்மா ..!

வன்சொல் இல்லாத உம் பேச்சும்
புன்முறுவல் பூத்த உம் முகமும்
தளராத உம் நடையும்
அயராத உம் உழைப்பும்
எம் நினைவில் நிக்குதம்மா

பாட்டியாகி பூட்டியாகி - எம்
வாழ்வின் வழிகாட்டியாகி
படிப்பு சொல்லி பாட்டு சொல்லி
பாசத்தோடு பணிவும் சொல்லி
பாத்து பாத்து வளர்த்தீரம்மா

கூட இருந்த நேரங்களும்
கூட்டி திரிந்த தூரங்களும்
உண்டு களித்த விழாக்களும்
அணைத்து மகிழ்ந்த நிமிடங்களும்
நினைவில் வந்து போகுதம்மா

தொலைவில் இருந்தாலும்
தொலைபேசி எடுப்பதும்
அருகில் இருப்பது போல்
அரவணைப்பாய் கதைப்பதும்
வாழ்த்து மடல் அனுப்புவதும்
வழக்கமாய் கொண்டாயம்மா

ஆயிரம் பிறை காண்பாய் என
ஆவலோடு நாம் இருந்தோம்
பூட்டிகளை மடியில் வைத்து
பூரிப்பாய் என்றிருந்தோம்
அத்தனையும் மறந்துவிட்டு
அவசரமாய் போனதேனோ
மழலை போன்ற உன் பேச்சை
மறுபடி நாம் கேட்பதெப்போ !

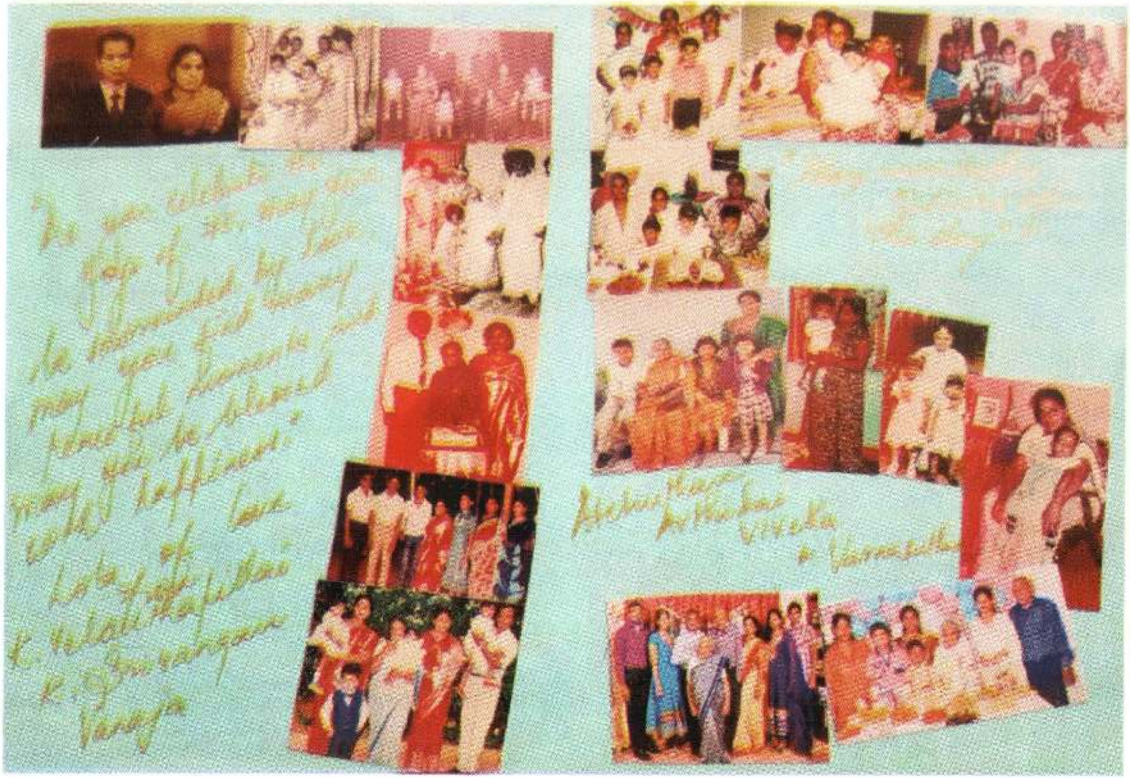

“வைர விழாவிற்காய்” பேரக்குழந்தைகளின் நினைவுப்பரிசு

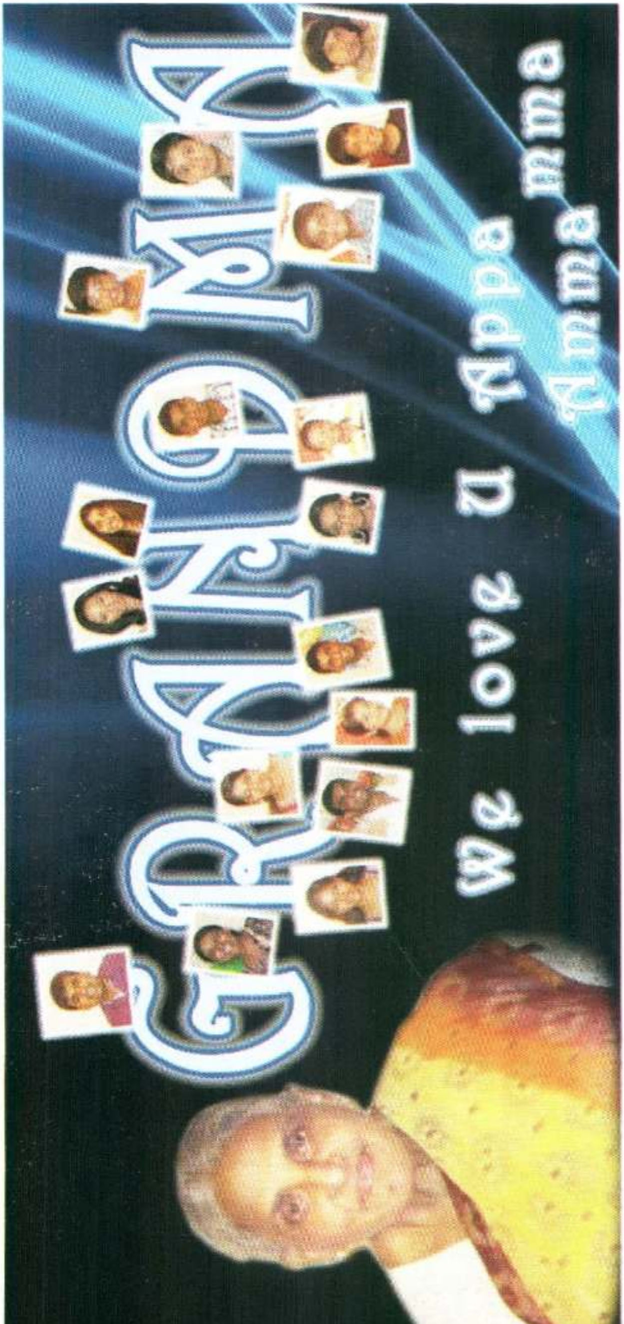
We love U Appa Amma

மென்மையான மலரைப் போன்ற
என் அப்பம்மா

ஸ்ரீ. வர்ணசுதன்
அன்புப் பேரன்

உங்களை முதன்முதலாய் பார்த்தது எனக்கு 12 வயது ஆகும் போதே. எனது சிறு பராயத்தை உங்களுடன் கழிக்கவில்லை என்பது எனது ஆதங்கம்.

நீங்கள் தொலைவில் இருந்தபோதிலும் என்னுடன் தொலைபேசி மூலம் உறவாடினீர்கள். எனது ஒவ்வொரு பிறந்ததினத்தையும் மறக்காமல் எனக்கு வாழ்த்துமடல்கள் அனுப்புவீர்கள்.

எனது சகோதரர்கள் தாங்கள் தங்களுடன் கழித்த அனுபவங்களைக் கூறும்பொழுது எனக்கு ஆச்சரியமாகவும் மற்றும் உங்களுடன் கழிக்க வேண்டிய தருணங்களை நான் இழந்ததாகவும் உணர்ந்தேன். எனினும் இவ்அனுபவங்களே நீங்கள் என் அருகில் இருப்பது போன்ற உணர்வையும் தந்தது.

நீங்கள் மீண்டும் தாய் நாட்டிற்குத் திரும்பிய பின் நீங்கள் காட்டிய அன்பும் அரவணைப்பும் அளப்பரியது. நீங்கள் எப்போதும் வலியுறுத்தும் கல்வியின் முக்கியத்தை நான் எப்பொழுதும் கடைப்பிடிப்பேன் அப்பம்மா.

எனக்கு உங்கள் மென்மையான குரல் நகைச்சுவை ததும்பும் பேச்சு ரொம்ப ரொம்ப பிடிக்கும்.

பல ஆண்டுகள் சென்றாலும் உங்கள் பாசமும் நேசமும் என்றும் தொடரும் அப்பம்மா.

சுபம்

அம்மா என் செல்வ(ல)மே

யாழினி யோகேஸ்வரன்
அன்பு மகள்

அம்மா உங்கள் நினைவுமலருக்கு என் நினைவுகளைப் பதிய வேண்டும் என எண்ணும்போது என் மனத்தில் ஆயிரக்கணக்கான எண்ணங்கள் தோன்றி கண்கள் குளமாகின்றன. மனம் அங்கலாய்ப்பாய் அலை மோதுகின்றது.

அம்மா, நீங்கள் எனக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம். என் சிறிய வயதில் நாங்கள் கொழும்பில் இருந்தபோது ஒவ்வோரு நாளும் நடையாக வந்து பாடசாலையில் இருந்து அழைத்துச் செல்வது இன்னும் என் ஞாபகத்தில் இருக்கின்றது. சிறுவயதில் நாங்கள் கடையில் தைத்த உடுப்புகள் போட்ட ஞாபகம் எனக்கு இல்லை. நீங்களே உங்கள் கைவண்ணத்தில் பூப்போட்டு தைத்து தருவதுதான் வழக்கம். இன்னும் அதன் எச்சங்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன.

அப்பாவின் இழப்பு எங்களைவிட, நாங்கள் அறுவரும் சிறுவயதினராக இருந்தமையினால், அதுவும் உங்கள் 31வது வயதில் உங்களுக்கு ஓர் பேரிடிதான். நீங்கள் ஓர் செல்லப்பிள்ளையாக ஐயா அம்மம்மாவிற்கு இருந்த போதும் எங்கள் அனைவரினதும் நலன் கருதி நன்றாகவே அதை உணர்ந்து தைரியமாகவும், மன உறுதியுடனும், தெய்வநம்பிக்கையுடனும் எங்களை வளர்த்தீர்கள்.

நீங்கள் ஒவ்வொரு செவ்வாய் கிழமைதோறும் தெல்லிப்பழை துர்க்கை அம்மன் ஆலயத்திற்கும், ஒவ்வொரு வெள்ளிக் கிழமைதோறும் மாவைக் கந்தனிடமும் அம்மன் ஆலயத்திற்கும் செல்வது எனக்கு நன்றாகவே ஞாபகமிருக்கின்றது. எனது உயர் படிப்பிற்காக நீங்கள் பட்ட கஷ்டங்கள், அடைந்த வேதனைகள் நன்றாகவே நான் அறிவேன். என்னை இந்நிலைக்கு கொண்டுவந்த உங்களுக்கு கோடான கோடி நன்றிகள்.

எனது திருமணத்தை வெகுசிறப்பாக நடாத்தி, தங்கள் உடல் நிலைக்கு மேலாக பணிகளை ஆற்றி உறுதுணையாக இருந்தீர்கள். இத்தருணத்தில் அப்பா இல்லாத இடைவெளியினை என் ஆருயிர் சகோதரர்கள் குறிப்பாக அண்ணா தங்களுடன் இணைந்து செயல்பட்டதை குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டும்.

நான் நெடுந்தீவில் பணியாற்றிய காலத்தில், பலரும் விரும்பாத, பயப்படும் கடல் பிரயாணத்தினை மிக இயல்பாக எடுத்து அடிக்கடி

வருகை தந்து எங்களையும் பேரக்குழந்தைகளையும் ஆதரித்து வந்தீர்கள்.

1986ம் ஆண்டு, 1990ம் ஆண்டு இடப்பெயர்வுகள் உங்களை நன்றாகவே பாதித்தது. எனினும் பிள்ளைகள் மேல் கொண்ட பாசத்தினால் மனவலிமையுடனும் பொறுமையுடனும் முன்னோக்கிச் சென்றீர்கள்.

1996 இல் அவுஸ்திரேலியா சென்ற நேரம் உங்கள் எண்ணம் இங்குள்ள எங்கள் எல்லோரையும் சுற்றிய வண்ணமே இருந்தது. 1999 இல் நான் நோயுற்ற போது நீங்கள் அனுப்பிய கடிதம் இன்றும் என்னுடனேயே இருக்கின்றது. "தாயுமானவராக இறைவன் உனக்கு உதவிகளைச் செய்வார்" என்று எழுதி இருந்தீர்கள். இதன் மூலம் உங்கள் மனத்தில் இருந்த எண்ணம், ஏக்கம், அடைந்த துக்கத்தினை நன்றாகவே விளங்கிக் கொண்டேன்.

எனது சிறுபிராயத்தில் நீங்கள் நோய்வாய்ப்பட்டபோது பராமரித்ததையும் 2016ம் ஆண்டுமுதல் இறுதித் தருணம் வரை என்னுடன் இருந்ததையும் என் வாழ்நாளில் எனக்குக் கிடைத்த பெரும் பாக்கியமாகவே கருதுகின்றேன். நான் உங்கள் தாயாகினேன் நீங்கள் என் குழந்தையாகினீர்கள். மனமார ரசித்து அனுபவித்தேன்.

அம்மா இந்நாட்களில் உங்கள் பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரன் பேத்திகள் அனைவரும் பலமுறை வருகை தந்து உறவாடி நன்கு பராமரித்து எனக்கும் உறுதுணையாக விளங்கினர். இது அவர்களுக்குக் கிடைத்த பெரும்பேறாகும்.

நீங்கள் இருமுறை கடுமையாக நோய்வாய்ப்பட்டு அதனில் இருந்து மீண்டு வந்தபோதெல்லாம் நான் அம்மாவை காப்பாற்றிவிட்டேன் என புளகாங்கிதம் அடைந்தேன். எனினும் காலனை வெல்ல யாரால் தான் முடியும்? அந்தோ! இம்முறை நான் தோற்றே போய்விட்டேன்.

என் அம்மாவே, ஆச்சியே, செல்லமே.. என்னை விட்டுச் செல்ல எப்படி மனம் வந்தது? என்குரல் ஒன்றுமே கேட்காமல் அமைதியாக என்னை விட்டு சென்றுவிட்டீர்கள். பரலோகத்தில் அப்பா, ஐயா, அம்மம்மா, மாமாவுடன் சேர்ந்துவிட்டீகள்.

உங்கள் இறுதிகால நினைவுகளை என்னால் மறக்க முடியவில்லையே அம்மா. தாங்கும் தைரியத்தையும் மனத்துணிவையும் தா அம்மா. சொர்க்கத்தில் இருந்து என் வாழ்நாள் உள்ளவரை என்னை வழிநடாத்த வேண்டுமென வேண்டுகின்றேன்.

உங்கள் ஆத்மா சாந்தி அடைய முழந்தாளிட்டு, கரம் கூப்பி, சிரம் தாழ்த்தி எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுகின்றேன் **என் செல்ல அம்மாவே!**

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவமே...

யோகன்
அன்பு மருமகன்

மாமி.. அம்மா... மாமி...அம்மா எப்படிச் சொல்லி எதைச் சொல்லி ஆரம்பிப்பது என்று தெரியாமல் பரிதவிக்கின்றேன் தாயே.

இந்தப் பூவுலகில் எந்த எதிர்பார்ப்பும் இன்றி என் மேல் அன்பு செய்த இன்னுமொரு இன்னுயிரை இழந்து நிற்கின்றேன்.

முப்பத்தாறு வருடங்களுக்கு முன்னால் உங்களோடு முதன்முதலில் உரையாடியது... அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டது என்றும் மறக்கமுடியாத நினைவுகள். அன்று முதல் இன்று வரை என்னையும் மகனாக நீங்கள் வழிநடத்தக் கிடைத்தது என் பெரும் பாக்கியம்.

முதல்நாள் உங்களோடு உரையாடிய போது யாழினியைக் குறித்து.. "தகப்பன் இல்லாமல் வளர்ந்த பிள்ளை..." என்று குறிப்பிட்டீர்கள். பின்பும் பலமுறை என் பிள்ளையைக் கவனமாகப் பார் என்பதை வலியுறுத்துவதற்கு நீங்கள் அவ்வாறு குறிப்பிட்டதை நான் கண்டிருக்கின்றேன். இன்று நாங்கள் தாய் இல்லாத பிள்ளைகள். இதை யார் யாரிடம் எடுத்துச் சொல்வேன்.

உங்களோடு பழகத் தொடங்கிய கணம் முதல் இறுதி வரை நீங்கள் "ஐயோ" எனச் சொல்லி நாம் கேட்டதில்லை. கெட்ட வார்த்தைகள் எதனையும் தங்கள் வாயால் உச்சரித்து நாம் பார்த்ததில்லை. நாம் சிலவேளை உணர்ச்சிவசப்பட்டு யாரையாவது ஏதாவது சொன்னால் கூட "அப்படிசொல்லக் கூடாது ராசு அவயளை ஆண்டவன் பார்ப்பான்" என்று சமாதானப் படுத்துவீர்கள். மனிதரில் மாணிக்கம் நீங்கள். இன்று உங்கள் ராசு நீங்கள் இல்லாமல் ஏங்கி நிற்கிறேன். ஆறுதல் தர நீங்கள் தான் இல்லை.

தாயில்லாத எனக்கு தாயாகிப் போன பேரன்பே! என் மனைவிக்கு அம்மாவாய் என் பிள்ளைகளுக்கு அம்மம்மாவாய் என் உறவுகளுக்கு நல்ல சம்பந்தியாய் இருந்த நீங்கள் எனக்கு மட்டும் மாமியாய் சகோதரியாய் தாயாய்.... என் தோழியாய் பன்முகம் காட்டி நின்றீர்களே.... இன்னொரு பிறப்பு என்று ஒன்று இருந்தால் நீங்கள் எனக்கு மகளாக பிறக்க வேண்டும். என் அன்பை ஆதரவை நற் கரிசனையைக் கொட்டி

நான் உங்களை வளர்க்கவேண்டும். நீங்கள் எனக்குச் செய்தது எல்லாவற்றையும் நான் திரும்பச்செய்ய வரம் தாருங்கள் அம்மா.

மாமா இவ்வுலகை பிரிந்த போது உங்கள் அகவை வெறும் முப்பத்தொன்று. ஆறு பிள்ளைகளுடன் தனியாக உங்கள் வாழ்வு. எழுந்து வந்த பேரலைகளை, வீசிய பெருங் காற்றை, ஏற்பட்ட சோதனைகளை எல்லாம் எதிர்கொண்டு அவற்றை சாதனையாக்கி அவர்கள் அறுவரையும் அவையத்து முந்தியிருப்ப செய்தீர்களே மாமி. நலன் தந்து கல்வி தந்து நல்லன எல்லாம் தந்து அவர்களை சமுதாயத்தில் வல்லவர்களாக, நல்லவர்களாக ஆளாக்கியிருக்கிறீர்கள். உங்களை காணும் யாருமே இவ்வளவு மென்மையான கள்ளம் கபடம் இல்லாத பெண்மணியா செயற்கரிய எல்லாவற்றையும் செய்தார் என மலைப்பர். ஆனால் எமக்கு தெரியும் அந்த மென்மைக்குள்ளே இருந்த நியாயமான கண்டிப்பு, கள்ளங் கபடம் இல்லா சிந்தைக்குள்ளும் இருந்த விழிப்புணர்வு, இவற்றைக் கண்டு பலமுறை நான் வியந்திருக்கின்றேன். உண்மையில் மாமி நீங்கள் அற்புதமான இரும்புப் பெண்மணி. இன்று உங்கள் பிள்ளைகளிலே உங்கள் சாயலை, குணங்களின் பிரதிபலிப்பை காண்கிறேன். ஏன் உங்கள் பேரக் குழந்தைகள் கூட உங்கள் குணாதிசயங்களையே வெளிக் காட்டுகின்றார்கள். அது உங்கள் ஆளுமையின் அதீத சக்தி. உண்மையின் உன்னத வெளிப்பாடு.

உங்களை நினைக்கும் போதெல்லாம் உங்களின் சமையல் கலைத்திறன் எமது எண்ணத்திற்கு வராது போகாது. அறுசுவை உணவு சமைப்பதில் உங்களுக்கு நிகர் நீங்களேதான். நீங்கள் முற்றாக புலால் மறுத்தவர் ஆனாலும் திருமணமான புதிதில் நெடுந்தீவில் இருந்து விடுமுறையில் நானும் யாழினியும் வந்தபோது "ராசு பாவம் மரக்கறி சாப்பிட கஸ்டப்படுகிற மாதிரி கிடக்கு" என்று சொல்லி எனக்காக மீன் வாங்கி வந்தீர்களே மாமி... அந்த அன்பை தாய்மை உணர்வு கொப்பளிக்கும் பாசத்தை கண்ணீரோடு என் வாழ்நாள் பூராகவும் சுமந்திருப்பேன் என் அன்புத் தெய்வமே.

எனக்கும் என் குடும்பத்திற்கும் நீங்கள் காட்டிய அதீத அன்பு காரணமாக உங்களை சிலகாலமாவது எம்மோடு வைத்திருக்க விரும்பினோம். ஆனால் உங்கள் எண்ணக்கரு அதற்கு உடன்படாது என்பதும் எமக்குத் தெரியும். அப்படி இருந்த வேளையிற் தான் நீங்கள் எம்மோடு சேர்ந்திருக்கும் பாக்கியம் இறையருளால் எமக்குக் கிடைத்தது. என்னை வளர்த்தெடுத்த என் அன்பு அம்மாவிற்கு ஈமைக்கடன் செய்யும் சந்தர்ப்பம் இழந்து நின்ற துன்பத்தை பின்நாளில் உங்களோடு பழகி பராமரித்து போக்கிக் கொண்டேன். அந்த வகையிலும் எனக்கு ஆறுதல் அளித்த அம்மையே தங்கள் திருத்தாள் போற்றி....

சுவாமி அறையில் நீங்கள் படுத்திருப்பீர்கள். நான் காலையிலே குளித்த பின்பு சுவாமி கும்பிட வருவேன். உங்கள் முகத்தைத் தடவி, பாதங்களையும் வணங்கி மீள்வேன். இன்றும் அவை உள்ளபடியே நடக்கின்றன. ஆனால் நீங்கள் தான் இல்லை. ஆனாலும் வானில் இருந்து நீங்கள் எங்களை ஆசீர்வதிப்பீர்கள் என்ற அசையாத நம்பிக்கையோடு எம் வாழ்வு நகர்கிறது.

எழுதிச் செல்லும் விதியின் கை எழுதி எழுதி மேற் செல்லும். அழுதாலும் தொழுதாலும் அதனை மாற்ற வல்லார் யாருமிலர். ஆனால் அன்புத் தாயே உங்கள் பிரிவு ஆற்றொணாத் துயரைத் தருகிறது. காலத்தின் நீட்சியில் மனம் சாந்தி பெறுமா என்று தெரியவில்லை. ஆலம் விழுதுகள் போல் ஆயிரம் உறவுகள் எமக்கு. ஆனால் ஆணிவேராய் நீங்கள் இருந்ததால் தான் பொன்மணி எனும் பெரு விருட்சம் வீழ்ந்து விடாமல் நெடி துயர்ந்து நின்றது. உங்கள் அன்பு எனும் தெய்வீகம் எமக்கு இனியும் வழிகாட்டும் என ஆத்மார்த்தமாக நம்புகிறோம்.

எதை எடுத்தாலும் எனக்கொரு பங்கு தருவீர்கள்... பெரிய பாகமாகவே தருவீர்கள். இன்று உங்களைப் பிரிந்து வெறுங் கையோடு நிற்கின்றேன் மாமி. எங்களை ஏற்றிப் போற்றிய உங்களின் பொன்னான இதயத்தை என்னிடம் தாருங்கள். உங்கள் இடத்திற்கு நான் ஒருகால் வரும்போது பக்குவமாய் அதைக் கொண்டு வந்து உங்கள் பாதகமலங்களில் சமர்ப்பிப்பேன்.

அன்புத் தாயே....
மீண்டும் நீங்கள் வரவேண்டும்
மேய்ப்பன் இல்லா ஆடு நான்...
கண்களில் நீரோடு நெஞ்சில்
நம்பிக்கையோடு காத்திருக்கின்றேன்.

அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே...

வைஷ்ணா
அன்புப் பேர்த்தி

நினைத்து வாழ்வதற்கு நிறையவே தந்து விட்டுச் சென்ற அம்மம்மாவினை நினைவுகூர்ந்து எழுதுவது இலகுவான காரியம் அல்ல. இறுகிப்போய்விட்ட மனப்பாறைகளில் முட்டிமோதி வரும் நினைவலைகளிலிருந்து எதனை வார்த்தையாக்குவது எதனை விடுவது என்பது தீர்மானிக்கவியலாதது. அம்மம்மா பற்றிய எனது முதலாவது நினைவு எதுவாக இருக்கும் என்று நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

1990ல் வலிவடக்கு இடப்பெயர்வினைத் தொடர்ந்து நாங்கள் நெடுந்தீவிலும் அம்மம்மா மற்றும் குடும்பத்தினர் கொழும்பிலுமாக நிலங்களினால் பிளவுபட்டு வாழநேர்ந்தது. அதற்கு முந்திய வருடங்களில் நான் சிறு குழந்தையாகையால் எதுவும் ஞாபகமில்லை . ஐந்து வயதில் (1992) பெரிய சித்தியின் திருமணத்திற்காக கொழும்பிற்குப் போனபோது அம்மம்மாவினைப் பார்த்ததே முதல் மனச்சித்திரமாக உள்ளது.

ஏறக்குறைய நான்கரை அடி உயரம், சற்று பூசினால் போன்ற உடலமைப்பு, மலர்ந்த முகம், அதிலே எந்நேரமும் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் வாஞ்சையான புன்னகை, சற்று வித்தியாசமாக உருண்டோடுவது போன்ற நடை என்று அம்மம்மாவினைக் கண்டதுமே ஞாபகத்துக்கு வருவது கதைகளில் மட்டுமே கேட்டு, படங்களில் மட்டுமே நாங்கள் பார்த்த "பென்குயின்" பறவை தான். அப்பொழுதே ஒரு தேவதையாக (Guardian Angel) அம்மம்மா மனதில் பதிந்துவிட்டார். நானும் அவருடன் நன்கு ஒட்டிக் கொண்டேன். பெரிய சித்தியினதும் சின்ன மாமாவினதும் திருமணங்கள், நிவோவின் முதலாவது பிறந்தநாள் என்பவற்றுக்காக நாங்கள் கொழும்பு சென்ற நாட்கள், பிறகு 1996ல் அவுஸ்திரேலியப் பயணத்திற்கு முன்பு எங்களோடு சில காலம் நெடுந்தீவில் அம்மம்மா வந்து தங்கிய நாட்கள் என அவரோடு நாங்கள் சிறுவயதில் சேர்ந்து வாழ்ந்த காலங்கள் நாட்கணக்கில் பார்த்தால் குறைவே. ஆனாலும் அந்தக் குறை தெரியாது காலக் கணக்குகளைக் கடந்த எல்லையற்ற அன்பினையும் அக்கறையையும் நினைவுகளையும் வழங்கியவர் அம்மம்மா என்பது எனக்கு மட்டுமல்ல அவரோடு பழகிய ஒவ்வொருவருக்கும் தெரிந்த விடயமே.

ஆனாலும் அம்மம்மாவோடு சேர்ந்திருந்த நாட்கள் கொஞ்சம் விசேடம் தான். ஒரு போதும் திட்டவோ, கடும் வார்த்தைகள் கூறவோ மாட்டார்கள். எங்களை மட்டுமல்ல வேறு யாரையும் கூட சுடுசொற்களால் வைதோ, மனம் புண்படும்படி நடந்ததையோ நான் கண்டதில்லை. வீட்டில் மற்றவர்களையும் எங்களை திட்டவோ அடிக்கவோ விடமாட்டார்கள். குறிப்பாக அப்பா மிகவும் கண்டிப்பு நிறைந்த கோபக்காரர் என்பது நன்றாகத் தெரியுமென்பதால் எங்களை அடிவாங்காமல் தப்புவிப்பதற்கு படாதபாடு படுவார்கள். நாங்கள் அப்பாவை கோபமூட்டும்படியாக எந்தக் காரியமும் செய்யாதபடி பார்த்துக் கொள்வார்கள். நிறைய கதைகள் கூறி சாப்பாடு ஊட்டிவிடுவார்கள். பெரியவர்களாகும் போது எப்படி வாழவேண்டும் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதெல்லாம் கதைகளின் இடையே வரும்.

அம்மம்மாவின் வாழ்க்கை வெளிப்பார்வைக்கு மிகவும் துயரமானது. ஆனால் அவர் அதனை எப்போதும் காட்டிக் கொள்வதேயில்லை. எழுந்திருக்க விடாமல் திரும்பத்திரும்ப அடித்துக் கொண்டேயிருந்த வாழ்க்கைக்கு தனது புன்னகையை மட்டுமே விடையாகக் கொடுத்தவர் அம்மம்மா. அதைவிட எப்போதும் பேச்சிலே ஒரு அங்கதச் சுவையுடன் நகைச்சுவையாக கதைப்பவர் என்பது அவருடன் நெருங்கிப் பழகிய யாவருக்குமே தெரிந்தவிடயமாகும்.

இன்னொரு மனிதவுயிர் மீது நிபந்தனையற்ற முடிவற்ற அன்பினை வெளிப்படுத்துதல், எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் இன்னொருவருக்குத் தீங்கு நினையாமை, தானுண்டு தன் வேலையுண்டு என ஆடம்பரமற்று வாழ்தல், எந்நேரமும் புன்னகையுடன் இருத்தல், விருந்தோம்பல், கல்வியும் அறிவும் நற்பண்புகளுமே ஒருவரின் சொத்துக்கள் என நினைத்தல், அனைவரும் குறிப்பாகப் பெண்கள் சுயமாக சிந்தித்து சொந்தக்காலில் வாழவேண்டும் என்பனவற்றை தான் பின்பற்றியதன் மூலம் முன்னுதாரணமாகி அவர் எமக்குத் தந்த வாழ்க்கைப் பாடங்கள்.

எனக்கு நினைவு தெரிந்த நாளில் இருந்து, இந்த மூன்று தசாப்தங்களாக ஒருபோதும் கருத்து வேறுபாடுவராத கோபித்துச் சண்டை போடாத ஒரே ஒருவர் அம்மம்மா மட்டுமே. நினைவிலிருப்பதில் ஒரு முறை பூக்கோவாவினை பொரித்துக் குழம்பு செய்து தரும்படி நான் அடம்பிடித்தது ஞாபகம் உள்ளது. ஆனால் அம்மம்மா மாறாத புன்னகையுடன் “அது உமக்கு ஒத்துக்கொள்ளாது, உடம்பிற்குக் கூடாது” என்று கூறி, இறுதிவரை உறுதியோடு இருந்து தான் கூறியபடி பொரிக்காமலே கறி செய்து தந்தார். குரலை உயர்த்தவுமில்லை, திட்டவுமில்லை. நான் அழுது ஆர்ப்பாட்டம் செய்ததெல்லாம் வேலைக்காகவில்லை. வேறுவழியின்றி சமாதானமாகி அதனையே சாப்பிட்டுவிட்டேன். இந்த சம்பவத்தின் மூலம் நான் பெற்ற வாழ்க்கைப்

பாடங்கள் பல என்பதால் அதனை அடிக்கடி நினைத்துப் பார்த்து அவரது ஆளுமையை வியந்துகொள்வேன்.

2016ல் அம்மம்மா இலங்கைக்குத் திரும்பியதிலிருந்து அவரோடு இடையிடையே சில பொழுதுகளை கழிக்கக்கூடியதாகவிருந்தது. அவை வாழ்வின் இறுதிவரை மறக்க முடியாத பொழுதுகள். நோயினால் வருந்தி அவரது ஆளுமையும் இயல்பும் மறைந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எல்லாவற்றையும் மறந்து சிறு குழந்தை போலானதை கண்கூடாகப் பார்த்த சாட்சிகளாக நாம் மாறியது காலத்தின் துயரமே.

அம்மம்மா எனது பெயரை மறந்துபோனதை நான் உணர்ந்து கொண்ட நாள் எனக்கு இன்றும் ஞாபகத்தில் உள்ளது. ஆனால் அதையிட்டுக் கவலைகொள்ள எதுவுமில்லை. அம்மம்மா பெரும்பாலும் எங்கள் யாரையும் பெயர் சொல்லி அழைப்பதில்லை. குழந்தைகளில் பெருவிருப்புடைய அவர் பெண் குழந்தைகளை, பெண்களைக் கண்ணம்மா அல்லது குட்டி என்றும் சிறு ஆண்பிள்ளைகளை கண்ணன் என்றும் வளர்ந்த ஆண்பிள்ளைகளையும் தன்னிலும் வயதில் குறைந்தவர்களையும் ராசு அல்லது அப்பன் என்றும் தன்னிலும் மூத்தோரை அம்மா, ஐயா என்றுமே அழைப்பார். தனது பேர்த்திகள் யாவரையும் பெரும்பாலும் கண்ணம்மா என்றோ அல்லது பெயரொடு குட்டி என்பதை சேர்த்தோ தான் அழைப்பார். அன்புமிகும் போது சிலவேளை வீட்டுப்பெயரில் "வைஷ்ணா அம்மா" என சொல்லுவதுண்டு. எனவே அவர் பெயரினை மறந்து போன பொழுதிலும் நேசம் மறவாது நான் தனது நெருங்கிய உறவினர் ஒருவர் என்று ஞாபகம் வைத்திருந்தமை எனக்கு ஆறுதலாகவிருந்தது. இடையிடையே பழைய படங்களில் "இது வைஷ்ணா எனது பேர்த்தி" என்று சரியாகச் சொல்லுவார். "அது தானே நான் அம்மம்மா" என்று சொன்னால் குழப்பத்துடன் பாரத்துவிட்டு மனம் நோகாதவகையில் மெலிதாகப் புன்னகைப்பார்.

ஆனால் நான் ஆச்சரியத்துடனும் விளங்கிக் கொள்ள முடியாத வசீகரத்துடனும் நோக்குவது, இறுதிவரை தனது அம்மா, ஐயாவையோ கணவரையோ ஒருபோதும் மறந்து போகாத அவரது நினைவுதான். அம்மப்பா மீது அவர் வைத்திருந்த அளவிட முடியாத அன்பும் பாசமும் அதை பார்க்கும், கேட்கும் எங்களுக்கும் இனிய உணர்வினை அளிப்பவை. அம்மம்மா இல்லாத இந்த வருட பிறந்த நாளன்று அம்மம்மா வளர்த்த குழந்தை, கடைக்குட்டி கணன், அம்மப்பாவின் இறப்பின் பின் ஏறத்தாழ ஐம்பது வருடங்களாக அவரது வெற்றிடத்திலும் அவர் நினைவிலேயே அமிழ்ந்தி வாழ்ந்த அவரது அன்பினை சிலாகித்து அதே போன்றதொரு அன்பினையே தானும் வேண்டுவது என்று சொல்லியிருந்தார். நாம் ஒவ்வொருவரும் வேண்டுவதும் அத்தகையதொரு அன்பு நிலையையே.

அம்மம்மாவிற்கும் எனக்கும் இடையே, அவர் எனக்கு அன்பினை வெளிப்படுத்திய சம்பவங்கள், எப்போதும் கூறுகின்ற புத்திமதிகள், ஆலோசனைகள், அம்மம்மா அணிந்து பிறகு அம்மா பயன்படுத்தி என்னிடம் வந்துசேர்ந்த சேலைகள், இவைதவிர எத்தனை எத்தனையோ நினைவுகள் உள்ளன. அவை தனிப்பட்ட நினைவுகளாக என் மனதில் எப்போதும் வாழும்.

அம்மம்மாவோடு கூடிய காலம் வாழ்ந்து அவரால் வளர்க்கப்பட்ட ஹரி, தாணியா, கணன் பகிர்ந்து கொள்கின்ற அம்மம்மாவின் கதைகள் மூலமும், குடும்பத்தில் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் உள்ள அவரது நினைவுகள் மூலமும், அவரது செல்வாக்கினால் உருவான சிந்தனை, நடத்தைகளை நாங்கள் வெளிப்படுத்தும் போதும் எங்கள் அனைவரிலும் துண்டு துண்டாக அம்மம்மா வாழ்ந்து கொண்டேயிருப்பார். “பிருந்தாவனமும் நந்தகுமாரனும் யாவருக்கும் பொதுச் சொந்தமன்றோ” என்று பாடிய அம்மம்மாவின் குரல் இந்தக் காற்றிலே கலந்து நிறைந்து உள்ளது. அன்பு தீர்ந்து போயோ அல்லது திரும்பக் கிடைக்காமல் நாம் சோர்வுறும் போதோ நம்பிக்கையிழந்து உறுதியிழந்து துவண்டு போகின்ற ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் வீசும் தென்றலாக எமது முகத்தை வருடி எம்மை ஆற்றுப்படுத்தி அமைதிப்படுத்தும்.

We love you like a salt, my darling Penguin lady!
Good bye until we meet again!

'Ammamah': The strongest and kindest woman I ever have known

Abhivarmmen Yoheswaran
Lucerne, Switzerland
2nd Grandson of Mrs. Nageswari Kathiravelu

Ammamah is not only a grandmother to me, who nurtured me as a child. Nowadays when I am having lunch, I recall the days Ammamah would stand next to me and make sure I eat enough and well. The lessons Ammamah taught me are important lessons that have shaped me who I am today. Her generosity is unmatchable, be it food, money, above all love! At times I challenged her, but I received nothing but love in return. Unconditional love!

The love of a grandmother is unique. God must have given grandmothers to us to liven up our lives, to make our lives more complete, to make us well rounded and better human beings. I don't have any childhood memories of Ammamah other than the times I spoke with her over the phone. My first memory of Ammamah is when we traveled together to Jaffna back in 2009.

I cannot thank her enough for being my grandmother. I do not know how she did it. She faced some incredible challenges that I cannot imagine facing. She worked the hardest to make sure her kids and grandkids would not have to face those challenges. She showed me how a family should be. I wish I had a magic wand to bring back the time to spend one last hour with her, to sit next to her, listen to her talking, and to thank her for everything. If only I had done all that before she left, maybe the pain would be less unbearable.

She lives on in me and in all those who have been touched by the love, strength, wisdom, and beauty of her soul. Love you Ammamah – You truly were an extraordinary woman! You may have passed on, but your memories would always live on within us. Thank you for your sacrifices, your care and concern, your love, and everything that you have done for me. Wherever you are, I know you are in a much better place. I will be forever grateful and thankful that you are my 'Ammamah'.

Embodiment of Unconditional Love

Kathiravelu Sritharan (Sri)
Affectionately called as Sritha by Amma
Second son of Mrs Nageswari Kathiravelu

Always mothers are special but for me my mother is very special. She taught me when I was struggling to read and write. She never scolded me when I was constantly making mistakes. When I started to get better, she let me have my freedom to think and learn.

When I was about to leave for school to find out my NCGE results, Amma told me 'don't worry if you fail, you could study again'. However, I surprised her with unexpectedly good results. She wanted me to become a doctor but I couldn't. However, by becoming an Engineer, I fulfilled her dream of making at least one son like our father.

Amma always instilled human values in everyone around her by leading by example. She would readily offer a helping hand to anyone in need. That unconditional love is unmatched. Her sense of gratitude is embodied in the following words by Valluvar:

"எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு"

It is an understatement for me to say that she helped me to bring up my children. All the achievements of my children are due to her unwavering will and love. My children are truly blessed to have such a lovely soul in their lives.

If any of us have to pay back to you, Amma, we must live like you with unconditional love… which is impossible. But I promise that I will try….

Om Shanthi, Shanthi, Shanthi

என் தாயைக் கண்டேன்...

அன்பு மருமகள்
சாந்தா ஸ்ரீதரன் (Sydney, Australia)

உங்களிடத்தில் என் தாயைக் கண்டேன். இனி யாரிடத்தில் உங்கள் இருவரையும் காண்பேன்!

தாயே நீங்கள், உங்கள் பிள்ளைகளை மட்டுமல்ல, என் பிள்ளைச் செல்வங்களையும் சீராட்டி, பாராட்டி, உணவூட்டி வளர்த்தெடுத்தீர்கள். உங்கள் பிரிவுச் செய்தி கேட்டவுடன் செய்வதறியாது நாமனைவரும் திகைத்து நின்றோம். உங்கள் இருவரையும் மறுபடி காண ஆண்டவா இனி ஒரு பிறவி தாராயோ என என் இரு கரங்கள் கூப்பி வேண்டுகிறேன்.

பிள்ளைகள் சின்னஞ் சிறுசுகளாக இருந்தும், நீங்கள் வீட்டில் இருக்கும் காரணத்தால், நான் படிப்பு மற்றும் வேலை என்று நிம்மதியாக சென்று வந்தேன்.

பிறந்த நாள், திருமணநாள் என எந்த நன்நாட்கள் வரும்பொழுதும் மனம் நிறைந்து வாழ்த்துவதும் கை நிறைய பரிசு தருவதும் உங்கள் நிறைந்த மனதை வெளிப்படுத்தியது.

உங்கள் மகனுக்கும் உங்களுக்கும் இடையில் சில சமயம் கருத்து வேறுபாடுகள் வரும். அப்பொழுது நான் சொல்வேன், "தாய்க்கும் மகனுக்கும் இடையில் நான் வரவில்லை". உடனே நீங்கள், "ஏனடி அம்மா அப்படிச் சொல்லுறாய்" என்று சொல்லி, என்னை ஒரு படி உயர்த்தி மகள் ஆக்கினீங்களே. இப்படிப்பட்ட மனம் படைத்த உங்களை மாமியாக அடையும் பாக்கியம் கிடைத்ததற்கு அந்தக் கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்துகின்றேன்.

என் தாயார் சுகவீனம் அடைந்து இருந்த போழுது, "நீ போய் அம்மாவை பாத்து வா. நான் பிள்ளைகளைப் பார்க்கிறேன்" என்று ஒரு சகோதரம் சொல்வதைப் போலக் கூறி என்னை இலங்கைக்கு வழி அனுப்பி வைத்தீங்களே - அந்த தாராள மனத்தை நினைத்து தவிக்கின்றேன்.

உங்களது முதுமை காலத்திலும், மாடிபடிகளால் மெல்ல மெல்ல ஏறி, உங்கள் பேரப்பிள்ளைகளின் அறைக்கு சென்று பார்த்து, குறிப்பாக நேரம் தவறாமல் உரிய நேரத்தில் நித்திரையால் எழுப்புவீர்களே! அந்தக் கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு உணர்வுகளை நினைத்து, நான் உணர்வற்று நிற்கின்றேன்,

உங்கள் ஆத்மா சாந்தி அடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனிடம் இரு கரம் கூப்பி சிரம் தாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்

என்றென்றும் உங்கள் அன்பு மறவேன்!

My dearest, darling, sweetie Appamma

Dr Hari Prakash Sritharan
BMed MD MMed(ClinEpi)
Sydney, Australia
Grandson of Mrs Nageswari Kathiravelu

Appamma is one of the most influential and dearest people in my life. I find it difficult to express just how much she has shaped my and my family's life; it truly cannot be measured or described in words.

Appamma came to live with my family in Australia when I was two years old. I have no recollection of this, but apparently in the initial days, I would stand in a corner, upset and tell her to 'go to Sri Lanka'. While this may have upset her then, Appamma would frequently remind me about this in her later years and laugh about it.

Following her arrival in Australia, Apppamma assumed a significant role in caring for my siblings and me. She would be the one who mostly dropped us to school, cooked for us and fed us – a great help to Appa and Amma who both worked long hours. In our childhood, we would see Appamma more often than we saw Appa or Amma. I fondly remember Appamma dressed pristinely in a saree with her wallet tucked in a makeshift 'pocket', shepherding us through the streets of Eastwood safely to school and back. Her presence always made us feel safe. As kids, we would occasionally be naughty and get scolded by our parents, at which point Appamma would always protect us, telling Amma or Appa to stop scolding 'her kids'.

Appamma never failed to shower us with love; a favourite saying of hers was 'I love you like a salt'. Every birthday card would start with 'to my dearest, darling, sweetie' and be accompanied by a well-thought gift or generous amount of cash. One way in which she expressed her love for us was through her cooking. Appamma in my eyes is a culinary genius - her soya meat curry, இடியப்பம், கொழுக்கட்டை and குண்டுதோசை in particular were amazing! I have never had a soya meat curry as good as Appamma's. My sister, Thanya, loved her வெந்தயக்குழம்பு and so Appamma would make this for her often. Following the birth of my

younger brother, Ganan, Appamma devoted lots of attention and love to him – his growth as a confident, accomplished young man is a testament to her efforts.

Without my interactions with Appamma, I doubt I would be as proficient in Tamil. She would make me watch movies like கந்தன் கருணை, and திருவிளையாடல், with these movies fostering my interest in Hinduism and Hindu mythology. Part of the reason for her putting on these movies may have been her crush on the actor, Sivaji. I distinctly remember the day that Sivaji passed away – Appamma solemnly sat in her room with the radio on, very upset, even crying – I had never seen her like that before. I would jokingly say that Sivaji was Appamma's second love, after my Appappa of course. She also used to be very passionate about Tamil serial dramas and would follow them religiously, and had a preference for movies that were family-oriented. She could often be found in her room, sitting on the edge of her bed with விபூதி across her forehead, reading a தேவாரம் book – a habit that she maintained throughout her life.

Much of my academic success can be attributed to Appamma. In the school holidays, she would write down a list of sums for me to complete and would make sure I did them before I played. She would also ensure my siblings and I balanced our desire to play with work. Appamma would be the happiest person in the house anytime one of my siblings or I did well in school, sport or extracurricular activities. On the day my medical school admission offer came out, Appamma called my family constantly to check and see if I had made it. When she ultimately found out that I got in, there was no person happier than her.

Towards the latter part of her life, Appamma was affected by severe dementia and Parkinson's disease, which profoundly diminished her quality of life and function. It was difficult seeing this happen to such a strong and independent woman, who meant so much to us. My Appamma who had looked after me as a kid, needed to be cared for like a kid. In her final years in Jaffna, Yalini Periyaththai, Yoheswaran Periyamama and Sutharshana Akka gave her the best care and for that our family is very grateful

My Rangan Periyappa posted a quote following Appamma's death – 'A life so beautifully lived deserves to be beautifully remembered'. These words could not be truer. Appamma lived a beautiful life, surrounded

by loving family and had a deep and lasting impact on everyone who she met. While she is physically no longer with us, I believe Appamma will live on spiritually in all of the Ponmani Akam members.

Rest in peace my dearest, darling, sweetie Appamma – I love you like a salt.

We all are so deeply interconnected; we have no option but to love all. Be kind and do good for any one and that will be reflected. The ripples of the kind heart are the highest blessings of the Universe.

Amit Ray,

Appamma

Thanya Easwari Sritharan
Sixth Granddaughter of Mrs Nageswari Kathiravelu
MBBS
Sydney, Australia

Appamma was a very kind, generous and open-hearted person. She loved the beautiful things in life and was a doting grandmother. Appamma is one of the guiding lights in my life. I have known Appamma since I was eight months old when she came to Sydney in August 1996 to take care of me. Anna, myself and Ganan are lucky to have grown up under Appamma's guidance and care for the twenty years she lived in Australia. Particularly in my childhood, Appamma taught me right from wrong and invested a lot of her energy in raising my brothers and me. Appamma believed in doing right by others, living sincerely and independently. She had strong values around caring for family, respect for your elders and generosity to all. I am yet to meet someone who gives their time to others as sincerely as Appamma did.

Appamma was my first best friend and mentor. I grew up listening to her stories about her girlhood and our extended family's life in Sri Lanka. These stories were told to me in our kitchen while Appamma industriously made இடியப்பம். She was a great storyteller and I loved hearing her stories about life in Jaffna as a girl and as a young mother and grandmother. She taught me all about my cousins and extended family. She nurtured a sense of familial love and affection in me. She would diligently select birthday and anniversary cards to send to our family members overseas as a token of her unwavering love and constant best wishes. Her family minded values left a deep and lasting impression on me.

Appamma and I spent a lot of time together in the first five years of my life. My earliest memories are of Appamma and my clearest childhood memories are of the time Appamma and I spent together when I was three or four years old before I started kindergarten. I still remember our daily rituals and routines fondly. Appamma was very active and fit. We enjoyed visiting the shops together and she would push me on the swings

at the park everyday. She was an amazing cook, second to none. Appamma's care allowed us to grow up at home while Amma and Appa were at work. Appamma looked after so many of our family friends' children too. She would feed all of us nutritious rice and curry meals after school that she prepared every day. This was a wonderful time in my life where I had a carefree existence thanks to Appamma's constant care.

Appamma was industrious and her hands were rarely still. When she was not cooking for us, she would keep herself busy with one of her many hobbies. She was an immensely talented person and I witnessed her skill in needlework, knitting and crocheting. Her work was impeccable and she taught me to appreciate attention to detail and to have patience. I remember marveling at how effortlessly she was able to produce beautiful scarves. I have included a photo of one of the scarves Appamma made for me when I was ten years old so you may also admire her skill.

Appamma was a very devout person. She was always reading prayer books, she believed in all religions and God provided her with a lot of solace to endure the hardship in her life. She was also a devotee of Sai Baba and enjoyed attending bhajans and reading Sai Baba literature when she lived with us in Sydney. Perhaps owing to the hardships she experienced in her young adulthood, Appamma was a very spiritual person with strong belief in astrology and numerology. She always told me "எல்லாருடைய விதியும் பிறக்கும் பொழுதே அவர்களின் நெற்றியில் எழுதப்பட்டிருக்கும" and "marriages are made in heaven".

Appamma always encouraged me to take my studies seriously and make something of myself. Appamma always reminded me, "நீங்கள் படிச்சு முன்னுக்கு வந்தால் உங்களுக்குத் தான் நல்லது". She supported

me through all my schooling not only by preparing my favourite வெந்தயக் குழம்பு and இடியப்பம் but also by helping me wake up early to study, sitting beside me while I memorised my lessons and coming to Sydney from Newcastle during my exam periods. Appamma is one of the pillars to my successful schooling career and realization of my dream to become a doctor. I fondly remember Appamma's heartfelt joy as I passed each hurdle and achieved each milestone. Alongside Appa and Amma, she was my biggest cheerleader.

Appamma understood my temperament very well. She was a sensitive person with a soft heart and she has always been a very calming and soothing presence for me. Ever since I was young, if I was feeling perturbed, I would go to Appamma's room and sit with her. She would pat me on the back or let me lie curled around her while she continued to read. After some time, she would gently tell me to get up and go continue my studies or reading. If Appa or Amma scolded me, Appamma would tell me to face it bravely and learn from it as they did so for my own good. Appamma never absolved me of my wrongdoings "இப்படி இருக்கிறது பிள்ளைக்கு அழகு இல்லை" "அப்பா அம்மா சொல்வழி கேக்கிறதுதான் பிள்ளைக்கு அழகு" "ஒரு நாளும் parents மனம் நோகின்ற மாதிரி நடக்கக் கூடாது". I also remember, as a child, I spent more nights sleeping in Appamma's bed and ruining her sleep than I slept in my own bed. She would never tell me to go back to my own bed and instead saying "படம்மா, படம்மா" until I would fall asleep with my arm and leg on her.

When Appamma became ill with a neurodegenerative disease, it was painful to watch. However, even when Appamma was ill, she continued to be my solace. I always felt without worry when I was next to her. During my last visit when she was starting to forget more and more, she could still read me. She would tell me not to worry and that God would take care of everything.

For the last four years of her life, Appamma lived in Jaffna with Yarlini Periaththai and Yoheswaran Periyamama. The care they provided to her could not have been provided by anyone else. It was the absolute best in every regard. I visited Appamma three times in those four years, once in July 2017 during Arthi Akka's wedding, then in November 2018 to January 2019 during my elective appointment and finally in September 2019. I cherish those memories with Appamma and hope she enjoyed those too.

Appamma was gracious and lady-like until the end. Her dignity, strength and resilience will always be an inspiration to me.

Appamma invested a lot of her energy, time and love into helping me grow up. For that, I am thankful and very blessed. I miss her and I will uphold the lessons she patiently taught me.

Love you like a salt, Appamma.
May you rest in eternal peace.

2010ஆம் ஆண்டு பேரப்பிள்ளைகளுடன்

2010ஆம் ஆண்டு பிள்ளைகளுடனும் மருமக்களுடனும்

2016ஆம் ஆண்டு ஆறு மக்கட்ச் செல்வங்களுடன்

2019இல் பிள்ளைகளுடன்

அகவை நாற்பத்தி ஐந்தில்

அகவை ஐம்பத்திரண்டில்

அகவை அறுபத்தி ஒன்பதில்

அகவை எழுபத்தி ஒன்பதில்

கண்ணாய்க் காத்த பெண்மணியுடன்

My Darling Appamma, I Love You Like A Salt

Ganan Vishagan Sritharan
BComm/LLB(II), University of Sydney
Sydney, Australia
Grandson of Mrs. Nageswari Kathiravelu

For the first seven years of my life I was fortunate to live under the same roof as Appamma, and the lessons that she taught me during this time continue to be oars that I use to navigate the waters of life. As a toddler Appamma was my 10-foot tall superhero. She was my indomitable beacon of all things good in the world. Appamma was a huge exponent of the old adage "the way you do anything is the way you do everything"; and so the seemingly ordinary moments with her are the memories that I remember most fondly, because these ordinary moments are the things that have had an extraordinary significance on my life. I witnessed her unimaginable kindness to all who crossed paths with her, I admired how she was always quick to smile and slow to anger, and I marvelled at the fact that despite all the hardship that she had experienced in her life, never once was she bitter or absent while tending to us.

The same was true years later, when during her brave war against dementia and Parkinson's, Appamma continued to smile and never once complained about the situation that she found herself in. Even as lucid moments with her became few and far between, she continued to lead by example and instilled in me the value of resilience and the importance of enjoying life to the fullest.

Appamma's last words to me were "நீங்கள் ஒரு பெரிய ஆளாக வர வேண்டும்", and in Year 12 when I heard that Appamma's health was on a rapid decline, the following song verse from 'One Man Can Change The World' brought tears to my eyes because it perfectly captures her impact on my life.

She raised the kids, then the kids' kids, and she did it right
Taught me how to love, taught me not to cry
When I die, I hope you teach me how to fly
All my life you've been that angel in disguise

Thank you for my foundations Appamma. I hope you're enjoying your time with Appappa. You've more than earnt your rest, so sit back and relax - your little boy promises to put on one hell of a show.

Let's be about leaving this world better than we find it each and every day. Our life is a testimony and through us divine loving is becoming more manifest. Greater good is calling upon us here in this world to be done this day. One of my rallying calls is let's go out and do some good. This is who we are. This is what we are about.

John Morton

என் நினைவலைகளில் அம்மா...

உங்கள் செல்ல மகள் டாலா.
கமலினி மனோகரன்

அம்மா! நீங்கள் மிகவும் நோயுற்று இருந்த கடந்த 33 நாட்களாக ஒவ்வொரு நாளும் "எப்படி அம்மா இருக்கின்றா?" என்று தொலைபேசியில் அக்காவிடம் கேட்பேன். ஜுன் 15 ம் திகதி உங்களை வந்து பார்த்து "அம்மா, அம்மா" என்று கூப்பிடும் போது உங்கள் கண்களில் இருந்து வடிந்த கண்ணீரைப் பார்த்து நான் மிகவும் கவலைப்பட்டேன். அன்றில் இருந்து இறைவனிடம் பிராத்திப்பேன். அம்மாவை சுகமாக உங்களிடம் அழைத்துச் செல்லுங்கள் என்று. ஆனால் இன்று எனக்கு அம்மா இல்லையே என்பதனை என்னால் ஜீரணிக்க முடியவில்லை.

எனது நான்காவது வயதில் எனது அப்பா இறையடி சேர்ந்தார். அன்று முதல் என்னை சீராட்டி அப்பாவிற்கு அப்பாவாகவும் அம்மாவிற்கு அம்மாவாகவும் வளர்த்தீர்கள். படிக்கும் காலங்களில் நான் படிக்கும்போது நீங்கள் விழித்திருப்பீர்கள். எனக்கு அப்பா இல்லையே என்று ஒருநாளும் நான் எண்ணாதவகையில் என் தேவைகளை நிறைவேற்றி வளர்த்தீர்கள் அம்மா.

இன்று உங்கள் பிள்ளையாகிய நான் வாழ்கின்ற வாழ்க்கை உங்கள் கடினமான சகிப்புத்தன்மையும் அர்ப்பணிப்பும் சேர்த்து இட்ட அடித்தளம் ஆகும். இன்றும் எனது மனதில் பசுமரத்தாணி போல் நீங்கள் எனக்கு செய்த சேவைகள் நீங்காது இருக்கின்றன.

அல்லும் பகலும் பிள்ளைகளையே சிந்தித்து எங்களிற்காக, நாங்கள் கேட்காமலேயே எங்கள் தேவைகளை பூர்த்தி செய்தீர்கள். எது சுதந்திரம் என்பதனையும் எது வரையறை என்பதனையும் அன்புடனும் கண்டிப்புடனும் கற்றுத்தந்தீர்கள். அதற்குக் காரணம் எனது ஐயாவும்(அம்மப்பா) அம்மம்மாவும் ஆவார்கள். அவர்களையும் இத்தருணத்தில் நினைவு கூர்கின்றேன்.

ஏற்ற துணையை தேடித்தந்தீர்கள் அம்மா.எனது மகளை சிறு வயதில் பெற்ற தாயைப் போல் பாசத்துடன் அரவணைத்து வளர்த்தீர்கள் அம்மா. எனது மகன்களை வளர்க்கும் பாக்கியம் உங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றாலும் எப்படி வளர்க்க வேண்டும் என்பதனை தொலைபேசியிலேயே கூறியவற்றை நினைவு கூர்கின்றேன் அம்மா.

திருமண பந்தத்தில் இணைந்த பின்னர் உங்களுடன் நான் இருந்த நாட்கள் மிகவும் சொற்பமாகும். எனினும் உங்களுடன் இந்தியா சென்றது,

உங்களின் 75ஆவது பிறந்த நாளிற்கு அவுஸ்திரேலியா வந்தது, என்னுடைய 50 ஆவது பிறந்த நாளிற்கு நீங்கள் வந்து என்னுடன் நின்றது என எல்லாவற்றையும் நினைவு கூர்கின்றேன். உங்கள் உறவில் கலந்து வாழ்ந்த இந்த நாட்களையும் எண்ணி மகிழ்கின்றேன் அம்மா.

கடந்த நான்கு வருடங்களாக உங்களைப் பார்க்கவென அடிக்கடி ஓடி வருவேன். இனி வரும்போது அம்மாவென யாரை நான் அழைப்பேன். மறுபிறவி என்று எனக்கு இருக்குமாயின் அப்போதும் உங்கள் மகளாக நான் பிறக்க வேண்டும்.

எங்கு நீங்கள் சென்றாலும் எனது அம்மாவே என் உயிர் உங்களையே தொடரும் அம்மா. உங்கள் ஆன்மாவின் சாந்திக்காய் இறைவனை வேண்டி வாழ்கின்றேன்.

மணமேடையில்

Wonder Ful Mother in Law

Kandiah Manoharan
Son in Law

Dearest Mami,

The day I married to your daughter was the day I gained a wonderful and caring mother-in-law. I did not get much chance to interact with you continuously but listened to your lovely children, in-laws and grand children's talks on your 80th birthday via Zoom technology and shared, remembered always your caring ways they have enjoyed during their upbringing. Most of them shown their emotions and cried. I am so thankful to have you in my life Mami. You are gone but all these soft, sweet things you have left behind in my home is memorable. You are safe in the hands of God. Rest in peace.

Life is Love, enjoy it;
Life is Challenge, meet it;
Life is a Song, sing it;
Life is a Dream, realize it;
Life is a Game, play it;
Life is a Goal. achieve it.

– Sathya Sai Baba

Our Darling Granny,
எம் "பொன்மணிகளின் பொக்கிஷம் அம்மம்மா"!

உங்கள் நிறைந்த ஆசீர்வாதங்களுடன்,
பேரப்பிள்ளைகள், பூட்டன்
Niru, Nivo, Raja, Raaj & Rishik

உங்கள் நினைவுகளில் நிறைகின்றது, கண்கள், கண்ணீரால். எங்கள் வாழ்க்கையில் நாங்கள் கண்ட மிகவும் அன்பான மற்றும் உறுதியான மனம் கொண்ட "Iron Lady" நீங்கள் தான். நீங்கள் கடந்து வந்த பாதையை பற்றி அம்மா கூறியிருக்கின்றார். அந்தச் சிறு வயதில் அவ்வளவு துணிச்சலாகவும் தைரியமாகவும் நீங்கள் இருந்ததை எண்ணி அடிக்கடி வியந்து கொள்வோம். இலங்கையில், கடந்த நான்கு வருடங்களில், எம்மோடு இருந்த இரண்டு மாத காலப்பகுதியும் எமக்கு இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியே. அவ்வப்போது நாங்கள் வெளியில் சென்று வருகையில் எமது வருகைக்காக நீங்கள் பதற்றத்தோடு காத்திருந்தது மற்றும் மனதில் என்றும் பதினாறு வயது போல் எம்மை சீண்டி சிரிக்க வைத்த செயல்கள் இன்றும் எம் நினைவில் உள்ளது. "அம்மாவை கஷ்டப்படுத்தக்கூடாது" என்பது அடிக்கடி நீங்கள் கூறும் வசனம், அப்போது அது மனதுக்கு நெருடலாக இருந்தாலும் இப்பொழுது புரிகிறது அது நீங்கள் உங்கள் பிள்ளை மேல் வைத்த அளவுக்கதிகமான அன்பு என்று. நாங்கள் அறிந்தவரையில் உங்கள் உலகம் உங்கள் பிள்ளைகளும் அவர்களை சார்ந்தவர்களும் மட்டும் தான்.

நிவோ - நான், என்னை அதிர்ஷ்டசாலியாக நினைக்கும் விடயங்களில் ஒன்று, நான் பிறந்த தருணம் என் தாயோடு என்னையும் கவனிக்க தாங்கள் இருந்தது தான். என் தம்பிகளுக்கு அந்த அதிர்ஷ்டம் கிடைக்கவில்லை. என் மிகச்சிறு வயதில் நீங்கள் அவுஸ்திரேலியா சென்றிருந்தாலும், என் அருகாமையில் இருப்பதாகவே எப்போதும் உணர்ந்தேன் ஏனெனில் எம்மோடு தொலைபேசியில் அடிக்கடி கதைப்பதற்கும் எல்லா விஷேட தினங்களுக்கு வாழ்த்து மடல்கள் அனுப்புவதற்கும் நீங்கள் தவறியதே இல்லை. ஒவ்வாரு முறையும் தொலைபேசியில் கதைத்து முடிக்கும் போது "அவ்வ்வ்வ்வ்ஆ"

என்று அழகாக முத்தங்கள் தருவதை இன்றும் நினைத்துப் பார்ப்பேன்.

உங்கள் பூட்டன், ரிஷிக் உங்கள் சாயல் என்று அநேகமானோர் கூறுவதைக் கேட்டு நான் மிகவும் பெருமை கொள்வேன். ஒருமுறை நீங்களும் அவனும் மாறி மாறி முத்தமிட்ட நிகழ்வு என் கண்ணுக்குள் எப்போதும் இனிதுக்கொண்டே இருக்கும். என்னவர் அடிக்கடி சொல்லுவார் "பொன்மணியகத்தின் பொக்கிஷம்" நீங்கள் என்று. யாழிற்கு வரும் போதெல்லாம் உங்களைக் காணாது நாங்கள் கொழும்பு திரும்புவதே இல்லை. பெரியம்மா மற்றும் பெரியப்பாவின் அரவணைப்பில் நீங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருந்ததை நாங்கள் நன்கு அறிவோம். உங்கள் கடைசி வாரங்களில், நாட்டு நிலைமை கருதி பயணம் செல்வதை நினைக்கவே இயலாத வேளையில், நிரு தான் வலுக்கட்டாயமாக அனுப்பி தங்களைக் காண வைத்தார். எப்பொழுதும் அன்பு ஒளிரும் சிரித்த முகத்துடன் இருக்கும் உங்களை மிகவும் நோய்வாய்ப்பட்டு கண்ட போது மனதிற்கு மிகவும் வருத்தமாக இருந்தது. அந்த இரு நாட்களும் அம்மாவும், ரிஷிக்கும், நானும் உங்களைப் பார்த்து உங்கள் அருகில் அமர்ந்திருந்தது எம் மிகப்பெரும் பேறு.

ராஜா - அடிக்கடி அறிவுரைகளும் ஆலோசனைகளும் கூறுவீர்கள். அப்பொழுது அதை ஏற்க மறுத்த உள்ளம் இப்பொழுது அதை நினைத்து பின்பற்ற வைக்கிறது. அச்சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் உங்களை நினைத்து மனதில் நன்றி கூறுவேன். 2012 இல் உங்களுடன் இந்தியாவிற்கு சுற்றுப்பயணம் சென்ற நாட்கள் மறக்க முடியாத நினைவுகளாகும்.

ராஜ் - இசை ஞானம் உங்களுக்கு எவ்வளவு இருந்ததை அன்றொருநாள் நான் சுருதி தவறிய போது அறிந்து கொண்டேன். ஒவ்வாரு திங்களும் சனியும் எனது கர்நாடக இசை வகுப்புக்கு வெளியில் நீங்கள் மணித்தியாலம் தாண்டியும் நகராமல் இரசித்துக்கொண்டு இருந்ததை அறிவேன். நான் உங்களை "நாகேஸ்" என்று செல்லமாகக் கூப்பிடும் போது நீங்கள் சினந்து கொண்டே என்னைப் பார்த்து கண் சிமிட்டி சிரிப்பீர்கள்.

எத்தனை வருடங்கள் கடந்து சென்றாலும், உங்களுடன் கழித்த ஒவ்வொரு நொடியும் எப்பொழுதும் நீடிக்கும்.

Granny, you led a simple and graceful life and taught us that love is what matters and what is remembered. Your legacy will always live on forever in our lives and in our hearts.

என்றும் என்னுடன் அம்மா...

அன்பு இளைய மகன்
க. ஸ்ரீமுகுந்தன்

அம்மா நான் பிறந்தபோதே உங்களுக்கு அதிக கஷ்டத்தைத் தான் தந்துள்ளேன். எனது சுகவீனம் காரணமாக நீங்கள் பட்ட துன்பங்களை அக்கா சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றேன். சிறுபாலகனாக நோயுடன் போராடிய என்னை கண்ணை இமை காப்பது போல் காத்தவர் நீங்கள். இந்த உயிர், இந்த வாழ்க்கை நீங்கள் தந்தது அம்மா.

எமது நாட்டு நிலை காரணமாக 17 வயதுப் பருவத்திலேயே உங்கள் எல்லோரையும் பிரிந்து நெடுந்தொலைவு வர நேரிட்டது. அதனால் எனது வாலிப பருவத்தில் உங்களோடு கழிக்கும் பெரும்பேற்றை இழந்தேன். இருந்தாலும் தோன்றாத் துணையான உங்கள் அன்பும் நல் அறிவுரைகளும் தான் திசைமாறிப் போகாது சீரிய வழியில் என்னை நடை போட வைத்தன. நான் நினைத்த எல்லாவற்றையும் சரியாக திறம்பட செய்து முடிக்க காரணமாயின. நான் புறப்படும்போது நீங்கள் கூறிய வார்த்தைகள் "தம்பி நம்ப நட நம்பி நடவாதே" என்பது இன்னும் என் மனத்தில் பசுமரத்தாணியாய் பதிந்துள்ளன. இதை நான் என் பிள்ளைகளுக்கும் இன்றும் கூறுவேன்.

என் திருமணத்தின் போதும் "அவன் எல்லோருடைய விருப்பத்தையும் பூர்த்தி செய்தவன் அவன் விருப்பத்திற்கு யாரும்தடை நிற்க வேண்டாம்." என்று நீங்கள் கூறியது நான் அறிவேன் அம்மா. அந்த தாயுள்ளத்தை எண்ணி எண்ணி வியந்து போகின்றேன் அம்மா. முதன் முறையாக நீங்கள் எம்மிடம் வந்ததும் எமக்கு மறக்க முடியாத நினைவுகள். நாம் செய்த பாக்கியம் பெரும்பேறு உங்களோடு சிலகாலம் ஒன்றாகக் கழிக்க முடிந்தது. நான் தனியாகவும் குடும்பமாகவும் பலமுறை உங்களை வந்து தரிசித்துச் சென்றாலும் நீங்கள் எங்களோடு கழித்த அந்த சில நாட்கள் எமது வாழ்வின் பொன்னான நாட்கள் அம்மா. அதன் பின்பு எமது மூத்த மகளின் பரத நாட்டிய அரங்கேற்றத்தின் போது உங்கள் வரவு சாரங்கிக்கும் எங்களுக்கும் கிடைத்த மிகப் பெரிய ஆசீர்வாதமாகும். அச்சந்தர்ப்பத்தில் உங்கள் மகனான என்னையிட்டு நீங்கள் பெருமைப்பட்டது எனக்குப் பேரானந்தத்தை தந்தது அம்மா.

அக்கா வீட்டில் நீங்கள் இருந்த போது பலமுறை உங்களிடம் வந்தேன் அம்மா. ஆனால் உலக நியதியால் உங்களின் இறுதி நாட்களில் உங்கள் அருகில் இருக்க முடியவில்லையே என்று என்னும்போது என் இதயம் கனக்கிறது அம்மா. ஆனாலும் முடிந்த போதெல்லாம் உங்களோடு காலத்தைச் செலவிட்டிருக்கின்றேன் என்று எண்ணி ஆறுதல்பட்டுக் கொள்கிறேன்.

உங்கள் இறுதிக் கிரியைகளில் ஈடுபட ஆண்டவன் எனக்கு அருள் செய்யவில்லை. அந்த துயரம் என்றும் எங்களோடு இருக்கும் அம்மா.

சொர்க்கத்தில் இறைவன் திருப்பாதத்தில் உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைந்து அப்பாவோடு இணைந்திருங்கள்.

பிறந்தவன் இறப்பதும்
இறந்தவன் பிறப்பதும்
உறுதியெனில் விலக்கமுடியாத விஷயத்தில்
நீ வருந்துவது
பொருத்தமாகாது.
பழுதுபட்ட துணிகளைத் களைந்துவிட்டு
மனிதன் புதியவைகளைப்
போட்டுக் கொள்வது போன்று
ஆத்மா பழைய உடலங்களை
நீத்துப் புதியன புகுகிறது.

- பகவீத்கீதை

என்றும் உங்கள் மகள்

அன்புடன் இளைய மருமகள்
ஸ்ரீ. அமிர்தரஞ்சனி(பபி)

அன்புள்ள மாமி...! நீங்கள் என்னையும் உங்கள் மகள் போன்றே பார்த்தீர்கள். உங்கள் அன்பு என்றும் மறக்க முடியாத பேரன்பு. நீங்கள் எமக்குக் கிடைத்த மிகப் பெரிய பொக்கிஷம். உங்கள் அன்பிலே திளைக்க ஆண்டவன் தந்த இனிய தருணங்களுக்காக பலமுறை கடவுளைத் தொழுதிருக்கின்றேன்.

என்னை முதன்முதலில் பார்த்தபோது ஓடிவந்து கட்டியணைத்து உச்சி மோந்து பரிசும் தந்த அந்தக் கணங்களை எண்ணிப் பார்க்கின்றேன். அவை பொன்னான தருணங்கள். உங்களின் அன்பு மிகப் பெரிய ஆசீர்வாதம்.

எம்மோடு இருந்தது சில நாட்கள் தான் என்றாலும் அக்காலத்தில் எமது பிள்ளைகளை தாங்கள் பராமரித்த விதம் எங்களால் என்றும் மறக்க முடியாது. நாம் கண்விழிக்கும் முன்பே பிள்ளைகளுக்கு பால் கரைத்துக் கொடுத்து விடுவீர்கள். வெளியில் செல்லும் போதெல்லாம் "கவனம் தம்பி.. கவனம் பிள்ளை" என்ற உங்கள் அன்பு வார்த்தைகள் எம்மை மெய்மறக்கச் செய்யும்.

எமது பிள்ளைகளின் வளர்ச்சியைக் கண்டு நீங்கள் கொண்ட மகிழ்ச்சி எமக்கு புத்தூக்கமாகவே அமைந்தது. கதைசொல்வதில் வல்லவர் நீங்கள். உங்களிடம் கதை கேட்ட எம் பிள்ளைகள் பாக்கியம் செய்தவர்கள். எனது அம்மா உங்கள் நண்பியாக இருந்தது எமக்கிடையே பிணைப்பை மேலும் வலுவாக்கியது. எனது அம்மம்மாவின் இளமைகால கதைகள் சம்பவங்கள் பற்றியெல்லாம் உங்கள் நினைவுகளைப் பகிர்ந்து கொண்டீர்கள். எமக்குத் தெரியாத பலவிடயங்களை உங்கள் மூலம் தெரிந்து கொண்டேன்.

அன்பு மாமி இன்றுவரை நீங்கள் கோபப்பட்டதையோ, பிறர் மனம் புண்படும்படி பேசியதையோ நான் கண்டதில்லை. அம்மா நீங்கள் காட்டிய பாதையில் பயணித்து உங்களைப் போலவே நல்ல அம்மாவாக இருக்க என்னாலான எல்லாவற்றையும் செய்வேன். வானில் இருந்து உங்கள் அன்பு (மரு)மகளை ஆசீர்வதியுங்கள் தாயே..

நெஞ்சில் நிறைந்த அப்பம்மா

பேரப்பிள்ளைகள்
சாரங்கி, சங்கீதா, சாருதன்

அப்பம்மா! உங்களுடன் அதிக காலம் சேர்ந்திருக்கும் பாக்கியத்தை ஆண்டவன் எமக்கு அருளவில்லை. இவ்விடயம் எங்கள் மூவரினதும் இதயங்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளது. ஆனாலும் உங்களுடன் கழித்த சொற்பகாலம் எங்கள் மனங்களின் மறக்கவொண்ணா பொற்காலமாகும். அக்காலத்தில் உங்களிடமிருந்து கற்றுக் கொண்ட நீதிக்கதைகளும் அறிவுரைகளும் என்றும் எமது வாழ்விற்கு உறுதுணையான விலைமதிப்பற்ற பொக்கிஷங்களாகும்.

உங்களுடைய தன்னம்பிக்கையும் மனத்துணிச்சலும் இருட்டில் கைவிளக்காக எம் எல்லோருடைய வாழ்விற்கும் நல் ஒளியூட்டும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும். சிறப்பாக எமது தந்தைக்கு நீங்கள் கற்றுக் கொடுத்த தத்துவங்கள் தான் இன்றும் எங்களுக்கு உறுதுணையாகவிருந்து வழி நடாத்துகின்றன. நிச்சயமாக எமது வாழ்வின் பிற்பகுதிக்கும் இவை சீரிய வழிகாட்டும் என்பதில் ஐயமில்லை.

நாங்கள் கோபுரங்களாய் உயர்ந்து நிற்க எமைத் தாங்கிடும் அத்திவாரம் நீங்கள்தான். அப்பம்மா உங்கள் பிரிவை வேறுயாராலும் ஈடு செய்யமுடியாது. இருப்பினும் நீங்கள் உயிரினும் மேலாக நேசித்த எங்கள் அப்பப்பாவுடன் சொர்க்கத்தில் சேர்ந்துவிட்டீர்கள் என நினைத்து மன ஆறுதலடைகின்றோம்.

எங்களுக்கு சரியான வழி காட்டுங்கள். வானத்தில் இருந்து எங்களையும் எங்கள் அப்பா அம்மாவையும் ஆசீர்வதியுங்கள். உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைவன் தாளை இறைஞ்சுகின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

அன்னை என்னும் தெய்வம்

உங்கள் அன்பு கடைக்குட்டி
சிவா

அன்னையும் பிதாவும் முன்னெறி தெய்வம் என்பார்கள். ஆனால், எனக்கு இரு தெய்வங்களும் நீங்கள் தான் அம்மா.

முதலில் என் உலகம் ஐயா (அம்மப்பா) தான். அவரின் மறைவுக்குப் பின், என் உலகம் நீங்களாக மாறியது. நித்திரையிலும் உங்களை விடாது இறுக்கி பிடித்தபடியே உறங்குவேன்.

1996இல் நீங்கள் அவுஸ்திரேலியா குடிபெயர்ந்த வேளையில், என் மனம் வெகுவாக பாதிப்படைந்தது. அப்போது, எனக்கு பக்க பலமாக இருந்த ரங்கன் அண்ணா குடும்பம், டாலா அக்கா குடும்பத்தினருக்கும் இவ்வேளையில் நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மீண்டும் உங்களுடன் சேர்ந்து வாழும் சந்தர்ப்பத்தை எனது அவுஸ்திரேலியா குடிப்பெயர்வு மூலம் கிடைக்கப்பெற்றது. புதுநாட்டில் புது கலாச்சாரத்தில் என்னை, காலுன்ற நீங்களும் சிறி அண்ணா குடும்பமும் பல வழிகளில் உறுதுணையாக இருந்ததை ஏழ் ஏழு ஜென்மத்துக்கும் மறவேன். நானும் சத்தியும் வேலை, படிப்பு என்று செல்ல, எம் பிள்ளைகளை உங்கள் இரு கண்களென காத்தீர்கள். ஒவ்வொரு நாட்களும் உங்கள் அன்பு கலந்த ஒரு கோப்பை தேநீருடனே தொடங்கியது.

உங்கள் உடல் நல குறைவினால் 2016ம் ஆண்டு மீண்டும் சிலோன் சென்றீர்கள். அங்கு என் இரண்டாவது பெற்றோர்களும், உங்களின் அன்பு மூத்த புதல்வியுமான யாழினியின் குடும்பத்தினர் உங்களை உன்னதமான பராமரிப்பில் நிறைவாக வைத்திருந்தார்கள். நாங்கள் அடிக்கடி வந்து பார்க்கும் பொழுது, உங்கள் நினைவுகள் எம்மை விட்டு செல்வதை உணர்ந்து... மனம் துடித்தோம். இந்த காலத்தில் சுதர்சனாவின் பங்களிப்பு எமக்கு கிடைத்த மிகப்பெரிய வரப்பிரசாதம் ஆகும்.

அம்மா நீங்கள் அடிக்கடி கூறும் வசனங்களில் ஒன்று, "Too much of anything is good for nothing", அதற்கு இணங்க இவ்வாழ்வு போதும் என்று இறைவனடி சேர்ந்து விட்டீர்கள் போலும்.

என் இதயக்கோவிலில் நீங்கள் என்றென்றும் தெய்வமாக பூஜிக்கப்படுவீர்கள்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

என் அருமை மாமிக்கு!!

உங்களை பிரிந்து தவிக்கும் உங்கள் பிள்ளைகள்,
உறவுகளுடன் உங்களின் மருமகன்.
சுந்தரலிங்கம் சத்தியலிங்கம்
Newcastle, Australia.

என் நினைவோடு கலந்துவிட்ட என் ஆசை மாமி திருமதி நாகேஸ்வரி கதிரவேலு.

மரணம் வாழ்க்கை பற்றி யோசிக்க வைக்கிறது. வாழ்க்கை என்பது கொண்டாட வேண்டியது தான். அதில் பிறப்பதும், இறப்பதும் மாறிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு நிகழ்வு. இன்னும் எம்மோடு வாழ்ந்து, எம் நினைவுகளோடு கலந்து ஒன்றுபட்ட ஓர் உன்னத உறவு எம்மை விட்டு மறையும் போது ஏற்படும் துயர் வலிமிக்கது.

என் மாமி திருமதி கதிரவேலுவை நான் முதன்முதலில் சந்தித்தது என் குடும்பம் சகிதமாக அவுஸ்திரேலியாவுக்கு குடியேறிய போது. அவர் என்னை தன் கடைசி மருமகனாக நினைக்காமல் தன் சொந்த பிள்ளை போல் பாச உணர்வுடன் கவனித்தவர். மாமி எங்களுடன் நீயுகாசல் வந்து என்னையும் என் குடும்பத்தையும் பாசத்துடன் பார்த்தவர். அத்துடன், தன்னுடன் பழகும் சகல குடும்பத்துடன் அன்புமிக்க தாயாக பார்த்தவர்.

என் மாமியார் எம்முடன் வாழ்ந்த பொழுது, அவரின் அன்பான தேநீருடன் தான் எம் நாள் தொடங்கும். மாமியின் அறுசுவை உணவு தயாரிப்பு அவருக்கு நிகர் அவர் தான்.

மாமி என்னுடன் வாழ்ந்த நாட்களில், நான் அவரை பல முறை கிண்டல் செய்வேன். அவர் சும்மா போங்கள் என்று புன்னகையுடன் சொல்வார். ஆனால், இன்று அவர் சும்மாவே போய் விட்டார். அவரின் அன்யோன்யத்தைக் கண்ட என் நண்பர்கள் "மாமியார் மெச்சிய மருமகன்" என்று கூறுவர்.

எல்லோரையும் அன்புடன் நேசிக்கும் அம்மம்மாவை மறைந்த செய்தி கேட்டு துவண்டு போனார்கள் என் பிள்ளைகள் மிதுஷன் மற்றும் மகிஷா.

எங்கள் நினைவு இருக்கும் வரை நீங்கள் வாழ்ந்து, மறைந்த காலம் நினைவிருக்கும் தாயே!

The Most Inspirational Woman

Mr Miedhushan Sathialingham
BCom-ProfAccgBBusAnalytics
Newcastle, Australia
Grandson of Mrs Nageswari Kathiravelu

When I think about who inspires me the most, the person that comes to mind is Ammamma. Her resilience has motivated me to push through the toughest of situations. She managed to raise 6 kids almost single-handedly and also helped raise 17 grandchildren. I really appreciated the time she spent with us and I'm very lucky to have grown up closely with her. Mahisha and I were the last grandchildren she took care of and she devoted herself to making sure that we became (as she would say) "good citizens".

One of my fondest memories of Ammamma was how at the end of every school day, she'd wait next to the front door expecting our arrival home at 4pm sharp. One minute late and I would receive a phone call asking where I was and why I was late. As a kid, I would get frustrated with this habit of hers – but being older now, I feel loved every time I look back at it.

Some of Ammamma's sayings have always amused me and made me laugh or smile. Whether it was how every time I went to blow my nose with a tissue she'd say, "Vellakarran mathiri tissue use panathae" (Don't use tissues like a white person), or how I should not stand on one foot because God gave me two legs and I should use them.

I realised how much Ammamma mattered in my life when I visited her while she was in her weakest ages and had severe dementia and Parkinson's disease. At this time she had forgotten the names of all my other cousins and a lot of people in her life. But when I stepped through the door, she recognised me and said, "my kutti Miedhushan". Upon hearing this come from her and seeing my grandma in her weakened state I became very emotional and realised how much I valued the time we spent together.

Ammamma's passing has brought sadness and tears but it is also a chance to reflect on our lives and how she's impacted them. Her actions were always out of good intentions and it's those actions that made us the people we are today ("good citizens"). We are her legacy and we are blessed to have spent time with such a strong-willed and independent woman. Thank you Ammamma. I hope heaven has reunited you with my grandpa once again and you both continue to watch us from above.

If there is love, there is hope that one may have real families, real brotherhood, real equanimity, real peace. If the love within your mind is lost and you see other beings as enemies, then no matter how much knowledge or education or material comfort you have, only suffering and confusion will ensue.

Dalai Lama XIV

Ammamma's Love

Mahisha Sathialingham
Student, Merewether High School
Newcastle, Australia
Youngest grandchild of Mrs Nageswari Kathiravelu

Ammamma used to say, 'I love you like a salt', even to this day I don't quite understand the meaning behind those words. The nine years she lived with our family were marked with care, love and the occasional scolding when our antics became too much to handle. In recent years I began to fully recognise the unreckoned strength Ammamma held and she is still one of the strongest women I know. She raised six children on her own, survived a war that tore her family to another city and later migrated overseas to look after her grandchildren. I can only imagine the amount of loss and pain she endured throughout her life. This relentless strength made its way through to many areas of my life - the way I talk, the way I act and the way I hold myself.

As a child, Ammamma, of many things was my teacher at home. Almost every night she would sit down with me before dinner and help me read books that children my age had finished the year before. She encouraged me to read more, pushing me to borrow more complex books from the library. After a while she stopped reading with me once she saw my confidence grow, and she continued to shower me with never ending support, especially when it came to my studies. I owe my love to create to her, she introduced me to many art forms, whether it be knitting or literature, and attempted to teach me to the best of her abilities.

This was one of the very few extents our Ammamma took to ensuring our happiness. Ammamma always glowed with pride whenever her grandchildren made even the smallest of achievements. She was for most of us, our biggest cheerleader in life, shown us love through her subtle caring actions of walking to school or the bus stop every day to pick us

up, making us warm ginger tea when we were sick and checking if we ate before she touched her food. Ammamma took up so much of my life, physically nine years, but eternally my actions and values. I didn't realise as a child that a time would arrive when I'd see her less and less – a time when age began to catch up to her. Thankyou Ammamma for everything you've taught us and the immense love you showered us all with. We love you.

அன்பு அத்தை

நீயும் நானும் ஒன்றுதான்
என்று சொல்லும் போதறியேன்
பிறப்பால் வளர்ப்பால் ஒன்றுதான்
என்று உணர்ந்தேன் பின்புதான்

தனித்த வேளை காத்திருந்து
தவித்த கேள்விதனைக் கேட்டு
தளர்ந்து தளதளத்து நீ கதைக்க
தெளிந்து உறங்கினேன் உன்மடியில்

தனித்து நாம் கதைத்த
கதைகளெல்லாம்
இதில் நான் எழுதிக்
கொட்டி என்ன பயன்

பொன்னான மணிகள்
பொன் மணியில்
மறவேன் நீயும்
என் அம்மாதான்

மருமகள்
அனுராதை கேசவன்

சகோதரனின் திருமணத்தின்போது
தோழியாய்

எங்கள் அன்பு மாமா அத்தை ....

எங்கள் அருமை மாமாவின்
அன்பு மனைவி மாமா அத்தை
ஆதரவு தருவதில் ஆணி வேர்
அன்பு காட்டுவதில் தாய்க்கு இணையானவர்
வெளியூரில் வசித்தபோதும் எனக்கு
வாங்கித்தந்த இனிப்பு பலகாரங்கள்
நாவினில் நினைவாடுகின்றன

உறவுகள் ஆயிரம் இருந்தும் உங்களது
அன்பு தனித்துவமே
ஈவிரக்கம் கொண்ட ஈடில்லா பெண்
உள்ளத்தில் உண்மையாக இருப்பவர்

எங்கள் குடும்பத்தின் ஒற்றுமைக்காக உழைத்தவர்
மாமா இல்லாத போதும் பிள்ளைகளை
முன்னின்று முத்துகளைப் போல
வளர்த்தெடுத்தார்

என் இதயம் இந்த இழப்பால் வாடினாலும்
எல்லாம் வல்ல மாவிட்டபுர முருகப் பெருமானை
அன்னாரின் ஆத்மா சாந்திக்காக வேண்டி நிற்கிறேன்

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி!!!

அன்புடன் மருமகன்
(கோடீஸ்வரன்), மருமகள்,
மற்றும் பேரப்பிள்ளைகள்.

அத்தை என்றே ஒரு இனிய உறவு...

அன்னையடி வந்த எங்கள் அன்பு அத்தை நீங்கள் எங்களுக்கு
ஆசை அருமையான ஒரே ஒரு அத்தை நீங்கள் எங்களுக்கு
இரக்கம் கொண்ட உங்கள் உள்ளத்தை நினைக்க தோன்றும் எங்களுக்கு
ஈவு கொண்ட உங்களின் கரங்களைக் காண தோன்றும் எங்களுக்கு
உதவி என்று ஒரு உண்மையான உறவாக உறவாடியது
ஊரறிய எங்கள் வீட்டு வைபவங்களுக்கு என்றும் துணைநிட்கும்
எங்கு இருக்கின்றாய் யாம் அறியோம் ஓடி வாராயோ
ஏங்கி தவிக்கின்றோம் நாங்கள் இங்கு உங்கள் உறவை
ஐயா, ராசா, அப்பு என்று அன்பு வார்த்தை சொல்லும்
அத்தை நீங்கள் எங்களுக்கு
ஒரு உறவு பாலமாய் நீங்கள் எங்களுக்கு
ஓயாது உங்கள் உழைப்பு உறவுக்காக ஓடி ஒளிந்தாயோ
ஔவியம் பேசாய், ஒரு போதும் அடுத்தவர்களைப் பற்றி
அடிக்கடி நினைக்க தோன்றும் எங்களுக்கு
ஆண்டவா, இனி எப்போது காண்போம் எங்கள் அன்பு அத்தை.

உங்கள் ஆத்மா சாந்தி அடைய ஆண்டவனை பிரதிக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

என்றும் உங்கள் அன்பு
மருமகள்கள்
சரோஜினி தேவி, சாந்தா தேவி,
உஷா தேவி, வசந்தா தேவி.

அமரர் நாகேஸ்வரி கதிரவேலு அவர்களின்

நெஞ்சில் நின்றாடும் நினைவுகள்

"நாகேஸ்" என்றால் நல் இனிமை தரும் பூபாள இராகத்தில் என்றும் தேனொழுகும் உயர்ந்த பண்பின் உயர்வழிவந்த தெய்வமருளிய உன்தன் அரும்பெரும்பேறு கண்ணில் பட்டால் போதும் "சித்தப்பா" என வெழும் உன்தன் ஆனந்த வரவேற்பு காலை மலர்ந்த செந்தாமரையாய் பூத்து விரியும் உன்தன் பொன் வண்ண வதனம் ஆண்டுகள் பலபல ஓடிமறைந்தும் இன்னும் நெஞ்சத்தில் நித்தம் நின்றாடுதம்மா.

பத்து வருடங்களில் பர்த்தாவை இழந்து, வாழ்வே கருகி இருண்டுபோன நீ, பெரும் சோக சமுத்திரத்துள் அமிழ்ந்து அழிந்து சிதைந்து போகாமல் - உன்னை கண்ணே மணியே கற்கண்டே என்று பொத்திப் பாதுகாத்த தந்தையும் இழந்த நீ, அத்தோடு, ஒடிந்து மடிந்து மறைந்து போகாமல், நீ எழுந்ததைப் பார்த்தவன் நான். ஆறு பிள்ளைச் செல்வங்களையும் அகிலமறிய நீ வளர்த்தெடுத்த பெரும் வித்தை என்னை கவர்ந்து கதைகள் பல பேசிய உன் மிகப் பெரும் வரலாற்றுச் சாதனை.

புத்திர செல்வங்கள் வாழ்க்கையில் மேலெழுந்து மலர்ந்து நறுமணம் பரப்ப பேரக் குழந்தைகளும் பேர்புகழுடன் வாழ்ந்ததையும் பார்த்து மகிழ்ந்த நீ, எல்லாம் நிறைவு கண்ட இமயமன்ன உயர்ந்த பெரும் ஆனந்த மகிழ்ச்சியில், திருக்கொழுந்தே என் அன்பின் நாகேஸ், நீ சொர்க்கம் தேடிப் புறப்பட்டாயோ?

வெண்குதிரைப் பொற் தேரேறி நீல வான்வெளி வந்த தேவர்கள், நிரைநிரையாய் நின்று அழகான தேவகன்னியர் ஆலவட்டம் வீசிநிற்க, நறுமண மல்லிகை பூச் சொரிந்து சொர்க்கத்துக்கு அழைத்துச் சென்றனரோ??? எங்கிருந்தாலும் என் நெஞ்சத்தில் நித்தம் நின்றாடும், அன்பான திருமகளே! போய் வா பெருமகளே! போய் வா என் பொன்னான பெருமகளே!

உன் ஆத்மா சாந்தி பெற வேண்டுகின்றேன்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

கதிர் பாலசுந்தரம்,
ஓய்வுநிலை அதிபர்,
யூனியன் கல்லூரி

நினைவுத் துளிகள்...

அன்பு, அரவணைப்பு, உழைப்பு, உபசரிப்பு இவையெல்லாம் ஒன்றிணைந்த ஒரு திருவுருவம். கல்விச் சிறப்போடு செல்வச் செழிப்பு மிகுந்த வீமன்காமத்தின் ஓர் நற்குடியின் புதல்வி. உரியவயதில் மணஞ்செய்து மனநிறைவோடு வாழ்ந்தவர் எங்கள் அன்ரி. இளவயதில் குடும்பப் பாரத்தை ஏற்றாலும் அமரர் திருமதி கதிரவேலு நாகேஸ்வரியின் சந்ததி ஆலவிருட்சம் போல் பரந்துவிரிந்து, புகழ்பெற்று வாழ்வதற்கு அம்மையாரின் வாழ்க்கைப் பாங்கு சான்றாக அமைகின்றது.

"தந்தை மகற்காற்றும் நன்றி அவையத்து முந்தியிருப்பச் செயல்"

என்னும் வள்ளுவப்பெருந்தகை வாக்கிற்கும் மேலாக தந்தைக்குத் தந்தையாகவும், தாய்க்குத் தாயாகவும் இருந்து, தமது பிள்ளைகளையும், பேரப்பிள்ளைகளையும், பேரோடும், புகழோடும் வாழ்வதைக் கண்டு இன்புற்று வாழ்ந்தவர். இயற்கையின் நியதிப்படி ஊன் உடம்பை நீத்து சிவன் திருவடிகளில் பேரின்பப் பெருவாழ்வை அடைந்தார்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

அன்புடன்
பூலோகசிங்கம்
குடும்பத்தினர்
வீமன்காமம் வடக்கு
தெல்லிப்பளை.

எங்கள் அத்தை...

சிரித்த முகமும் சினங்கொள்ளா
உள்ளமும் கொண்ட எம்
நாகேஸ்வரி அத்தையே!
வருடந்தோறும் வரும் பண்டிகைகள்
தங்களை நினைவுபடுத்தும்
காலாகாலத்திற்கும்.
என் தந்தையின் பாசமான தங்கையே!
எல்லா உறவுகளும் எனக்கு வேண்டும்
என்றே கூறி எல்லோரையும்
அரவணைத்துப் பண்புடனும்
பாசத்துடனும் பழகிவந்த எம்
பொன்னான அத்தையே!
என்றென்றும் உங்கள்
நினைவுகளுடன்....

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

அன்பு மருமகள்
சாகலை

இறைவனடியில் இன்பம்பெற்றிட...

"நல்லாரைக் காண்பதும் நன்றே
நல்லார் சொற்கேட்பதும் நன்றே"

எனும் ஔவையாரின் வார்த்தைக்கிணங்க வாழ்ந்தவர் திருமதி கதிரவேலு நாகேஸ்வரி. எமது தந்தையாரின் தங்கையாக எமக் அத்தையாக எப்போதும் அன்பாக நாம் அழைத்த நாகேஸ் அத்தையே!

தந்தையாரின் சகோதரர்கள் எமக்கிருந்த போதும் சொந்தச் சகோதரிபோல் எமக்கு வழிகாட்டியாகவும் பலவழிகளில் தேவையேற்படும்போது உதவிகள் பல செய்து, எமது குடும்பத்துக்கும் உறுதுணையாக இருந்தவர் நீங்கள் தான்.

இல்லறவாழ்வில் நல்ல தலைவியாய், தனது பிள்ளைகளுக்கும், உறவினர்களுக்கும் நல்லதோர் வழிகாட்டியாய், அறிவுரை சொல்வதிலே வல்லவராய், பேச்சினிலே நிதானமும் அன்பும் கலந்தவராய், உபசரிப்பதிலே உயர்வானவராய், உதவி செய்வதிலே கர்ணப்பரம்பரைப் போல் செயற்பட்டீர்கள்.

தனது பிள்ளைகளை உயர்கல்வி மான்களாக்க தனித்துநின்று தானைத்தலைவியாய் வழிநடத்தினீர்கள். எல்லோர் மனதையுங் கொள்ளைகொண்ட நாகேஸ் அத்தைக்கு எமது குடும்பம் சார்பாக ஆத்மசாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

அன்புடன்
சிவபாத சுந்தரமூர்த்தி
குடும்பத்தினர்

நாகேஸ்வரி அன்ரி...

என்றும் சிரித்த முகமும், அன்பான வரவேற்புடனும் எப்போதும் எங்களைப் பாசத்துடன் வரவேற்கும், நாகேஸ் அன்ரி எங்களை விட்டுப் பிரிந்தாலும் அவவின் நினைவுகள் எப்போதும் பசுமையானது. தனது உறவினர்களின் பிள்ளைகள் அனைவரையும் சமமாக அன்புடன் பழகுவதிலும் உபசரிப்பதிலும் அவவுக்கு நிகர் எவரும் இல்லை.

பல கடவுள்களின் சோதனைகளுக்கு மத்தியிலும் தன் பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகளை ஊர் போற்றும் சிறந்த மனிதர்களாக உருவாக்கி, பலருக்கும் சிறந்த உதாரணமாக வாழ்ந்து விண்ணுலகம் சென்றுள்ளார் எங்கள் பாசத்துக்குரிய நாகேஸ் அன்ரி.

நினைவு இருந்த நாள் மட்டும், எப்போதும் தனது ஒன்றவிட்ட சகோதரிகளான எனது தாயார் அவவின் சகோதரர்கள் அனைவரையும் எப்போதும் அழைத்தவாறே இருப்பார்.

அவர்கள் எல்லோரும் விண்ணுலகம் சென்று பல ஆண்டுகளாகியும், தன் சிறுவயதில் இருந்த அதே பாசத்துடன் எப்போதும் நினைவில் வைத்திருந்தது பலதடவைகள் என்னை நெகிழவைத்தது.

எங்கள் பாசத்துக்குரிய அன்ரி விண்ணுலகம் சென்றாலும் எப்போதும் எங்கள் எல்லோரையும் அவர் நிட்சயம் ஆசிர்வதித்து காத்திடுவார். கடவுளின் பல சோதனைகளை சிரித்த முகத்துடன் ஏற்ற அவவை கடவுள் சொர்க்கத்தில் தேவதைகளுடன் சேர்த்திருப்பார். அவவின் ஆன்மா இறைவனின் பாதங்களில் சாந்தியடைவதாக!!

ஓம் சாந்தி ஓம்.

பெறாமகள்
சிவராகினி ரமணன்.

எனது அன்பு நிறைந்த மச்சாளுக்கு

எங்கள் அன்பிற்கும் ஆதரவிற்கும் கலங்கரை விளக்காக விளங்கிய நீங்கள் எங்கள் அனைவரையும் துறந்து விண்ணுலகம் ஏகிவிட்டீர்கள். மாமியுடனும் மாமாவுடனும், அத்தானுடனும் உங்கள் அடையாளமாக வாழ்ந்த கதிரவேலு மாமாவுடனும் இறைவன் அடியில் சேர்ந்துள்ளீர்கள். நீங்கள் ஓர் நல்ல அன்னையாக இருந்து உங்கள் அன்புச் செல்லங்கள் ஆறு பேரையும் மாமா இறைவடி சேர்ந்த பின்னர் நல்வழிப்படுத்தி தேவையான கல்வியறிவுயூட்டி சீராட்டி பாராட்டி நல்வழிப்படுத்தினீர்கள் என்பதை நான் நன்கு அறிவேன்.

மச்சாள், கதிரவேலு மாமா 1971ம் ஆண்டு இறைவனடி சேர்ந்த துக்க செய்தியினை நான் தான் முதலில் அறிந்தேன். அந்த செய்தியினை என்னால் நம்ப முடியவில்லை. அந்த நேரத்தில் உங்கள் குழந்தைகள் பாலகர்கள். நீங்கள் துணிச்சலுடன் அவர்களை நல்வழிப்படுத்தி நல்ல நிலைமைக்கு ஆக்கியுள்ளீர்கள் என்பது உங்கள் மனவல்லமைக்கும், உழைப்புக்கும் பண்புக்கும், கண்ணியத்திற்கும் ஓர் எடுத்துக்காட்டாகின்றது.

மச்சாள் என்னை நீங்கள் தம்பி சிவம், சிவம் என்று அழைப்பீர்கள். அந்த வசனங்கள் எனது காதில் கேட்டபடி இருக்கின்றது. எனது ஏழுவயதில் இருந்து நீங்கள் இறைவனடி சேரும் வரை அன்பாக உறுதுணையாக இருந்தீர்கள்.

நான் கொழும்பில் இருந்த காலத்தில் எனக்கு ஓர் தாய்மாதிரி உறுதுணையாக இருந்தீர்கள் என்பதை என்னால் எப்போதும் மறக்கவோ, மறுக்கவோ இயலாது.

மச்சாள் நீங்கள் எங்கள் எல்லோரையும் விட்டுப் பிரிந்தாலும் இறைவன் உங்களுக்கு ஓர் நல்ல இடத்தினை தன்னருகே கொடுப்பான் என்பதில் ஐயமில்லை.

உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனை வேண்டி என் கண்கீருடன் முடிக்கின்றேன்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

உங்கள் அன்பு மைத்துனர்
சிவசம்பு சிவனேஸ்வரன் (சிவம்)

காலத்தை வென்ற நாகேஸ்வரி மாமி

அப்போது எனக்கு பதினைந்து வயது எம் ஊரவர் உறவினர்களின் முழு விவரமும் அறியாத வயது அது. 1971 ம் ஆண்டு இலங்கையில் ஜேவிபியின் கம்யூனிஸ்ட் கிளர்ச்சிக்காரர்களால் ஸ்ரீமா அரசுக்கு எதிரான கொரிலா தாக்குதல் நடைபெற்ற காலம் அது. எமது வீட்டுக்கு அருகே வசித்த சகோதரிகளான வள்ளியம்மை மாமி சோதி மாமி அச்சாமாமி ஆகிய மூவரும் உரத்து அழுத்த சத்தம் கேட்டு ஓடிச்சென்றோம் தமது சகோதரரான கதிரவேலு மாமா ஆவுஸ்திரேலியாவில் திடீரென இறந்துவிட்டார் என கூறினார்கள்.

கதிரவேலு மாமா கொழும்பிலேயே வசித்து வந்த காரணத்தால் அவர் யாழ்ப்பாணம் வந்த சந்தர்ப்பங்களில் ஓரிரு தடவைகள் சந்தித்துள்ளேன். ஆனால் அவரின் மனைவியான இந்த நினைவு மலருக்கு காரணகர்த்தாவான காலம் சென்ற நாகேஸ்வரி மாமியையோ பிற்காலங்களில் ஏறத்தாழ அரை நூறாண்டு காலமாக இலங்கையிலும் இங்கிலாந்திலும் என் உறவினனாகவும் நண்பனாகவும் இருந்து எமது கிராமத்து மக்களுக்காகவும் வவுனியாவில் உள்ள மனவளர்ச் குன்றிய பிள்ளைகளின் பாடசாலைக்காகவும் (புதுவாழ்வு பூங்கா - Orhan Vavuniya-Orhan Sri Lanka- UK) தோளோடு தோள் நின்று உழைக்கும் ஸ்ரீரங்கனையோ அவரின் சகோதரங்களையோ சந்தித்ததாக எனக்கு ஞாபகம் இல்லை

கணவனின் எதிர்பாராத மறைவை அடுத்து ஆறு பிள்ளைகளையும் (அப்போது வயது மூத்தவர் ரங்கன் பதினொன்றும் இளையவர் சிவா ஒன்றும்) கணவனை இழந்த துயரையும் சுமந்து கொண்டு தன் தாய் தந்தையாருடன் யாழ்ப்பாணம் வந்த நாகேஸ்வரி மாமியின் துயரம் நிறைந்த ஆனால் தன்னம்பிக்கையும் இறை பக்தியுடன் கலந்த ஒளி பொருந்திய முகத்தையும் இன்று நினைத்து பார்க்கின்றேன். முப்பத்தியொராம் வயதில் ஆறு பிள்ளைகளின் தாயொருத்தி கணவன் இழந்து விதவை ஆகுவது யாருக்கும் ஏற்படக்கூடாத துர் அதிர்ஷ்டமே. ஆனால் அன்னார் கடவுளில் வைத்த நம்பிக்கையால் கடவுள் அவருக்கு மனித உருவில் வந்து ஆதரவு வழங்கினார். அவரின் பெற்றோர், சிறிய தந்தையாரான காலம் சென்ற நா. இராமலிங்கம் ஆசிரியர் அவர்கள் அண்ணனான காலம் சென்ற திரு நாகேந்திரன் அவர்கள் என பலரும் கைநீட்டியதுடன் அன்னாரின் மூத்த மகனான ரங்கன் தன் தந்தையின் ஸ்தானத்தைச் சிறுவயதிலேயே பல தியாகங்களின் மத்தியில் நிரப்பி தன் தம்பி தங்கையரரின் தந்தை இல்லா குறையையும் தன் தாயின் கணவன் இல்லா குறையையும் நீக்கினார். நாகேஸ்வரி மாமி சிறுவயதில் இருந்து கணவனை இழக்கும் வரை செழிப்பான வாழ்வை வாழ்ந்தவர்

அவர் கணவனை இழந்து துயறுற்காலம் உண்மையில் சிறிதே. இதற்கு காரணம் அன்னாரின் இறை பக்தியும் தன் நம்பிக்கையுமே. உலகெங்கும் பரந்து வாழும் பிள்ளைக்களினதும் பேரப்பிள்ளைகளினதும் பூட்டப்பிள்ளைகளினதும் சிறப்பையும் பெருமைகளையும் கண்ணூடாக நேரடியாக கண்டு மகிழ்ந்தவர் அவர். நாகேஸ்வரி மாமியை இலங்கையிலும், இங்கிலாந்திலும், பிரான்சிலும், ஆஸ்திரேலியாவிலும் அவர் பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகளின் பெருமையையும் சிறப்பையும் கண்டு மகிழ்ந்து பூரித்ததை நேரில் கண்டவன் நான். அப்பொழுதெல்லாம் நான் உணர்ந்து நம்பிய உண்மை என்னவென்றால் என்ன சோதனை வந்தாலும் கடவுளை நம்பி இறைவனிடமே பாரத்தை ஒப்படைக்க வேண்டும் என்பதே. இறையன்பு தன் நம்பிக்கையை உருவாக்கும் தன்னம்பிக்கை வாழ்வில் வெற்றிதரும்.

முழுமையும் நிறைவும் திருப்தியும் பொருந்திய வாழ்வு வாழ்பவர்கள் அருகி வருகின்ற காலம் இது. ஆனால் நாகேஸ்வரி மாமி அவர்கள் காலத்தை வென்றவர்

நாகேஸ்வரி மாமியின் பிரிவால் துயருறும் பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள் பூட்டப்பிள்ளைகள், மருமக்கள் உற்றார் உறவினர் நண்பர்கள் அனைவருக்கும் என் ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள் உரித்தாகட்டும். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தி அடைவதாக.

"கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார்"

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

உறவினன்
சுப்ரமணியம் ஸ்ரீ காந்தலிங்கம்
சட்டத்தரணி
இங்கிலாந்து

Message From Muhunthan...

Please find my brief eulogy on the passing of our friends' (Rangan, Sri, Siva and three other siblings) mother, which I am sharing with my Mahajana, Moratuwa and Newcastle friends.

I have been fortunate to have known Rangan's (the eldest in the family) Maviddapuram family for more than four decades, and during this period I had several opportunities to interact with their departed mother.

Rangan was a close friend from school days (I have been to Rangan's house so many times); Sri was a friend from Moratuwa University and later in Sydney; Yarline, another Mahajanan from our time, was my brother's contemporary; and Siva, the youngest female among the children, is our close friend in Newcastle (Australia). Two more children (Dala and Muhunthan) are also familiar to me. Their mother lived in Sydney, and then a few years in Newcastle, and returned to Jaffna four years ago due to faltering health.

The entire family is distinguished by several special attributes - innate intelligence combined with practical smartness; honesty and frankness; and above all, strong adherence to principled living defined by family values, kindness and sacrifice. The way they support each other and collectively looked after their mother is truly inspirational.

This family lost their bright and successful engineer-father young (he died in Sydney almost five decades ago when he was on a scholarship for post graduate training). A young mother and six children navigated the world with courage and confidence and the outcome is nothing short of spectacular. Serious challenges can break some, but can do wonders on others, and there is no doubt how it panned out for Rangan siblings.

My memories of the departed mother from her Newcastle days are still fresh. She was an exceptionally kind woman, who after tirelessly bringing up her own children, devoted her time and effort in raising her grand children - who today are not only successful in their respective specialities, but also good natured young people. She was a quiet natured person, but she always attended our social activities, Tamil Sangam

functions and movie nights enthusiastically. She always treated me 'எங்கடை ஊர்ப் பெடியன்' and a friend of her eldest son), my wife and children with lots of kindness and love.

For children, it is always difficult to come to terms with the passing of their parents. But, the fact that the mother had such a full and meaningful life, and that her condition deteriorated sharply during last year, hopefully, will provide some consolation to the grieving children and their families.

Please accept our heartfelt condolences.

Dr. Kannapar Muhunthan
New Castle, Australia

Newcastle Mum

My first meeting of Siva acca's amma was in 2010. Initially she was just an aunty I came to know through my husband. But quickly she became a mother to me. She was the first lady I called Amma aside from my own mother. Her love and compassion stood out. Our world included Mrs Nags (Nageswary) as my husband would fondly call her. We joked, we ate and we learnt many things from her. One fond memory is her eddiappam that she would make for us with all her love and demand that we collect it. I can clearly see her walking through Siva acca's home to her bedroom to retrieve the 2Litre ice cream container full of soft fresh eddiappam that she safely kept aside for us. We will miss the fun we had, we will miss you. We only had a short time with her but a lifetime of memories and lessons. She has raised 6 beautiful children and today they are the resemblance of her achievement. Rest in peace amma. You will be in our hearts forever.

Sivachelvi Vijayashankar
Newstle Sydney.

தந்தையுமானவள்

எப்போதும் போன்ற ஒரு சாதாரண நாளில்தான் அவரைபார்த்தேன்... என் வீட்டிற்கு அருகில்தான் அவரின் மகளும், மருமகனும் வசித்து வந்தனர். ஆனால் அவரோடு யுகயுகங்களாகப் பழகியதை போலபார்த்ததும் மனதில் பதிந்துவிட்டார், அவர் பெயர் நாகேஸ்வரி!!!!

பனைமரமும் நீரலையும்
பசுங்கிளியும் வாவிகளும்
பண்போடு உலவுகின்ற
பழம் பெருமை யாழ்ப்பாணம்

மண் உதித்த மாதரசி - என்
மனம் நிறைந்த தாயாக
மறதியிலும் நினைவாக
மதிக்கின்ற பெண்ணரசி

ஆறு மக்கட் செல்வங்களை
அள்ளிகொடுத்த இறைவன் ஏனோ
ஆறாத மனத்தால்அவர் கணவரை
கிள்ளி எடுத்துக் கொண்டான்

இளமையில் கைம்மை
எத்தனை கொடுமை!!!
பாசமெனும் பூச்சூடி
பந்தமெனும் பொட்டுவைத்து
நேசமெனும் விளக்கேந்தி
நெய்யாய் தன்னைக் கரைத்த - அந்த
மாசில்லாத தாய்க்கு

மகளாக நானும் சேர்ந்து
மலர் வைத்து வணங்குகிறேன்
அன்போடு அறிவும் ஊட்டி
அன்னையாய் அப்பனாய்
ஆசிரியனுமாய் அனைத்துமாய் இருந்து
உலக வானில் தன் கிள்ளைகளை
உயர பறக்கவிட்டு
உரக்க கூவி பெருமூச்செறிந்த
வெள்ளைபுறா போதுமென்று
தன் மூச்சை நிறுத்திக்கொண்டது

திசைக்கொன்றாய் பறந்த பிள்ளைகள்
திறமாய் வாழக்கண்டார்
ஆசைமக்கள் இனிமேல்
அவர்கள் வழிசெல்லட்டும் என்று
ஓடி உழைத்த அன்னை
உறங்க சென்றுவிட்டார்
அன்பால் என்னை ஆண்ட தாய்
அசைவை நிறுத்திக்கொண்டார்

வாடுகின்ற பொழுதெல்லாம்
வாஞ்சையுடன் முகம் துடைத்து
அருகமர்ந்து ஆதுரமாய்
அன்பொழுக சொன்ன சொல்
காலம் கடந்தும் என்
காதுகளில் ஒலிக்கிறது,

துவண்டு சோர்கின்ற பொழுதில்
துயரம் கடக்கும் தோணி - அவர்
என்னைபார் என்று..
தன்னை காட்டி என்னைமீட்ட தாயே!!!

வாழ்க்கையின் வசந்தத்தை
குடும்பத்தின் பெருமையை
தாய்மையின் வாத்சல்யத்தை
பொறுமையின் சுகந்தத்தை
பெண்மையின் கம்பீரத்தை
உங்களை போல் எனக்கு
உரைத்தவர் இல்லை..
வாடிய போதெல்லாம்
என்னை தேடிவந்து
தேற்றிபோன என்தாயே !!!
நீ தேடி அடைந்த வீடு
நீங்காத நிம்மதியை
உங்களுக்கு தரட்டும்...

நீங்கள் நடந்து களைத்த
நல்லூர் வீதிகளும்
ஓடிதிரிந்த யாழ்மண்ணும்
பேசிக் களைத்த தமிழும்
எப்போதும் நினைவுகளாய்
என்னுள் தங்கும் ....

என்றும் நினைக்கும்
உங்கள் சுஹாசினி சிறிதர்

இறப்பு நிகழ்ந்த பின் அந்திமக் கிரியைக்குச் செய்ய வேண்டிய ஆயத்தங்கள்

1. அறிவிக்க வேண்டிய உறவினர், நண்பர்களுக்கு அறிவித்தல்.
2. பிரேதப் பெட்டி ஒன்றைப் பெற்று பிரேதத்தை அலங்கரித்து அப்பெட்டியில் வளர்த்தி குத்து விளக்கு ஏற்றிவைத்தல்.
3. பிரேதம் வைக்கப்பட்டிருக்கும் இடத்தில் கூட்டாகவோ தனித்தோ திருமுறை ஓதல்
4. அந்திமக் கிரியை செய்வதற்கான நாள், நேரம் ஆகியவற்றை உறவினருடன் கலந்து பேசி நிச்சயித்தல்
5. பத்திரிகைகள் (ஊடகங்கள்) மூலம் ஏனையோருக்குத் தெரியப்படுத்தல்
6. கிரியை செய்யும் ஆசாரியரை ஒழுங்கு செய்தல்
7. பிரேதத்தை மயானத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல பாடை அல்லது பிரேத வண்டில் அல்லது மோட்டார் வாகனமொன்று குறித்த நேரத்திற்கு வர ஒழுங்கு செய்தல்.
8. சுடலைப் பொறுப்பாளரைத் தொடர்பு கொண்டு மயான ஒழுங்குகளை மேற்கொள்ளல். (எரிப்பதற்கு விறகு, விறகு அடுக்குபவர், மயான கட்டணம்)
9. மரணத்தைப் பதிவு செய்தல்.
10. கிரியையின் போதும் மயானம் செல்லும் போதும் மயானத்திலும் திருமுறை ஓத ஒழுங்கு செய்தல்
11. வருவோர் இருப்பதற்கு பந்தலும் கதிரைகளும் ஒழுங்கு செய்தல்
12. வருவோரை உபசரிக்க வெற்றிலை, சீவல், சண்ணாம்பு, சோடா (தேவைக்குத் தக)
13. கிரியை செய்யுமிடத்தில் தட்டிப் பந்தலும் அதற்கு வெள்ளை கட்டலும்
14. வீட்டு முகப்பில் ஒரு சோடி குலையுள்ள மொந்தன் வாழை கட்டுவதற்கான ஒழுங்கு
15. தோரணம் தூக்க குருத்து, மாவிலை, கயிறு ஒழுங்கு
16. கழுத்து மாலை - 3 (வசதிபோல்), சரப்பந்துக்கு ஒழுங்கு
17. 10-15 நெய்ப்பந்தம் தயார் செய்தல் (பச்சை மாந்தடியில் துணி சுற்றி நெய்யில் நனைத்தது)
18. கிரியைக்குத் தேவையான பொருட்களை (பட்டோலையில் கண்டவாறு சேகரித்தல்.

அந்திமக் கிரியைகள் (பிரேதக் கிரியை) – பட்டோலை

1. இறந்தவர் சுமங்கலிப் பெண்ணாகில் நிறைநாழி (நெல்லால் நிரப்பிய அளக்கும் கொத்து), காமாட்சி விளக்கு
2. பஞ்சமிக் குற்றமிருப்பின் நீற்றுப்பூசனிக்காய் - 1, குங்குமம், பூசனி கட்டக் கயிறு.
3. வெள்ளிக்கிழமையில் இறந்ததெனின், பிரேதத்துடன் எடுத்துச் செல்ல ஒரு தென்னம்பிள்ளை

உபகரணங்கள்

- உரல், உலக்கை
- கொடுவாய்க் கத்தி - 1
- சருவச்சட்டி - 2
- குத்துவிளக்கு - 2
- தூபக்கால் - 1
- தட்டங்கள் - 3
- இருக்க ஆசனப் பலகை அல்லது மாந்தோல்
- செம்பு - 12
- கெண்டி - 1
- குடம் - 1
- தீபக்கால் - 1

(மேற்கண்ட மூன்றும் குருக்கள் கொண்டு வருவது வழமை)

பிடவை

- குருக்களுக்கு வேட்டி, சால்வை
- கிரியாகர்த்தாவுக்கு வேட்டி, சால்வை
- வெள்ளைத்துணி (பருத்தி) 12 மீற்றர் (குளிப்பாட்டுவதில்லை எனில் 6 மீற்றர்)
- சிறு பட்டுத்துண்டு (கும்பங்களிற்கு கட்ட) - 3

சந்தைப் பொருட்கள்

- முட்டி - 1
- செங்கல் - 1
- துண்டு சட்டி - 1
- வைக்கோல் - 2 பிடி
- உமி - ஒரு கொத்து
- விளக்குத்திரி
- தீப்பெட்டி - 1
- வாழைப்பழம் - 35
- வெற்றிலை - 25
- பாக்கு - 15 அல்லது

- சீவல் - 50 கிறாம்
- தேசிக்காய் - 8
- தேங்காய் - 15
- பழவகை - (அபிஷேகத்திற்கும் படையலுக்கும் கிடைப் பதற்குத் தக வசதி போல்) மாம்பழம்-1, தோடை-1, விளா-1, இதரை-1, கரும்பு-1 துண்டு

பலசரக்குச் சாமான்கள்

- நெல் - 2 கிலோ
- பச்சையரிசி - 1 கிலோ
- பயறு - 100 கிறாம்
- உழுந்து - 100 கிறாம்
- எள்ளு (கறுப்பு) - 100 கிறாம்
- தே. எண்ணை - 1/2 லீற்றர்
- நல்லெண்ணை - 1/2 லீற்றர்

மருந்துக்கடைச் சாமான்கள்

- மஞ்சள்மா - 100 கிறாம்
- குங்குமம் - 25 கிறாம்
- சந்தணம் - 50 கிறாம்
- விபூதி - 1 பைக்கட்
- விளைசூடம. - 1/4 கிலோ (அல்லது 1 பெட்டி கற்பூரம்)
- சாம்பிராணி - 100 கிறாம், தசாங்கம் 50 கிறாம்
- சாம்பிராணிக் குச்சி - 2 பைக்கட்
- சந்தணக் கட்டை - 1 (100 கிறாம்)
- நெய் - 1/4 லீற்றர்
- தேன் - 1/8 லீற்றர்
- சர்க்கரை - 50 கிறாம்
- கற்கண்டு - 50 கிறாம்
- அரப்பு - 50 கிராம்
- நெற்பொரி - 50 கிறாம் (2 சுண்டு)
- நூற்பந்து - 2 பஞ்சவர்ண
- நூல் - 1 செற்
- நவதானியம் - 100 கிறாம்
- கும்ப திரவியம் - 25 கிறாம்
- ஓமத் திரவியம் - 1 பைக்கட்
- அபிஷேகக் கூட்டு - 25 கிராம்
- சமித்து - 2 கட்டு
- அத்தர் - 1 சிறு சீசா

- பன்னீர் - 1/2 லீற்றர்
- விபூதி - 1 பைக்கட்

வீட்டில் சேகரிக்கக் கூடியவை

- மாவிலை - 100
- தோரணம் - 30
- இளநீர் - 2
- தோரணம் தூக்கக் கயிறு
- வாழையிலை - 15,
- கோசலம், கோமயம்
- பால் - 1/2 லீற்றர்
- தயிர் - 1/2 லீற்றர்
- விளக்கிற்குத் திரி
- விளக்கிற்கு எண்ணை
- அரிசிமா - ஒரு சுண்டு
- சொரி பூ (வசதி போல்), பூமாலை, சரம், அறுகு

காடாற்றல் [அஸ்தி சஞ்சயனம்] பட்டோலை

காடாற்றுவதற்கு மயானத்திற்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டிய பொருட்கள்:

- ஊதுபத்தி - 1 பைக்கட்
- இளநீர் - 3
- நவதானியம் - 50 கிறாம்
- பால் - 1/2 லீற்றர்
- கற்பூரம் - 2 பைக்கட்
- சொரிபூ
- தீப்பெட்டி
- வெற்றிலை - 5
- சீவல் - 25 கிறாம்
- தேங்காய் - 1
- வாழையிலை - 2
- நெற்பொரி
- பழவகை - (9 பழம், மாம்பழம், மற்றவை வசதி போல்)
- பால் றொட்டி - 7
- கத்தி மண்வெட்டி - 1
- தண்ணீர் எடுக்க வாளி - 1
- (அஸ்தி சேகரிக்க) மண் சட்டி -1
- அஸ்தி சேகரித்த சட்டியை மூடிக்கட்ட சிறு வெள்ளைத் துணி (பூமியை உழுவதற்கு தடிக்குச்சியால் கட்டிய) ஏர்

எட்டுக்குப் படைத்தல்

(இறந்த 3, 5 அல்லது 8 ஆம் நாள் இறந்தவரது வீட்டில் செய்யப்படும் நிகழ்வு) சேகரிக்க, ஆயத்தப்படுத்தப்பட வேண்டியவை:

- ஆள் அலங்காரம் (கதிரையொன்றில் இறந்தவர் அணிந்த உடைமுதலியவற்றால் அவர் இருப்பது போல் அலங்காரம் செய்க). (அல்லது அவரது புகைப்படம் ஒன்றை வைக்க)
- குத்து விளக்கு, திரி, விளக்குக்கு எண்ணை , தீப்பெட்டி
- நெருப்புத் தணல், சாம்பிராணி, சாம்பிராணிக் குச்சி
- நீற்றுப் பூசனிக்காய் - 1
- கொடுவாய்க்கத்தி
- குங்குமம் - 50 கிறாம்
- கற்பூரம் - 3 பைக்கட்
- வாழையிலை - 3
- நிலத்திற்கு விரிக்க (பழைய) வெள்ளைத் துண்டு
- (இறந்தவர் விரும்பியுண்ட) உணவுவகை (வசதி, விருப்பம் போல்)
- தீப்பந்தம் - 1

அந்தியேட்டி – பட்டோலை

(தங்கள் குடும்ப ஆசாரத்திற்கு அமைய) இறந்த 16 ஆம் நாள், 21 ஆம் நாள் அல்லது 31 ஆம் நாள் நீர்நிலையொன்றை (ஆறு, குளம், புனிததீரத்தம், கடல்) அண்மித்த இடத்தில் செய்யப்படுவது)

உபகரணங்கள்

(இவை அந்தியேட்டி செய்யும் இடங்களில் தருவார்கள்)

- உரல், உலக்கை
- கொடுவாய்க் கத்தி - 1
- செம்பு - 15
- குத்துவிளக்கு - 2
- தூபக்கால் - 1
- தீபக்கால் - 1
- சருவச்சட்டி - 2
- ஆசனப் பலகை - 1
- தட்டங்கள் - 4

பிடவை

- பட்டுத் துண்டு (கும்பங்களுக்குக் கட்ட - 2 துண்டு
- வெள்ளைத்துணி (பருத்தி) - 1 மீற்றர்

சந்தைப் பொருட்கள் :

- முட்டி - 2
- செங்கல் - 1 துண்டு
- சட்டி - 1
- வைக்கோல் - 2 பிடி
- விளக்குத் திரி
- தீப்பெட்டி - 1
- வாழைப்பழம் - 35
- வெற்றிலை - 25
- பாக்கு அல்லது சீவல் - 50 கிறாம்
- தேசிக்காய் - 2
- தேங்காய் - 15
- பழவகை - (அபிஷேகத்திற்கும் படையலுக்கும் கிடைப் பதற்குத் தக்க வசதி போல்) மாம்பழம்-1, தோடை-1, விளா-1, கரும்பு -1 துண்டு

பலசரக்குச் சாமான்கள

- நெல் - 2 கிலோ
- பச்சையரிசி - 1 கிலோ
- பயறு - 100 கிறாம்
- உழுந்து - 100 கிறாம்
- எள்ளு (கறுப்பு) - 100 கிறாம்
- தே. எண்ணை - 1/2 லீற்றர்
- நல்லெண்ணை - 1/2 லீற்றர்

மருந்துக்கடைச் சாமான்கள்

- மஞ்சள்மா - 100 கிறாம்
- குங்குமம - 50 கிறாம்
- சந்தணம் - 50 கிறாம்
- விபூதி - 1 பைக்கட்
- 1/4 கிலோ விளைசூடம் (அல்லது 1 பெட்டி கற்பூரம்)
- சாம்பிராண - 100 கிராம்,
- தசாங்கம் - 50 கிராம்
- சாம்பிராணிக் குச்சி - 2 பைக்கட்
- சந்தணக் கட்டை - 1
- நெய் - 1/4 லீற்றர்
- தேன் - 1/8லீற்றர்
- சர்க்கரை - 50 கிறாம்
- கற்கண்டு - 50 கிறாம்

- அரப்பு . - 25 கிறாம்
- நெற்பொரி - 50 கிறாம்
- நூற்பந்து - 2
- பஞ்சவர்ண நூல் - 3 செற்
- நவதானியம் - 100 கிறாம்
- கும்ப திரவியம் - 25 கிறாம்
- ஓமத் திரவியம் - 1 பைக்கட்
- அபிஷேகக் கூட்டு - 25 கிறாம்
- சமித்து - 2 கட்டு
- அத்தர் - 1 சிறு சீசா
- பன்னீர் - லீற்றர்
- விபூதி - 1 பைக்கட்
- நவதானியம் - 100 கிராம்
- வெண்கடுகு - 50 கிராம்
- தர்ப்பைப் புல்

வீட்டில் சேகரிக்கக் கூடியவை

- பச்சை மாந்தடி - 6 (ஒரு முழ நீளத்தில்)
- மாவிலை - 100
- தோரணம் - 30
- இளநீர் - 3
- தோரணம் தூக்கக் கயிறு
- வாழையிலை - 15
- கோசலம், கோமயம்
- பால் - 1 லீற்றர்
- தயிர் - 1 லீற்றர் விளக்கிற்குத் திரி
- விளக்கிற்கு எண்ணை
- அரிசிமா - சுண்டு
- சொரி பூ (வசதி போல்), பூமாலை, சரம், அறுகு
- செங்கட்டி மா, கரி மா, புல்லாந்தி மா (இவை முறையே சிவப்பு, கறுப்பு, பச்சை நிறப் பொடி தயாரிக்க உபயோகிப்பது) புல்லாந்தி இலைச் சருகு பச்சை நிறமுடையது. மஞ்சள் மற்றும் வெள்ளை நிறப் பொடிக்கு முறையே மஞ்சள் மா, அரிசி மா உபயோகிப்பர்.

வீட்டிலிருந்து கொண்டு செல்லக் கூடியவை

- படையலுக்கு சர்க்கரைச்சாதம் (2 சுண்டு)
- பலகாரவகை (வசதிபோல்)
- தேங்காய்ப்பூ (நத்ர பலிக்கு) (பாதித் தேங்காயின் பூ)
- சில்லறை நாணயம் - 15
- தானத்திற்கு அரிசி (1 கிலோ)

- 1 தேங்காய், காய்பிஞ்சு (வசதிபோல்)
- ஆசாரியாருக்கு வேட்டி, சால்வை (விருப்பம், வசதி போல்)
- கும்ப வேட்டி (வசதி போல்)

வீட்டுக் கிருத்தியம் – பட்டோலை

(இறந்த முப்பத்தோராம் நாள் வீட்டில் செய்யப்படும் கிரியைகள் கிரியைகளுக்கு வேண்டிய பொருட்கள்.

- மஞ்சள் மா - 100 கிறாம்
- வாழைப்பழம் - 50
- குங்குமம் - 100 கிறாம
- பழவகை சந்தணம் - 100 கிராம்
- வெற்றிலை
- (விளை சூடம்) - 1/4 கிலோ
- பாக்கு, சீவல் - 200 கிராம்
- சாம்பிராணி - 1/8 கிலோ
- தேசிக்காய் - 10
- சாம்பிராணிக்குச்சி - 3 பைக்கட்
- தேங்காய் - 25
- தூபக்கால், நெருப்புத்தணல் கொடுவாய்க் கத்தி
- நெய் - 1/ 2 லீற்றர்
- சருவச்சட்டி - 2
- தேன் - 1/4 லீற்றர்
- செம்பு - 5
- சர்க்கரை - 100 கிறாம்
- குத்துவிளக்கு - 3
- அரப்பு - 50 கிறாம்
- திரி (விளக்கிற்கு)
- நல்லெண்ணை - லீற்றர் தே.எ.
- எண்ணை - 1/2 லீ (விளக்கிற்கு)
- எள்ளு(கறுப்பு) - 100 கிறாம்
- வாழையிலை - 15
- இஞ்சி - 100 கிறாம்
- மாவிலை - 25
- அரிசி மா - 1 சுண்டு
- முசுட்டை இலை
- உழுத்தம்மா - 200 கிறாம்
- முல்லை இலை
- பால் - 1/2 லீற்றர்
- இளநீர் - 5

- தயிர் - 1/2 லீற்றர்
- பிரண்டை
- கோசலம்
- சொரி பூ
- கோமயம்

தானங்களும் அவற்றிற்காகச் சேகரிக்க வேண்டிய பொருட்களும்

பின்வரும் தானங்கள் கொடுப்பதற்கு போதியளவு அரிசி, தேங்காய், காய்கறிவகைகளைச் சேகரித்துக் கொள்ளவும்.

ஏகோத்திரவிருத்தி	1	நவ சிரார்த்தம்	1
சங்கிதா	1	இடப தானம்	1
ஏகோதிட்டம்	1	மாசியம்	1
சபிண்டீகரணம்	8	சுரோத கும்பம்	1
சுவர்க்கோதயம்	1	கோதானம்	1

பதினொரு மாத மாசியமும் வீட்டுக்கருத்தியத்திலன்றே செய்வதாயின், 11 தானங்கள், மேற்கண்ட, சபிண்டீகரணம் தவிர்ந்த ஏனைய ஒன்பது தானங்கள் மற்றும் பதினொரு மாத மாசியங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் அரிசி, தேங்காய், காய்பிஞ்சு வகைகளைத் தாம்பாளத்தில் வைத்துக் கொடுக்கவும்.

சபிண்டீகரணம் - இதில் எட்டுத் தானங்கள். ஒவ்வொன்றிற்கும் அரிசி, தேங்காய், காய்பிஞ்சு வகையுடன் உப்பு, மிளகாய்த்தூள், பருப்பு, புளி ஆகியவற்றை தாம்பாளத்தில் வைத்துக் கொடுக்கவும்.

ஏகோதிஷ்டத்திற்கு கூடுதல் அளவு அரிசி, தேங்காய், காய்பிஞ்சு வகை, உப்பு, மிளகாய்த் தூள், பருப்பு, புளி ஆகியவற்றுடன் பின்வருவனவும் தானம் செய்யப்படும்:

(இருப்பதற்கான) ஆசனப் பலகை			1
விசிறி	1	பாய்	1
தலையணை	1	குடை	1
செம்பு	1	விளக்கு	1
மிதியடி (இக்காலத்தில் செருப்பு)			1

வேட்டி

குறைந்தது 3 வேட்டியாகினும் தேவைப்படும்:

- குருக்களுக்கு - 1
- பிண்டத்திற்குச் சாத்த - 1
- ஏகோதிட்டத்திற்கு - 1

வசதிபடைத்தோர் சபிண்டி எட்டுக்கும் வேட்டி கொடுப்பர்.

அதிதி வருகையாளர்: மேற்கண்டவை தவிர நாம் அழைத்தி ராது தாமாகவே பிராமணர் யாராவது வந்திருப்பின் அவர்களுக்கும் வசதிக்குத்தக தானம் வழங்கலாம்.

திவசம் – பட்டோலை

(இறந்தவர் இறந்த மாதத்தில் வரும் திதியன்று வீட்டில் செய்யப்படும் கிரியைகள்)

கிரியைகளுக்கு வேண்டிய பொருட்கள்

- குத்துவிளக்கு - 2
- செம்பு - 2 (தண்ணீ ருடன்) திரி (விளக்கிற்கு)
- சருவச்சட்டி - 2
- எண்ணை (விளக்கிற்கு)
- கொடுவாய்க் கத்தி
- தூபக்கால், நெருப்புத்தணல்
- பால் - 1/4 லீற்றர்
- மாவிலை - 20
- தயிர் - 1/4 லீற்றர்
- தலை வாழையிலை - 5
- அறுகு, துளசி, சொரி பூ, பூமாலை (வசதிக்குத்தக)
- கோசலம் (பசுவின் சலம்) கோமயம் (பசுவின் சாணம்)
- பச்சையரிசி - 3 சுண்டு (சூரிய கும்பத்திற்கு - 1 சுண்டு, புண்ணியயாகத்திற்கு - 2 சுண்டு)
- தேங்காய் - 3 (சூரிய கும்பத்திற்கு - 1, விக்னேஸ்வர பூசைக்கு - 1 புண்ணியயாகவாசத்திற்கு - 1)
- வாழைப்பழம் - 15
- வெற்றிலை - 10 பாக்கு அல்லது
- சீவல் - 50 கிறாம்
- மஞ்சள் மா - 50 கிறாம்
- அரிசி மா - சுண்டு
- குங்குமம் - 10 கிறாம்
- சந்தணம் - 50 கிறாம்
- கற்பூரம் - 2 பைக்கட்
- சாம்பிராணி
- சாம்பிராணிக் குச்சி - 1 பெட்டி
- சில்லறை நாணயக் குற்றிகள் - 10
- தேசிக்காய் - 1

- எள்ளு(கறுப்பு) - 100 கிறாம்
- நல்லெண்ணை - 100 மி.லீ
- அரப்பு - 50 கிறாம்
- தேன் - 100 மி.லீ
- நெய் - 100 மி.லி
- இஞ்சி - 50 கிறாம் (ஒரு துண்டு)
- சர்க்கரை - 50 கிறாம்
- முல்லை இலை, பிரண்டை முசுட்டை இலை
- அரைத்த உழுந்து அல்லது உழுத்தம்மா படையலுக்கு
- வாழையிலையில் சாப்பாடு (சோறு,கறி)
- சர்க்கரைச்சாதம், பாயசம், வடை,
- பழவகைகள் (வசதிபோல்),
- முகிழ் வெட்டிய இளநீர் - 1,
- தானத்திற்கு அரிசி - 1 கிலோ
- தேங்காய் - 1
- காய்பிஞ்சு, (ஒவ்வொன்றிலும் 250 கிறாம்), பச்சை மிளகாய்,
- அப்பளம், புளி, உப்பு
- பருப்பு - கிலோ,
- மிளகாய்த் தூள் -100 கிறாம்.
- ஆசாரியருக்கு வேட்டி, சால்வை
- (வசதியிருப்பின்) பிண்டத்திற்கு சாத்த (வேட்டி அல்லது சேலை (வசதியாயின்)

ஆசாரியாருக்குத் தெட்சணை.

கிரியை செய்யும் மண்டபத்தில் திவசம் கொடுக்கப்படுபவரின் படத்தை வைத்து பூமாலை, சொரி பூக்களால் அலங்கரித்து குத்து விளக்கு இரண்டு ஏற்றி வைக்கவும்.

நன்றி நவில்கின்றோம்

01.07.2020 புதன் கிழமை இறைபதம் எய்திய எம் அன்புத் தெய்வம்
அமரர் திருமதி நாகேஸ்வரி கதிரவேலு அவர்கள்
எமை விட்டுப் பிரிந்த செய்தி கேட்டு
உடன் வந்து உதவி செய்த அயலவர்களுக்கும்
நேரிலும் தொலைபேசி ஊடாகவும் சமூக வலைத்தளங்கள்
வழியாகவும்
ஆறுதல் கூறிய அன்பு உள்ளங்களுக்கும்
அஞ்சலிப் பதாகைகள் மற்றும் அஞ்சலிப் பிரசுரம்
வெளியிட்ட பெருமக்களுக்கும்
மலர் வளையம் சாற்றிய
மாண்புறு மனத்தினருக்கும்,
ஈமைக்கிரியைகளில் பங்கு கொண்டு
எம் துயர் பகிர்ந்த அனைவருக்கும்
திருமுறைகள் பாடி தெய்வீக மணம் கமழ செய்த
பெருமக்களுக்கும்,
இன்று நடைபெறும் ஆத்ம சாந்திப் பிரார்த்தனை மற்றும்
அந்தியேட்டிக் கிரியைகளில் கலந்து சிறப்பித்த
உற்றார் உறவினர் நண்பர்கள் அனைவருக்கும்
பொன்மணி மலரை சிறப்புற அச்சிட்ட
குமரன் பதிப்பகத்தினருக்கும்
எல்லாவற்றிற்கும் மேலாய்
எம் அன்புத் தெய்வம் நோயுற்றிருந்த வேளை
தேவ தூதராக எம்மிடையே வந்து
அம்மாவை கண்ணை இமை காப்பதுபோல்
காத்து உறுதுணையாகவிருந்த செல்வி ஈசன் சுதர்சனா
அவர்களுக்கும் கண்கள் பனிக்க நெஞ்சம் நிறைந்த
நன்றியறிதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

குடும்பத்தினர்

21/1 குமாரசாமி வீதி
கந்தர்மடம், யாழ்ப்பாணம்

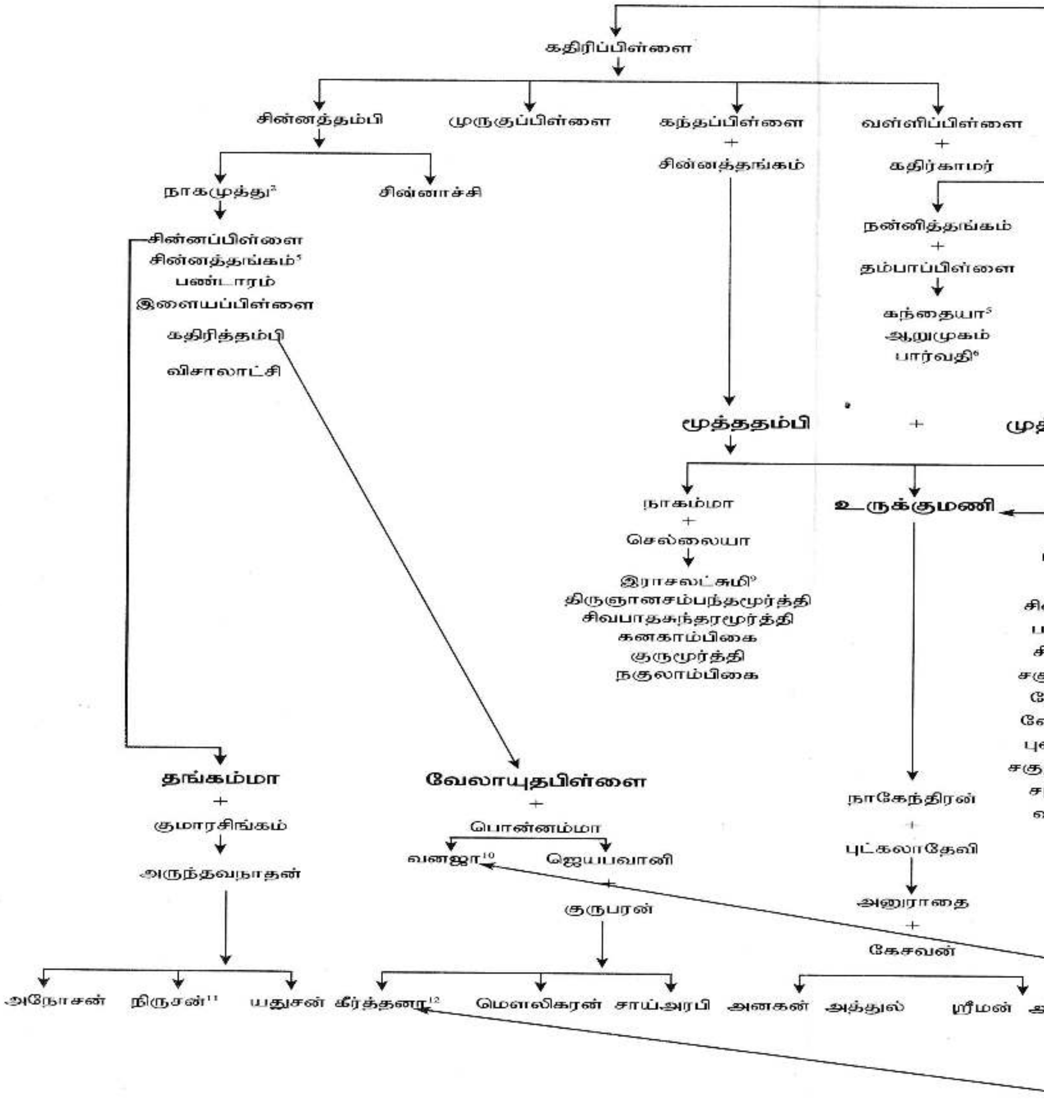

கதிரிப்பிள்ளை
சின்னத்தம்பி
முருகுப்பிள்ளை
கந்தப்பிள்ளை
+
சின்னத்தங்கம்
வள்ளிப்பிள்ளை
+
கதிர்காமர்
நாகமுத்து[2]
சின்னாச்சி
சின்னப்பிள்ளை
சின்னத்தங்கம்[3]
பண்டாரம்
இளையப்பிள்ளை
கதிரித்தம்பி
விசாலாட்சி
நன்னித்தங்கம்
+
தம்பாப்பிள்ளை
கந்தையா[5]
ஆறுமுகம்
பார்வதி[6]
மூத்ததம்பி
+
நாகம்மா
+
செல்லையா
இராசலட்சுமி[9]
திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி
சிவபாதசுந்தரமூர்த்தி
கனகாம்பிகை
குருமூர்த்தி
நகுலாம்பிகை
உருக்குமணி
தங்கம்மா
+
குமாரசிங்கம்
அருந்தவநாதன்
வேலாயுதபிள்ளை
+
பொன்னம்மா
வனஜா[10]
ஜெயபவானி
+
குருபரன்
நாகேந்திரன்
+
புட்கலாதேவி
அனுராதை
+
கேசவன்
அநோசன்
நிருசன்[11]
யதுசன்
கீர்த்தனா[12]
மௌலிகரன்
சாய்அரபி
அனகன்
அத்துல்
ஸ்ரீமன்

வம்ச

இராச கெம்பீர முதலியார்

↓

கந்தப்பிள்ளை

பூகப்பிள்ளை

சுப்பிரமணியம்

காளிப்பிள்ளை + கந்தர் → தெய்வானை, கற்பகம், சங்கரப்பிள்ளை 4

வள்ளிப்பிள்ள + சின்னத்தம் → பூத்தபிள்ளை, பொன்னம்மை, பார்வதி

அப்புக்கு

ளை

ர்

கம்

ளை

செல்லாச்சி + சின்னத்தம்பி → தாமோதரம்பிள்ளை[7]

நாகலிங்கம் + பொன்னம்மை3 → இராமலிங்கம், இராமநாதன், கனகலிங்கம், நடராஜா, அம்பிகைபாகன்

வல்லிபுரம் + புதுநாச்சி → பூரணம், இலச்சுமிப்பிள்ளை, பொன்னம்பலம், பொன்னம்மா

முத்துப்பிள்ளை

↓

சிவசம்பு + பரமேஸ்வரி → சிவனேஸ்வரன், பரமேஸ்வரன், சிவனேஸ்வரி, சகுந்தலேஸ்வரி, லோகேஸ்வரி, லோகேஸ்வரன், புவனேஸ்வரன், சகுந்தலேஸ்வரன், சர்வேஸ்வரன், வசந்தகுமாரி

இராசமணி + இராமலிங்கம் 8

ன் அஜா

ஸ்ரீரங்கன் + வனஜா[10] → அச்சுதன், ஆர்த்திகை + வசீதன் → வர்ஷினி, விவேகா + முகுந்தராஜ் → அனந்தரேகா, வர்ணசுதன்

யாழினி + யோகேஸ்வரன் → அபிராமி + நிருத்தன், அபிவர்மன் + கீர்த்தனா[12]

வம்ச விருட்சம்

சுப்பிரமணியம் + தெய்வானை

இராமுப்பிள்ளை

விசுவர்

கந்தப்பு

கார்த்திகேசு

வள்ளிப்பிள்ளை + சின்னத்தம்பி

பூத்தபிள்ளை
பொன்னம்மை 2
பார்வதி

பூதாத்தப்பிள்ளை[1] + ஆறுமுகம்

கந்தப்பிள்ளை + சிதம்பரம்

வைத்திலிங்கம்
தெய்வானை
பொன்னம்மை[3]
சீதேவன்[4]

+ பார்வதி[6]

சேதம்பாள்

அப்புக்குட்டி + செல்லாச்சி

இளையபிள்ளை

வள்ளியம்மை
பரம்சோதி
கதிரவேலு
மனோன்மணி

கதிரவேலு + நாகேஸ்வரி

ஸ்ரீதரன்
+
சந்தானலட்சுமி

ஹரி பிரகாஷ்

தாணியா ஈஸ்வரி

கணன் விசாகன்

ன்

சிவர்மன்
+
த்தனா[12]

நிவேதினி
நிருசன்[11]
ரிஷிக் அவிக்னா

ாத்தம்பி

மணியம்

இளையதம்பி
+
மாணிக்கம்

ன்னம்பலம்

தங்கமுத்து
+
தாமோதரம்பிள்ளை[7]

பூலோகசிங்கம்[9]

கனகரத்தினம் முதலியார

வேலுப்பிள்ளை

விநாயகர்

சங்கரப்பிள்ளை + கதிராசிப்பிள்ளை

ஆறுமுகம்

Note

1 சுப்பிரமணியம் மகள் பூதாத்தபிள்ளை கனகரத்தினம் முதலியார் வழித்தோன்றல் ஆறுமுகம் அவர்களை மணம்புரிந்தார்

2 சின்னத்தம்பி நாகமுத்து வள்ளிப்பிள்ளையின் மகள் பொன்னம்மையை மணம்புரிந்தார்

3 கதிர்காமர் நாகலிங்கம் கந்தப்பிள்ளையின் மகள் பொன்னம்மையை மணம்புரிந்தார்

4 கந்தர் சங்கரப்பிள்ளை கந்தப்பிள்ளை மகள் சீதேவனை மணம்புரிந்தார்

5 தம்பாப்பிள்ளை கந்தையா நாகமுத்துவின் மகள் சின்னதங்கத்தை மணம்புரிந்தார்

6 தம்பாப்பிள்ளையின் மகள் பார்வதி கந்தப்பு கார்த்திகேசு அவர்களை மணம்புரிந்தார்

7 சின்னத்தம்பி தாமோதிரம்பிள்ளையின் இளையதம்பியின் மகள் தங்கமுத்துவை மணம்புரிந்தார்

8 நாகலிங்கம் இராமலிங்கம் முத்ததம்பியின் மகள் இராசமணியை மணம்புரிந்தார்

9 தாமோதிரம்பிள்ளை பூலோகசிங்கம் அவர்கள் செல்லையாவின் மகள் இராசலட்சுமியை மணம்புரிந்தார்

10 வேலாயுதபிள்ளையின் மகள் வனஜா கதிரவேலு ஸ்ரீரங்கன் அவர்களை மணம்புரிந்தார்

11 அருந்தவநாதன் நிருசன் அவர்கள் மனோகரன் மகள் நிவேதினியை மணம்புரிந்தார்

12 குருபரனின் மகள் கீர்த்தனா யோகேஸ்வரன் அபிவர்மன் அவர்களை மணம்புரிந்தார்

ஸ்ரீமுகுந்தன்
+
அமிர்தரஞ்சினி

சிவாஜினி
+
சத்தியலிங்கம்

ராஜன்

சாரங்கி சங்கீதா சாருதன்

மிதுஷன் மகிஷா

More fragrant than the sweet-smelling flowers
like the Jasmine and the Champak,
Softer than the cheese and the butter,
More beautiful than eye of the peacock,
More pleasant than the moonlight,
Is the love of the mother.

- Sathya Sai Baba

Kumaran Press (Pvt) Ltd. kumbhik@gmail.com